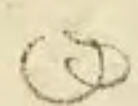

111606

BẢO-QUÁN

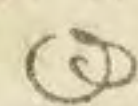
N° 150
Rue Lagrandière
SAIGON

Directeur :
Đào-trình-Nhật

mai

tuần báo ra thứ bảy

GIÁ MỎI

1 năm.....	7 \$ 00
6 tháng.....	3 60
3 tháng.....	1 80
1 tháng.....	0 60

Abonnement administratif :
10 \$ 00 par an

SAMEDI 9 JUILLET 1938 — N° 43 — 20 TRUONG, MOI SO 0 15

BỨC TRANH KHÔNG CẦN CÓ LỜI X

TUỜNG-GIỚI-THẠCH SẼ LUI VỀ 6 TỈNH TÂY NAM ĐỂ KHÁNG NHƯ'T
SẼ CÓ MỘT VỤ KIẾN VỀ « **CÁNH ĐỒNG MA** »
CHIẾC « NORMANDIE » BAY TRÊN MÂY XANH
NHÀ VĂN VỚI THUYẾT « GIAI CẤP DẦU TRANH »

Hãy coi chừng có một tấm giấy sô Đông-Pháp ở bên trong

ĐI CHƠI CHỢ LỚN DỰ TIỆC TRUNG-HOA

Ái đã đi tới Chợ Lớn, mà chẳng để bước lên « Thái-Hồ-Lầu » thì cũng thiệt ! Vì chốn này : đã dành sẵn đủ thức sơn-trần hải-vị, để cho ta cùng bạn-hữu năm ba đánh chén trong khí nhàn-hạ, chẳng những món ăn đẹp miệng, thức uống đủ mùi, mà lại một tòa nhà nguy-nga : lầu cao sừng sững; Có vườn hoa đẹp, có gió thanh-tân, muốn an-bộ dương-xa, lại sẵn sàng thang điện. Ta có thể đến đây :

Khi chén rượu, khi cuộc cờ, (có đề sẵn cờ tướng);

Khi xem hoa nở, Khi chờ trăng lên !

Thật là vô-cùng hứng-thú, lắm đều thanh-tân !!

@@@

Ban ngày từ 12 giờ trưa đến 3 giờ chiều :

Có bán trà, bánh, mỳ, cháo để điểm-tâm; theo giá kinh-tế. Có ca-nữ thổi giêng du-dương, giúp vui cho quý khách.

Lãnh tiệc lễ đám, để đãi khách-quí, phòng huê rộng rãi, tiện lợi nhiều bề. Xin quý-khách chiếu-cổ, ắt sẽ đẹp lòng !

« THÁI-HỒ TỬU-LẦU »

284, Rue des Marins 284

Téléphone Automatique N° 30351, CHOLON

A Monsieur H. H. A. AMIL

PROFESSEUR

N° 164 rue Mac-Mahon. — SAIGON

Kính ông,

Tôi xin công-nhận rằng :

Monsieur professeur H. H. A. Amil 164 rue Mac-Mahon Saigon, là ông thầy coi tay mẫu nhiệm giỏi hạng nhất, nói đâu có đó, chẳng sai.

Và là người thầy biết giúp giùm cho ai là kẻ khổ tâm trong đường tình ái.

Chính tôi là kẻ đã mang ơn ông đặc đường chỉ nẻo, đều gặp mọi đều hạnh phúc.

Nên đứng ra báo cáo cho hết thầy chị em được hay, ai có tâm sự chi, mau mau đến nhờ ông thì được như ý-nghuyện.

Melle JEANNETTE TÂM MYTHO

☉

Xin thú thật cùng ông rằng xưa nay việc coi tướng số, vẫn biết việc ấy là môn khoa-học, song tôi coi ít có người chịu nghiên cứu cho đáo để, mà xem được tường tận. Phần nhiều có những người mới đối gặt lấy tiền mà thôi.

Nhơn dịp tôi đi Saigon, lại gặp người bạn của tôi, nói ông xem tướng số đại tài, trăm chuyện không sai một. Nên tôi có đến ông xem suốt cả đời tôi, nhưng lúc ấy tôi chẳng để ý đến.

Chẳng ngờ đến ngày nay tôi mới biết những lời tiên tri của ông không sai.

Thật đáng khen, đáng kính sự mẫu nhiệm của ông nhiều.

Nay kính

LÊ-THĂNG-HÀ

Associé propriétaire à

CAN-BUỐC

(CHOLON)

Docteur TA-TRUNG-QUÂN

Tốt nghiệp Trường Đại-học các chứng bệnh đau răng, đau miệng tại Paris

NGUYỄN LƯƠNG-Y PHỤ-TÁ Ở HÔTEL DIEU

MỞ PHÒNG KHÁM BỆNH

CHUYÊN TRỊ CÁC CHỨNG BỆNH ĐAU RĂNG, ĐAU MIỆNG

104, ĐẠI LỘ CHARNER (Tầng nhì)

SAIGON

RƯỢU BỔ MẠNH

NIEO - TONIO

Của Bác sĩ PÉRIÉ

Ăn ngon, Ngũ khỏe, Bổ sức, Vượng thần, Trị rét, Ngừa Lao

Nam, Phụ, Lão, Ấu, đều dùng được.

Bán tại: PHARMACIE KIM-QUAN

90 Bonard SAIGON

Ai muốn biết

Ái muốn một người vợ đẹp, có tiền nhiều. Ái muốn gặp nhiều dự may mắn, hạnh-phước và hy-vọng. Ái muốn được cứu vớt lên khỏi biển trầm luân vì sự yêu thương. Ái muốn khỏi tuyệt vọng, sau thương, cứ đi đến Giáo-sư ĐỖ-VĂN-THIỆP, sẽ dùng phương pháp khoa-học rất thần bí để cứu vớt linh hồn và hình thể ra khỏi chỗ đau đớn. Giáo-sư đã dày công nghiên cứu các phép bùa yên, thuốc ngải của Ấn-độ, của Xiêm (theo Phật giáo) của người Thổ, người Thái ở Aranya, Lạng-sơn, Cao-bằng. Đã phân giải được những hiện tượng rất cao siêu về thần bí, mới tìm ra một hình ảnh và động lực của ái-tình. Đã tìm ra một nguồn sáng để cứu vớt những linh hồn đắm đuối truy lạc.

Lại muốn biết về tình duyên, con cái, người yêu, kẻ thù, vận hạn về cuộc đời mình, hãy gửi chữ ký, tên tuổi và kèm thêm 0p.25 làm bút phí đến cho :

Professeur ĐỖ-VĂN-THIỆP

Blanchy - SAIGON

Không tiếp khách tại nhà; muốn hỏi gì đính thêm có 0p.06.

Sâm Nhung Bách Bò Hồng-Khê

Lấy tinh chất ở cơ-quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bổ quý giá, nên dùng nó dần dần đến tận và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạch, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện nhuận, nước tiểu trong, khỏi đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy trắng dương cổ khí, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhọc mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lạnh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Đàn bà dùng được huyết tốt, kinh điều; bà nào có bệnh kinh nguyệt bất điều sanh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bạch đới hạ) cũng khỏi. Bà nào nuôi con thì tốt sữa, có chữa thì khỏe thai. Các cụ già đau lưng đau mình mỗi mệt, kém ăn kém ngủ hoặc có bệnh ho, bệnh thổ dùng cũng khỏi cả. Trẻ con dùng thuốc này sạch cam sùi, bồ ti, tiêu thực. Nói tóm lại tất cả nam phụ lão ấu, nếu ai cần phải bồi bổ sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bổ gì hay bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bò Hồng Khê này. Thuốc thơm ngon dễ ăn; các ông dùng thử bao sập vàng, các bà dùng thử bao sập trắng. Mỗi ngày ăn 2 viên vào 2 bữa sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên với chén nước rửa. Mỗi hộp giá 1p.00.

Thuộc Hồng - Khê số 47

Thuộc « Tráng Dương Kiên Tinh đại bổ thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngư-phieu, Hải-cẩu-thận, Yến-quảng, Sâm-Nhung với các vị thuốc vừa bổ vừa ngon. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, « bất lực », « liệt-dương » được mãn nguyện, dễ thụ thai. Làm cho người vô tình lạnh nhạt trở nên người đa tình vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiệu quả hiển nhiên. Muốn chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói 0p.25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh thần minh mẫn không một chút nhọc mệt. Thuốc này chuyên trị bổ thận, kiên tinh, sinh khí, chữa bệnh liệt dương, bệnh tinh mau xuất. Mỗi chai lớn giá 1p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0p.25.

Thuộc « Cai Hồng-Khê »

Không trộn lẫn chất thuốc phiện (nhà Đoan đã phân chất), nên ai cũng có thể bỏ hẳn được, mỗi ngày hút một đồng bạc thuốc phiện, chỉ uống hết hai hào thuốc cai là đủ không phải hút nữa, vẫn đi làm việc như thường, thuốc viên 0p.50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiện nhẹ chỉ hết 1p.00, nghiện nặng hết 5p.00, 3p.00 là bỏ hẳn được, nếu sai lời, xin trả tiền lại gấp đôi.

Thuộc phong tình Hồng-Khê

Giấy thép mà buộc ngang trời ! Thuốc Hồng-Khê chữa những người lẳng lơ ! Hai câu Sấm truyền này, ngày nay quả thấy ứng nghiệm, vì hễ nói đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai; ai bị lậu không cứ mới hay kinh niên uống thuốc lậu Hồng-Khê số 30, mỗi hộp 0p.60 cũng khỏi dứt nọc, ai bị bệnh giang-mai không cứ về thời kỳ thứ mấy mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai Hồng-Khê số 14 cũng khỏi dứt nọc một cách êm đềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá 0p.60) nên khắp các nơi đâu đâu cũng biết tiếng.

Nhà thuốc HỒNG-KHÊ

88, Phố Chợ Hôm, Hanoi (Route de Hué)

Xem mạch cho đơn, bốc thuốc chén, và có hơn 100 môn thuốc hoàn, tán, cao, đan gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp đóng chai theo phương pháp Âu Mỹ bán khắp cả nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-miên, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn trẻ con. Bệnh nào thuốc ấy, có đơn chỉ rõ cách dùng và nói rõ bệnh căn, hết rất ít tiền mà bệnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà thuốc Hồng-Khê dự Hội-chợ Haiphong năm 1937 được quan Toàn-quyền và quan Thống-Sứ ban khen, các báo tây, nam tỏ lời khuyến khích, được thưởng « Bội-Tinh-Vàng » và được « Bằng Cấp Tài Năng » tại Hội-chợ Huế. Có biểu hai cuốn sách thuốc : « Gia-dinh Y-Dược » và « Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang ». Khắp các nơi đều có Đại-lý, mua thuốc Hồng-Khê xin nhận kỷ dấu hiệu Phật 12 tay.

Đại-lý tại Nam-kỳ. — SAIGON : Đức-Thắng 148 Albert 1er Dakao; BÉNTRE Tân-Thanh Rue Clémenceau; THUDAUMOT : Phúc-Hưng-Thai. VINH-LONG : Long-Hồ; LONG-XUYỀN : Hữu-Thái; SOC-TRĂNG : Trường-xuân 77 Đại-ngãi; MYTHO : Mông-Hoa; CÁN-THO : Au petit gain; BAC-LIÊU Trang-hiếu-Nghĩa; RACH-GIA : Vạn-Hóa Rue Gia-long; TRA-VINH : Liên-Hiệp thư-quán.

NHỚN NGÀY KỶ-NIÊM 7. 7.

CÁI CHÁNH SÁCH "CHÁY ĐẤT"

VỪA mới ngày nào mà Trung-quốc kháng Nhật đã được một năm đúng rồi.

Tuy đất nước đã mất đi 1.249.000 cây số vuông và hơn dân đã lọt dưới quyền thống-trị bên nghịch hết 140 triệu người mặc lòng, quốc-dân Tàu và Tưởng-giới-Thạch đã bày tỏ hùng tâm đồng-khí của mình cho thiên-hạ thấy mà cảm-phục.

Ai cũng biết Hoa Nhật chiến-sự chưa có thể kết thúc trong nay mai. Vì Tưởng-giới-Thạch có cái kế-hoạch nhứt định chống cự còn lâu, nếu trong ít ngày nữa Hôn-khẩu có mất, thì họ Tưởng lui vào 6 tỉnh miền tây-nam, vẫn còn rộng chiến-trường, đông dân-số và nhiều vật-liệu để chống cự Nhật-bổn một hai ba năm nữa không chừng.

Các nhà quân-chánh yếu-nhơn Tàu thường kêu gào dân-chúng rán sức trường-kỳ để kháng và nói mình quyết dùng chánh-sách « tiên thủ » để đối phó với Nhật thì tất làm sao thắng lợi cũng về mình. Nhiều bà con ta quan tâm tha thiết về thời-cuộc Hoa Nhật, tưởng chắc một năm nay Tàu cầm cự đây đưa với Nhật và còn từ nay cho tới một vài năm sau nữa, là nhờ chánh-sách tiên-thủ; dân yếu chơi với dân mạnh chỉ có chánh-sách ấy là món khi-giới hay nhất.

Vậy chánh-sách tiên-thủ là gì? Và chúng ta thử xét coi chánh-sách ấy thiệt có hiệu quả cho Tàu hay không?

Nếu chúng tôi nhớ không lầm, thì chánh-sách này bày ra từ vua Alexandre nước Nga đối với vua Napoléon nước Pháp hồi 1812. Số là tháng 5 năm đó, Napoléon tuyên chiến với Nga rồi đem 60 muôn binh tấn-công Nga-quốc. Không chịu khuất-phục, vua Nga cũng tập hợp 40 vạn quân để chống lại.

Nhưng Pháp-binh tấn lên đến đâu thì Nga binh thụt lui đến đó, để tránh sự tiếp-xúc nhau, cho khỏi hao mòn cái sức chiến đấu của quân chủ-lực mình. Đến trung tuần tháng 9, Pháp-binh đánh tới Mạc-tư-khoa (tức là Moscou), kinh-đô Nga, mà binh Nga cũng lui trước, không đánh chác gì.

Lúc Pháp binh vô thành, thấy sao đường sá vắng hoe, nhà nào nhà nấy đóng cửa kín mít. Họ phải lấy làm quái lạ, phá

cửa dòm vô, thấy đồ-đặc trong nhà đầu đó vẫn còn y-nguyên trang-hoàng tề-chỉnh, chỉ thiếu có người là biệt tăm vắng bóng.

Đêm lại, bỗng dưng 4 phía có lửa phát cháy tung bừng, kéo dài luôn 5 ngày 5 đêm, cả thành Mạc-tư-khoa biến ra một đồng tro tàn gạch cháy.

Bấy giờ Pháp-binh ở không có nhà, ăn không có lương, lại gặp giữa mùa đông, tuyết đóng minh-mông, sống ngồi đều đặc, không có ngả nào mà vận-thầu khi-giới binh-lương được nữa. Pháp binh rần ở qua tháng 10, đành phải bỏ kinh thành Nga mà rút về bờn-quốc.

Nhè ngày lúc đó, Nga-binh mới dỡ ra rước đánh, làm cho Pháp-binh đại-bại. Phần chết ở chiến-trường, phần chết vì đói rét, Pháp-binh khi về được tới nước nhà, chỉ còn sống sót hơn 8 ngàn người mà thôi. Nã-phá-luân đại để găm thét gió mây, dọc ngang trời đất bao nhiêu năm, lại trúng kế « tiên thủ » của Nga mà đại bại trận này đau đớn nhất. Cũng vì đó mà qua năm sau, liên-binh 5 nước đánh Pháp, buộc Nã-phá-luân phải thối vị ra ở ngoài đảo hoang.

Thế là Nga-binh chỉ làm « cháy đất » có một thành, đủ khiến bên địch phải đói, phải nguy, phải thua, phải chạy. không có thể quay đầu trở lại được nữa.

Chánh sách tiên thủ là vậy đó. Nay các nhà cầm quyền quân sự Trung-quốc cũng muốn dùng cái mưu cũ ấy của Nga-hoàng để đối với Nhật-binh đang xâm lược mình.

Nhưng chúng tôi thiết nghĩ

Trung-quốc muốn cầm cự đây đưa làm cho hao mòn bên nghịch thì phải thật là toàn quốc nhứt tâm, tướng sĩ quyết chiến sao kia mới được, chứ nếu chỉ ý vào chánh sách « cháy đất » — theo như các nhà chuyên trách kêu gào và dân chúng tin tưởng sai lầm — thì chỉ có kết quả ngược lại, là tự mình hại đám lương dân mình mà thôi, có làm hại gì bên đối địch kia được đâu!

Sao vậy?

Xưa khác, nay khác. Ngày xưa công-cuộc vận-tải giao-thông còn hẹp hòi, trắc trở nhiều nỗi, cho nên Nga-Hoàng có thể « cháy đất » một thành Mạc-tư-khoa đủ làm khốn-quần Pháp-binh đến phải bại tẩu. Ngày nay có xe lửa, có tàu trần, nhứt là có phi-cơ, để giao thông vận-tải mau chóng; ta chẳng thấy đôi khi binh Nhật bị vây khốn ở mặt-trận nào, họ vẫn dùng máy bay tiếp tế lương-thực khi-giới cho tướng-sĩ họ đó sao?

Một năm nay, người ta chỉ thấy Hoa-quân dùng chánh-sách tiên thủ tới đâu thì binh Nhật tấn lên bên gót tới đó; chánh sách ấy có hại gì được Nhật chút nào.

Rất đối phá vô đề hai sông Dương-tử và Hoàng-Hà, là một việc làm rất đáng tiếc của tướng sĩ Tàu cốt ngăn trở bước đường tấn-công của binh Nhật chứ không dám cùng họ đương đầu huyết-chiến, thành ra mất hết

Coi qua trang 5

Mấy lời tuyên-bố quan-hệ

Xin chó' làm Phạm-thành-Chiêu

PHẠM-thành-Chiêu người ở Cai-tàu hạ (Sadec) là một người hiền và thân thiện báo MAI từ tháng Août năm ngoái, đã phạm nhiều lỗi về chức nghiệp và tín nghĩa đối với nhà báo hay độc-giả cũng vậy; y đã gian lận, ăn cắp, lường gạt và mạo danh giả nghĩa đủ thứ.

Bởi vậy hai tháng nay bản-báo đã bãi dịch Phạm-thành-Chiêu và hiện thời đang có đơn truy tố y tại tòa án Vĩnh-long.

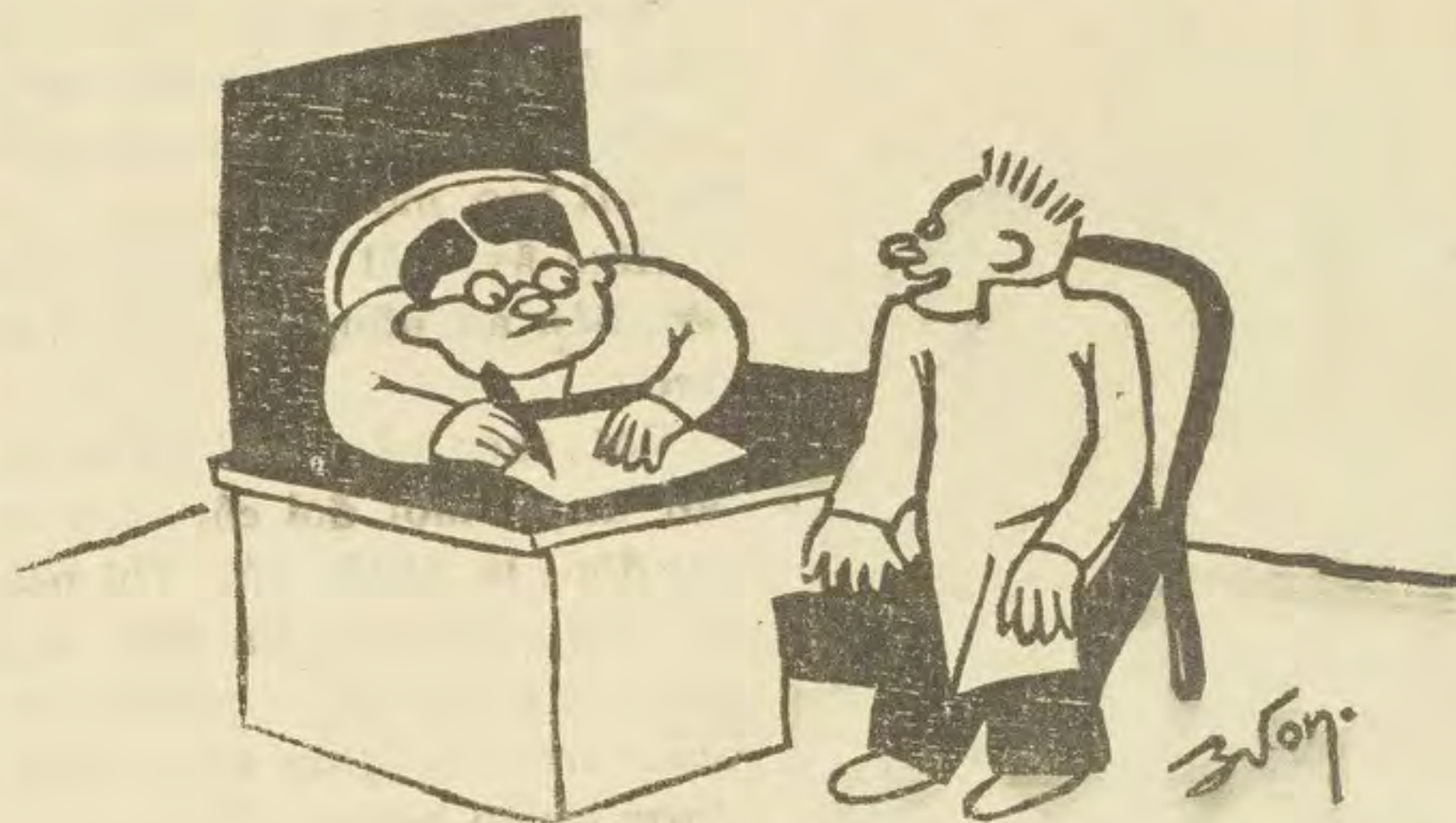
Chúng tôi mới hay tin rằng Phạm-thành-Chiêu — vẫn lợi dụng tấm cát đã vô-giá trị với một cuốn sổ mà y cố tình giữ

lấy để lừa gạt độc-giả chứ chưa ở Cai-tàu hạ (Sadec) là một người hiền và thân thiện báo MAI từ tháng Août năm ngoái, đã phạm nhiều lỗi về chức nghiệp và tín nghĩa đối với nhà báo hay độc-giả cũng vậy; y đã gian lận, ăn cắp, lường gạt và mạo danh giả nghĩa đủ thứ.

Chúng tôi cần phải thanh minh để chư vị đừng lầm tên bợn này nữa. Nếu các ngài tin lầm mà đóng tiền nơi tay Phạm-thành-Chiêu thì bản-báo không chịu trách nhiệm gì hết.

Ty quản lý báo MAI

Nếu được như vậy thì báo đã khỏi phải lên giá

KHÁCH. — Ông cho tôi biết giá in 3000 báo bao nhiêu tiền.
CHỦ NHÀ IN. — Ngân đầu-tiền 160 đồng còn những ngân sau trở đi thì cứ 80 đồng mỗi ngàn.
KHÁCH. — Thế thì ông cứ in cho tôi mấy ngàn sau vậy!

Chuyên Thiêm

trong giống người da trắng, lại có giọng giống cao hơn hết, là giống « Argen » tức là giống người Đức.

HITLER CHẮC RẪU LẮM!

CHÚNG tôi còn nhớ hôm mới rồi có dịp cãi nhau với mấy người bạn mình về những câu tục ngữ:

1' — Trừng rông lại nở ra rông,
Thù-điu lại đẻ ra giòng thù-điu.
2' — Con vua thì lại làm vua,
Con anh thầy chùa lại quết lá đa.

Bởi vậy, hồi năm 1936, võ-sĩ Max Schmeling, người Đức, đánh hạ võ-sĩ Joe Louis người da đen, Hitler rung đùi tự đắc dữ:

— Đó thầy không? Có thấy giống người « Argen » bảnh hơn, cao hơn các giống khác rõ ràng đó không?

Lâu nay có nhiều tay văn nhơn bác-học Âu-châu viết bài viết sách phân-đoái cái thuyết tự-phụ của Hitler, cũng cho là nhơn-loại không có giống nào dưới giống nào trên hết. Có một nhà bác-học Nhật cũng bài bác kịch-liệt về chỗ người ta bảo « trắng hơn các màu khác » (Tới đây, tưởng độc-giả nên biết từ khi có cuộc Đức Nhật liên minh, Hitler nói thêm rằng người Nhật cũng thuộc về giống Argen).

Nhưng gần đây có nhiều việc đời phát ra một cách trái lại, chắc làm hạ bớt cái khí tự-phụ của Hitler xuống bộn bâng.

Nhứt là trận tái chiến của hai võ sĩ Max Schmeling và Joe Louis hôm rồi. Trước ngày tỉ-thí, từ Hitler cho tới toàn thể dân Đức đều cầm chắc là võ sĩ mình thắng, vì đã có chứng cứ từ hai năm trước rồi mà! Giữa ngày tỉ-thí, cả thành Berlin xôn xao dự-bị lễ mừng võ sĩ giống « Argen ».

Không dè chưa đầy hai phút đồng hồ, võ-sĩ giống da đen đã vô cho võ-sĩ giống cao một cú phải đo ván, gãy mấy cái xương.

Chúng tôi đoán chắc khi được tin này, Hitler rầu buồn và mất-hơn các giống khác. Nhưng ở cỡ vô hạn.

Anh Joe Louis đã chỉ tỏ cho đời biết rằng bất cứ giống nào cũng có thể tập rèn mà trở nên tài-giỏi, chẳng phải da trắng hay giống « Aryen » là giống tối cao, là dân vạn-hùng đầu. Cũng như người Nhật-bồn đã chỉ tỏ cho đời thấy không phải hết thảy da vàng đều yếu hèn bại hoại.

Một người vậy, hay một dân-tộc cũng vậy, nếu biết phấn-phát lực cường thì sao cũng có ngày hơn những kẻ khi mình trị mình được, đừng lo.

T. S.

Ba phương thuốc vô song

Lương-y Huỳnh-quốc-Nhơn ở 81 đường Avenue de l'Inspection Giadinh, một vị lương-y rất tinh thông Hán học, đã hơn hai mươi năm nghiên cứu về y-học. Gần đây ông mới phát minh ba phương thuốc, ai dùng cũng đều công nhận là vô song.

- 1) PHÊ-CUU-TINH, chuyên chữa bệnh ho phong, ho gió, ho lao, ho sưng phổi, ho ra huyết. Ve nhỏ 0p.45. Ve lớn 1p.50
- 2) TAM TẠNG HOÀN, một phương thuốc để bồi bổ tinh thần hiệu nghiệm như thần. 1p.20.
- 3) NGŨ TẠNG HOÀN, trị hạch đàm, ung độc, mạch lương, bệnh trĩ. Mỗi hộp 3 hoàn. 0p.50

Giúp người làm phước

Thuốc gia-truyền của danh-y chuyên môn đã cứu được cả nuôn người, bệnh ho lao, ho khạc ra đàm trắng, xanh, vàng, khúe khắc, ra máu, đã dùng đủ thuốc Tây Nam không hết, mau viết thư kèm mandat 3p.80 số phí cho M. TRINH-VÂN-TÚ Ancien Instituteur à Hiệp-đức MYTHO sẽ có thuốc uống lành bệnh.

Coi chừng kèo lăm

GOM-FIX ra đời trót ba năm đặt đồng-bảo lực-châu hoan nghinh đặc-biệt vì GOM-FIX tối nhất. Bà con hãy coi chừng kèo mua lăm hàng xấu có trộn hồ. Mua GOM-FIX khỏi sợ lăm vì có cầu chứng tại tòa.

GOM-FIX mới sửa đổi cách chế tạo hoàn toàn bằng cách hóa học chỉ vẽ, không ai bắt chước đặt. Đem hồ dùng rồi có nhãn GOM-FIX lại các đại-lý hoặc gian hàng trừ GOM-FIX đổi lấy sáu xu (hũ lớn) bốn xu (hũ nhỏ).

Các đại-lý mua nhiều bán không hết trong 30 ngày cho đổi gom mới.

Nên noi... Nên nghe...

TRONG những nước yếu hèn trong thế-giới, có lẽ duy có Trung-quốc nhiều ngày kỷ-niệm « Quốc-xí » hơn cả.

Sau những ngày kỷ niệm thua trận Giáp-ngọ, kỷ niệm 21 điều, kỷ-niệm mất Đông-tam-tĩnh, giờ thêm ra một ngày kỷ niệm mới là lễ kỷ-niệm « Thất Thất ». Nghĩa là kỷ niệm cái ngày Nhật-bồn bắt đầu xâm lược Trung-quốc từ vụ Lư-câu-kiều phát ra ngày 7 Juillet 1937.

Ngày hôm kia, ta thấy Hoa-kiều ở đây đóng cửa sập rập và khiến bà con mình lại phải nhịn ăn thịt heo một ngày.

Hôm ấy, tất cả người Tàu bớt tiền ăn uống để giúp nhà nước.

Với cách này mỗi nhà chỉ bớt được một đôi cái hay tới bạc đồng là nhiều rồi. Thì hôm ấy, họ cứ mở cửa tiệm mua bán rồi lấy tiền lời mấy chục phần trăm mà giúp nước chẳng được nhiều hơn sao?

CÙNG một ngày 7 Juillet, bên này Trung-quốc làm lễ kỷ niệm bắt đầu kháng Nhật, thì bên kia Nhật cũng làm lễ kỷ niệm vô công thắng lợi.

Bên này Tưởng-giới-Thạch nói hùng hồn:

— Chúng tôi kháng chiến tới cùng, hễ Nhật không khôi phục nguyên-trạng cho Trung-quốc, như trước ngày 7 Juillet thì chúng tôi cứ đánh hoài, không chịu hòa với Nhật.

Bên kia, thủ tướng Càn-vệ cũng nói hùng hồn:

— Chúng tôi còn đánh tới khi nào phá tan chánh-quyền Tưởng-giới-Thạch đi mới thôi, chứ không chịu điều đình gì với cái chánh-phủ có Tưởng-giới-Thạch bên trong.

Họ « trả đũa » nhau từng ly từng tiếng như thế đủ cho ta thấy Hoa-Nhật chiến-sự đây chưa còn lâu.

CÔNG-trái Quốc-phòng Đông-dương trước định có 33 triệu, nhưng người ta mua quá lỗ, thành ra bây giờ đã có chỉ dụ tăng thêm lên là 44 triệu.

Nhưng trong số đó bên tây đã mua hết gần 30 triệu, còn Đông-dương chỉ có 15.110.000p. mà Nam-kỳ mình mua tới 9.064.200 đồng, nghĩa là 60 phần trăm về khoản để cho Đông-dương.

Chúng tôi đã nói công trái này lời 5% lại có nhà nước bảo lãnh, chắc chắn và lời khá dữ, cho nên các nhà phú hào bên tây và các công ty tư bản có lợi quyền ở thuộc địa dành nhau mua tới 29 triệu.

Thì vậy là phải. Bởi phòng thủ xứ này là phòng thủ quyền lợi của họ chứ ai!

THEO tin một tờ báo tây ở đây, thì 20.000 lính tập đang mộ để lập thành quân đội

Việt-nam, ngoài những sự được ưu đãi, lại có hiệu cờ nước Nam ở bên hiệu cờ tam sắc. Thế là quân đội ấy sẽ có danh nghĩa cao nhất là quân đội nước Nam.

Ái cũng bảo đó là dấu tỏ ra nước Bảo-hộ rộng rãi từ tế với annam. Nhưng chúng tôi thấy trong đó còn có một ý nghĩa ngoại giao nữa.

Đầu chẳng nói ra miệng, chứ cái thâm ý của công trái quốc-phòng và tăng gia binh số ở đây là cốt phòng bị đối phó với cái chánh sách nam tấn của Nhật-bồn.

Với công việc ấy, nếu đem lính bên màu-quốc qua thêm thì tốn tiền nhiều, lại khiến cho chú cường-lân kia có thể nghi ngờ và trách-bị được, chỉ bằng mộ thêm lính bên-xứ là hơn. Mộ lính bên-xứ, lại cho có hiệu cờ riêng, để dễ phân biệt rằng đó là lính của chánh-phủ nước Nam, cũng như việc lôi thôi ở cù-lao Paracels mới rồi chỉ phái lính sơn-đầm annam ra tuần-phòng và dựng cột đèn rọi biển (phare) cũng nói là của chánh-phủ nước Nam dựng vậy.

Cần thầy giáo

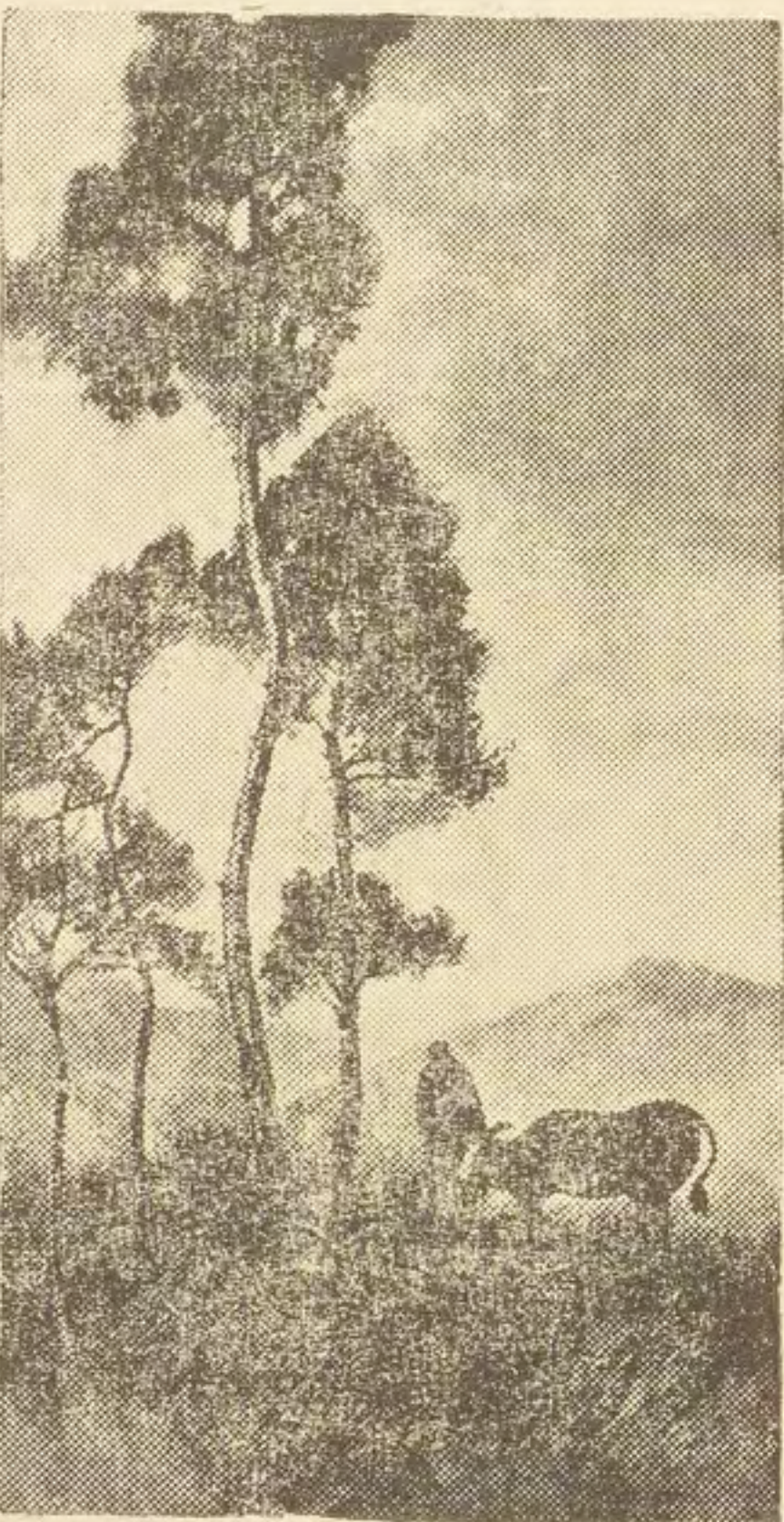
Chúng tôi muốn rước một ông giáo có bằng-cấp thành-chung (D.E.P.S.) (đã có dạy qua ở các trường công hay tư rồi càng tốt) để dạy pháp-văn và toán-pháp trong mấy tháng nghỉ hè.

Xin hồi hay viết thư lại:

M. ĐAO-THAO-VY
32-34 Aviateur Garros hay 96, Mac Mahon - SAIGON

MỘT BỨC VẼ TÀU CỦA NỮ-HOÀ-SĨ

LÊ-THỊ-ÂN

Đây là bức vẽ « Thu nguyên phóng độc » (nghĩa là trong cánh đồng về mùa thu, anh mục đồng dắt con nghé đi ăn).

LÀM thế-giới vĩ-nhơn, làm thủ - lãnh một dân - tộc quật-cường 70 triệu người, làm cho mấy nước xóm riềng gần xa phải lo ngại đêm ngày, Hitler vẫn chưa lấy làm đủ, còn muốn làm giáo-hoàng một tôn-giáo mới nữa.

Thật vậy, hôm rồi có tin Hitler sắp đặt tuyên truyền một thứ tôn-giáo mới lạ mà tự mình làm giáo-chủ.

Có lẽ vị thần của đạo mới này ngồi trên cái ngai chổng chất bằng súng ca-nông!

CỦ cách ít năm lại có một nhà bác - học hăm dọa người ta về sự trời tan đất bể. Hiện nay một nhà bác học ở xứ Californie là giáo-sư Scheffer nói rằng quả đất sắp nguội lạnh như nước đá, không còn nhơn vật nào sống được nữa.

Ồi! Quả đất này tan bẽ đi cũng phải. Để chi có những kẻ đề đầu chặn họng người lao lực mà giàu cứ giàu thêm hoài, còn những kẻ bán mồ hôi nước mắt nuôi thân mà nghèo khổ vẫn hoàn nghèo khổ mãi. Để chi có những chuyện lớn hiếp nhỏ, mạnh hiếp yếu, lại lấy tấm bưng vắn minh nhơn đạo che đậy bên ngoài. Để chi loài người này tham lam vô yếm, nay chiến-tranh mai chém giết lẫn nhau, chỉ vì sự lợi ích của một nhóm người giàu sang quyền thế mà khổ chung cả đám lương dân vô tội!

Thà ông Tạo-hóa — nếu thật có ông — xóa hẳn cuộc đời này đi mà bày ra cuộc đời khác, cho loài người được ăn ở sung sướng tử tế với nhau hơn.

KỶ tuyên-cử Dân-biểu ngoài Bắc năm nay có vẽ mới lạ, sôi nổi hơn cả những khóa dĩ-vãng.

Nào là những người ra ứng cử trong 40 tuổi phải hạch tiếng tây, ngoại 40 tuổi phải hạch quốc-ngữ. Người ta không muốn cho viện Dân-bi' u bây giờ còn có xen vào những ông ù-ù các-các như trước.

Nào là người ta tranh cử cũng phân ra mặt-trận xã-hội hay mặt-trận dân-chúng, có cái vẽ như cuộc tuyển-cử bên tây vậy.

Để coi nay mai việc Dân-biểu xứ Bắc có những nhơn-tài như thế nào, và nhơn tài ấy sẽ hoạt động vì dân vì nước như thế nào?

TỪ 3 giờ chiều nay cho tới 16 Juillet ở nhà hát tây có cuộc trưng bày mỹ thuật ai cũng nên đi coi. Vì nghệ-sĩ là một người đàn bà Việt-nam lần thứ nhất học vẽ lối tranh Tàu với một nhà danh-họa Tàu: bà Lê - thị - Ân, chủ-nhơn trường Hưng-đông nữ - công ở đường Garros.

Mới thọ nghiệp nhà danh họa Tàu Hoàng-ảo-Ngô không bao lâu, mà nữ nghệ sĩ họ Lê đã thành công về nghệ-thuật nà một cách mau mắn, lạ lùng.

Chắc ai đi xem trên 70 bức vẽ bày ở nhà hát tây kia đều phải đồng ý với chúng tôi mà khen phục Lê nữ nghệ-sĩ thật có hoa tay, có đặc-tài, làm vẻ vang cho nữ-giới ta.

TRONG tháng Juillet này báo « MAI » lại phải ra 5 số, vì là 5 ngày thứ bảy. Thế là chữ vị độc-giã và thương-giã để quảng-cáo được lợi thêm một kỳ khối trả thêm xu nhỏ nào, mà nhà báo chúng tôi thì phải chịu hy-sanh thêm với kỳ trội ra đó gần 3 trăm đồng bạc.

Độc-giã và thương-giã nên biết dùm đó là chỗ tận lực của chúng tôi.

Tin mừng

Chúng tôi vừa được tin bà góa phụ Nguyễn-văn-Hoa diên chủ tại Tân-an, đến ngày 8 và 9 Juillet 1938 nhằm ngày 11 và 12 tháng 6 annam làm lễ thành-hôn cho cậu Nguyễn-văn-Hiếu kết duyên cùng cô Nguyễn-thị-Nga, ái nữ của ông và bà Nguyễn-văn-Tư ở Đồng-sơn Gò-công.

Tiền đây chúng tôi xin chúc cho Tân-lang và Tân-giái-nhân được phận đẹp duyên ưa và đầy đầy hạnh phúc.

X.S KIM-CHUNG và MỘNG-LAN.

Ai muốn có tiền?

Ai biết nơi cần dùng làm các công chuyện về cất nhà (sơn, hồ, mộc, béton armée) về họa đồ, lập cửa tiệm, cần tiêu thụ hàng hóa, làm quảng cáo các công chuyện về thương mại, kỹ nghệ mua bán nhà cửa đất cát. Điền chỉ, hoặc đặt mới tới bureau, sẽ được nhiều hên hơng. **Saigon-Service** 131, Hamelin Tél. 21.444

Đau bụng, no hơi tức réo trời

Đau bao-tử, ruột, đau bụng lâu năm, ăn không tiêu, thường bón uất, đi xông không được, hay lóit tức nghẹn chảy nước dãi, ợ chua, no cũng đau, đói cũng đau, đau trồn dạ dưới, đau thốn lên trên, hoặc đau ngay rúng, đau từ chập từ hồi, đau một bữa nghỉ vài bữa đau trở lại, uống nhiều thứ thuốc không thấy thuyên giảm. Muốn khỏi tiền mất tật còn, ai có bệnh kể trên, nên uống thuốc gia-truyền ĐAU RUỘT HIỆU ĐỨC-TRỌNG, uống vào đại-trường thông-hoạt, bộ máy tiêu hóa kiện toàn, chứng đau bụng hết, ăn ngon ngủ được. Thuốc rất linh-nghiệm đã từng cứu được nhiều người mắc phải chứng bệnh nguy hiểm này.

Mỗi hộp 0p.60
Nhà thuốc ĐỨC-TRỌNG
Số 280 đường Dellefosse
Xóm cũ CHOLON
(Trường học xóm cũ đi tới 100 thước)
Số bán tại Nguyễn-thị-Giành và khắp nơi

Mỗi tuần «MAI» tặng chư-vi mua báo lẻ... 12 tấm giấy số Đông-Pháp

TY Quản-lý báo «MAI» đã tính toán kỹ-càng trong số báo bán lẻ ở Saigon Cholon-Gia định cùng tất cả đại-lý Lạc-lĩnh Namvang, phía nam Trung-kỳ, trừ ra vừa đủ tiền giấy tiền in rồi, báo nhiều tiền lời, chúng tôi trả lại độc-giả bằng cách mua vui này:

Mỗi tuần nhà báo tặng lại chư-vi độc-giả 12 tấm giấy số Đông-Pháp, chia ra Saigon Cholon Gia định 6 tấm và các nơi khác 6 tấm.

Độc-giả mua lẻ, mỗi tuần nếu gặp mua được số nào mà cái khuôn trắng bên đây có nhận con dấu đỏ trên là chữ «MAI hebdomadaire» này giữa đề ngày tháng số báo ấy ra, và dưới có hàng chữ «Directeur : gia Đào-trình-Nhất» thì cắt ngay một khoảng đồ đem tới hay gởi thư báo, lại báo MAI đổi lấy 1 tấm giấy số Đông-Pháp kỳ hiện tại.

Nếu thấy có con dấu đỏ nhận ở đây thì đem lại báo quán MAI đổi lấy 1 tấm giấy số Đông Pháp

Coi tiếp ở đây

Chánh sách “cháy đất”

mùa màng mấy lần và lưu ly rồi, Nhứt vợ được bao nhiêu đôi khổ mấy muốn dân mình, súng thần-công, bao nhiêu bì, mà trong khi đó binh Nhứt vẫn đạn, bao nhiêu phi-cơ, bao có cách khác và đường khác tấn công Hồn-khẩu như thường. Thế chẳng phải chánh-sách tiêu thổ chỉ tự hại mình là gì?

Hướng chi từ hồi giao chiến đến giờ, sự thiệt binh Tàu chưa làm «cháy đất» được thành nào trước khi chạy lui, để cho quân nghịch hết chỗ lợi dụng. Bắc-binh, Nam-kinh, Tể-nam, Thái-nguyên v. v... thành nào binh Nhứt công hãm được cũng gần còn như nguyên lãnh. Trương-sĩ Tàu lúc bỏ thành nào tháo lui, họ cũng chỉ cốt thoát lấy thân mình, nào có lo việc hủy phá hay đem theo khí-giới vật liệu, đừng để lọt vào tay kẻ địch mình. Tức như Từ-châu sau khi binh Tàu lui chạy

súng thần-công, bao nhiêu bì-đạn, bao nhiêu phi-cơ, bao nhiêu vật-thực mà nói. Bao làm chánh-sách «tiêu-thổ» mà lại thế tr?

Chẳng qua nhà quân-sự Tàu chỉ dùng mấy tiếng đó ru ngũ quần-chúng và che đậy những chỗ dễ kháng bất-lực và không tận tâm của tướng-sĩ mình; nếu thiệt «tiêu-thổ kháng chiến» thì Nam-kinh và Từ-châu đâu có hãm-lạc trong mấy ngày như người ta đã thấy.

Bởi vậy chúng tôi trông mong từ đây Trung-quốc rán quyết-chiến một cách hăng hái thể nào, chớ nếu như kiểu một năm đã qua thì e cuộc trường-kỳ đề-kháng của họ không được tới cái thọ-mạng như họ trông mong đâu.

T. V.

Tự mình hại lấy mình

Xưa nay ai cũng tin rằng mình có cái số nhứt định. Nghĩa là hóa công đã tạo thì hóa công đã định, ấy đã đành làm thế nào đến chừng đó cũng khó mà thoát được, hoặc chưa đến số chết thì làm gì cũng khó mà chết cho xong, điều ấy thật khó đoán trước, song ta tự xét kỹ, ta có thể tự mình làm giảm kỷ.

Mỗi một hành vi của ta đều quan hệ đến sự tồn thọ của ta, khi tức-giận, buồn rầu, lo-lắng đều có thể làm giảm số (tồn thọ) của ta, 1 ngày, 5 ngày, 1 tháng. Thức suốt đêm cũng có thể làm hại sự sống từ một đến năm ngày, tùy sức mạnh yếu.

Quý ngài, quý bà, thường thức đêm, để làm việc, hoặc vì cuộc vui chơi, quý ngài, quý bà thấy ngay một sức nhiều, tâm thần đã dưới, ăn uống không được ngon, đó thật là một sự tồn thọ.

Vậy quý ngài, quý bà muốn bù đắp cái sự hại ấy, muốn cố gắng lâu, không bình hoạn, đông son châu, không có gì hơn là uống thuốc Mạnh Đại Quang là một phương thuốc đại-bổ khí-huyết, uống ít ngày thấy con người hạo-hệ mạnh mẽ khác thường, dùng dưỡng sức hăng ngay thật quý báu vô cùng, không thuốc nào bì kịp.

Thuốc Mạnh của Đại-Quang cùng các nơi Đại-lý.

Có trừ nhiều : tại tổng cuộc, Đại-Quang Dược-Phòng, 27 Bd. Tổng-Đốc-Phương, Cholon. Chỉ cuộc, 231 rue d'Espagne Saigon và 29 Rue des Cantonnais, Hanoi,

phùng-hu

mỗi tuần của «MAI»

MÂY VI TÀI-TỬ “CÁNH ĐỒNG MA” SẼ CÓ MỘT VỤ KIẾN THƯA VỀ NGHỀ - THUẬT ?

DOC-giả yêu qui của báo này hẳn đã nhận thấy rằng chúng tôi hằng đề ý sốt sắng về con đường nghệ thuật mới của người Việt-nam : nghệ-thuật điện ảnh.

Chúng tôi đã bình phẩm một buổi quay phim «Cánh hoa rơi», đã nói rành rề về phim «Trận phong ba». Chúng tôi cũng đã khuyến khích ông Antoine Giàu về sự ông định sang Hollywood, kinh đô chiếu bóng để học cách thu thanh. Bây giờ chúng tôi lại đi tìm phỏng vấn những tài tử «Cánh đồng ma» là những người đã đầu tiên hi sinh cho nghệ điện ảnh của xứ này.

Không ngờ chúng tôi đến Huế thì tình cờ lại gặp đám tài tử ba chữ A (1), chính là tài tử từng đi Hongkong để đóng phim nói «Cánh đồng ma» và đã từng bị hăng Việt-nam nhiếp-ảnh công-ty của lâu với nhà dân cảnh Trần Phi học đài.

Sau buổi diễn thuyết ở Viện Dân biểu mà đám tài tử ba chữ A rất được hoan nghinh, tôi thấy có sự cần dùng muốn gặp mặt ông Đàm quang Thiện. Nhờ bạn Lê tràng Kiều giới thiệu, tôi được

tiếp chuyện ông ta và cả mấy anh em ở nhà họa sĩ Khánh. Người thanh niên có đôi mắt sáng quắc và mớ tóc nghệ sĩ là Đàm-quân tỏ ra người rất tha thiết với vấn đề nghệ thuật xi-nê, dựng studio (xưởng quay phim).

Tại sao đám tài tử ba chữ A lại đi làm quảng cáo ngược (contre-propagande) cho phim ảnh «Cánh đồng ma»?

Ông Thiện cười đáp :

Vì hăng Việt-nam nhiếp ảnh và nhà dân cảnh Trần-Phi đã phản võ tưởng và phản cả cách đóng cửa tài tử. Chúng tôi quyết cố động cho người ta đừng đi xem phim «lai Tàu» đầy cả những lỗ lã kia, và nếu có thể, sẽ ngăn trở không cho chớp ở các màn ảnh Đông Pháp.

Thoảng như hăng phim ấy cứ cho chớp?

Thì phải có sự điều đình giữa họ và chúng tôi. Thì phải đem nhau ra tòa.

Vậy sẽ có một vụ án đầu tiên về nghệ-thuật. Thù vị lắm!

Tôi lại hỏi :

Theo ý tôi thì cuộc diễn-thuyết của các ông ở Viện Dân biểu thành công lắm! Sao các

ông lại không đi thẳng luôn vào Nam để lay động dư luận ở trong ấy?

Chúng tôi đã có cái ý định ấy. Nhưng vừa rồi chúng tôi mới tiếp được điện tín của người thay mặt cho hăng Việt-nam nhiếp ảnh ở Hà-nội đánh vào biểu về đề bàn công chuyện. Chúng tôi đã rằng phim Cánh-đồng-ma đã qua. Chúng tôi lấy làm tiếc phải trở về, đành bỏ dở chươ g - trình hành-động.

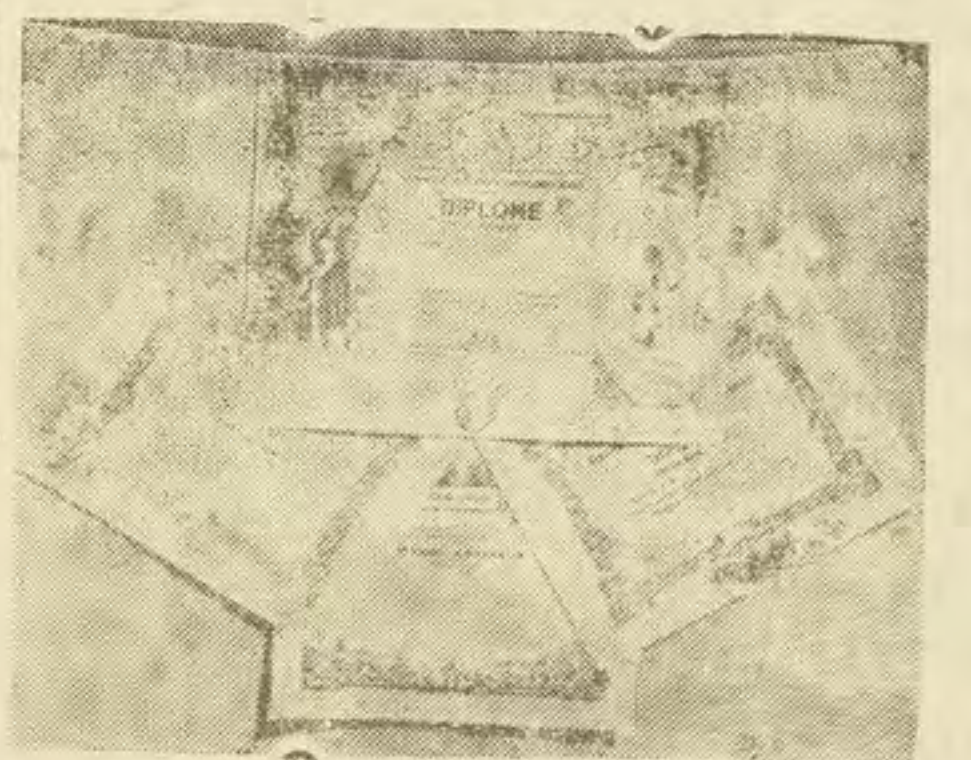
Cô Hồng-Hà lúc ấy ở đằng sau ra chào khách. Cô ta đẹp bằng thứ nhan sắc của đào hát bóng, cái thứ nhan sắc mà người ta đột nhiên phải đề ý ngay từ buổi gặp gỡ ban đầu. Lời

nói của cô rất dễ dàng, dân dị. Điều bộ lại tự nhiên.

Ông Thiện giới-thiệu :

Đây là ông Thúc-lê phỏng-sự-viên báo Mai, người viết bài phê-bình phim «Trận phong ba» mà chúng ta đã đọc và đã đề ý hơn hết.

Rồi ông Thiện đọc lại một vài câu tôi đã viết trong bài ấy làm cho tôi hết ngờ rằng ông ta... xã-giao, và luôn dịp chỉ tỏ rằng ông ta theo khít dư luận báo giới.

Tôi nói :

Tôi đã một lần đi xem người Tàu quay phim «Cánh hoa rơi» do cô Bảy Phùng-Hà và thầy Năm Châu thủ vai chánh. Tôi đã vui mừng nhận thấy rằng người mình đứng trước máy thu thanh (micro) và máy thu hình (camera) không đến nỗi ngượng nghịu cho lắm. Vậy không biết, thưa cô, lần đầu có ra đồng cho người ta quay, cô có... không tự nhiên lắm không?

Câu hỏi của tôi nếu là một người khác có thể cho là vô lễ và không biết điều, thì cô Hồng-Hà chỉ xem như câu hỏi tò mò của một phóng-viên châu-thành. Bởi vậy cô tươi cười đáp :

Kể ra thì nếu đóng cho người Pháp quay, chúng tôi chưa chắc đã có vẻ tự nhiên như trong «Cánh đồng ma». Nhưng khi hợp tác với người Tàu, chúng tôi đã tự tin trước rằng mình có thể lấn họ về phương diện đóng trò. Vì thế chúng tôi khi ra trước máy ảnh lòng tự hào vẫn giúp cho mình thủ vai đến mỹ mãn không ngờ tới.

☺

Tôi quay về phía ông Thiện :

Theo ông thì nếu như ta có studio, ta sẽ đặt nó ở đâu?

Nên đặt ở Dalat, nơi có khí hậu Tây-phương, nơi dễ cho ta làm việc nhiều.

Trên con đường nghệ-thuật mới của người Việt-nam, ông có tin ở một tương lai quang đặng không?

Cặp mắt của ông Thiện bỗng sáng quắc lên, ông mê man đáp :

Tôi tha thiết tin rằng có. Vì vậy tôi đã đương và sẽ hy sinh mãi mãi sự nghiệp tôi, tài mọn tôi cho nghệ thuật điện ảnh ở xứ này.

Lòng chân thành của ông Đàm quang Thiện đã làm cho tôi lạc quan. Và cả cô Hồng-Hà, họa sĩ Nguyễn đồ Cung, các bạn Lê tràng Kiều, Thanh Tịnh, Nguyễn đình Lạp có mặt hôm ấy ở đó cũng thế.

THÚC-TÊ

(1- Ba A nghĩa là Artistes Annamites Associés, Hội tài tử Việt-Nam.)

MỘT TRIỆU CHỨNG RÕ RÀNG
Trong năm vừa qua

THANH-TÂN NỮ-CÔNG

54-56, rue de Canton - CHOLON

Dự mấy kỳ hội chợ và đấu xảo nữ-công đều được những phần thưởng và khước bài xứng đáng. Ấy đó, chị em đã thấy rõ rằng THANH-TÂN-NỮ-CÔNG rất chuyên môn về các khoa nữ-công vậy. Từ đến THANH-TÂN-NỮ-CÔNG, ấy là tìm đời hạnh phúc về sau. Chị em nên cố gắng.

Institution **HO-VAN** Rachgia

(cycle primaire complémentaire)

Directeur **HỒ-VĂN-THỌ**

TRƯỜNG TƯ «HỒ-VĂN» RACHGIA

Dạy từ lớp đồng ấu đến lớp nhứt thi sơ-học

Trường **HỒ-VĂN** là trường tư thục lớn nhất ở Rachgia. Phụ huynh học sinh rất tin cậy, nên trọn 4 năm, trường càng ngày càng phát đạt và mở mang luôn. Hằng năm được kết quả tốt đẹp trong kỳ thi. Giáo-viên toàn là người có dạy lâu năm nơi các trường công và tư, kinh nghiệm nhiều và đủ tư cách giáo hóa trẻ em,

HỌC PHÍ NHẸ

KỶ LUẬT NGHIÊM

Tự trường ngày 1er AOUT 1938

Quý ngài đã thấy chắc chắn

Sâm - Nhung Bô -
Thận - Tinh

hiệu «ME CON» 1 ve 0p. 60
trị đau lưng, mỗi mệt, di-tinh,
mộng-tinh, huyết-tinh, dài đêm,
tinh-thần suy, sức lực kém.

Bô-Đào-Tiên chỉ khải lộ

Công hiệu linh-nghiem thể nào?

Thì thử thuốc

hiệu «ME CON» 1 ve 1p.50 uống
nhiều ngày trị ho lao trong ba
thời-kỳ làm cho ốm o gầy mòn,
mệt mỏi, yếu sức cũng Hoàn-
toàn công-hiệu chắc chắn.

• Nhà thuốc PHỤC-ĐĂNG
180, rue de Paris—Cholon
Téléphone N° 30.883

PHÂN ĐẤU

VỚI

CUỘC ĐỜI

TRONG một gia-đình
nào được đông đảo
và mạnh khỏe thì thật là
hạnh phúc và quý nhứt
trong đời. Dầu cho đủ
sống không giàu có hơn
người, trong gia-đình bao
giờ cũng được vui vẻ.

... Muốn tìm những
hạnh phúc ấy, không đâu
xa, nó chỉ ở gần một bên
ta, nhưng tại ta lãnh đạm
không quan tâm đến... ấy
là tinh thần và sức khỏe.

Vậy ta cần phải lo cho
sức khỏe và tinh thần
được đầy đủ luôn, thì dầu
cho ta phải vì chén cơm
thường bữa, buộc lòng
phải làm lụng suốt ngày
hầu phần đấu với cuộc
đời «mạnh mẽ yêu thua»
ta cũng không biết chán.

Quý độc-giả muốn chiêm
được cái kết-quả tốt đẹp
và chắc chắn ấy tôi xin
vui lòng giới-thiệu một
phương thuốc bổ SÂM-
NHUNG-DUỐC-TINH hiệu

THIÊN-THẦN (giá 0.60).
Quý ngài nên dùng thử 1
ve sẽ thấy ăn ngon, ngủ
khỏe, sức lực mạnh mẽ
hơn xưa bội phần... thật
là một thử thuốc bổ thật,
bổ huyết, thêm sức lực
hay đề nhứt, khắp Viên-
đông đều nghe tiếng.

Nhưng quý ngài nên đề
ý, vì có nhiều thử Sâm-
Nhung-Dược-Tinh của hiệu
khác cũng mượn tượng
những không công hiệu
chỉ hết, nên nài cho được
thử SÂM-NHUNG-DUỐC-
TINH hiệu THIÊN-THẦN
của nhà thuốc W. LIN,
40 rue Viénot SAIGON, mới
thật hoàn toàn công hiệu.

• Người lớn, trẻ em đều
dùng được mà nhứt là
đàn bà có thai hoặc sau
khi sanh đẻ, dùng nó pha
với rượu uống sẽ được
phục sức một cách mau lẹ.

B. H. Saigon

Nếu trong gia-đình của quý ngài có
người ho, nên cho uống ngay 1 ve
thuốc nước ngọt PHÉ-SANH-KÝ
cũng hiệu Thiên-Thần thì chứng ho sẽ
dứt tuyệt.

Pháp Luật

LUẬN ĐÀM

của

Phan-van-Thiết

Luật-khoa (ở-nhơn)
Tốt-nghệp Cao-Đẳng
Thương-học nước Pháp

« kỳ có cội sáng-kiến ấy. Song, những bài đăng trên báo này không thể gọi là đầy đủ được, chỉ là những bài luận yếu lược, để cho độc-giả thấy những chỗ đại-khái hầu có thể hiểu được các vấn-đề về pháp luật một cách đại-quan mà thôi.

« Gần đây, vì có nhiều người viết thư yêu cầu ông chủ báo «MAL» cây tôi viết những bài chỉ rõ thủ-tục thưa kiện về việc hộ annam. Muốn đáp lại cái cảm tình của chư vị độc-giả, nên bài này tôi bắt đầu nói về vấn đề ấy.

« Thủ tục về việc hộ cần phải viết nhiều bài mới đủ tuy vậy tôi cũng rón tóm tắt và cắt nghĩa cho rành rẽ để cho khỏi buồn lòng độc giã. Nói về pháp luật không thể vui vẻ bằng nói về văn chương rông; ầy vậy, xin độc giã biết cho chỗ đó mà đừng câu chấp và đừng ngả tòng, nên chịu khó đọc và rón tìm sự hiểu biết rộng thêm. Được vậy thì tôi đã lấy làm mãn nguyện rồi vậy.

TIẾT THỨ 1

QUYỀN HẠN XỬ ĐOÀ

ĐIỀU THỨ NHỨT.— Những tòa án đệ nhứt thẩm, những tòa án trị an rộng quyền và những tòa án công sứ hay tòa án trị an rộng quyền do các quan tham biện ngồi ghế chánh tòa có quyền sơ thẩm kiểm chung thẩm: 1° những vụ động sản thuộc về người cho tới giá ngạch ba ngàn quan hay năm trăm gia lúa vốn (mỗi gia nặng 20 kilô); 2° những vụ bất động sản cho tới ba trăm quan hay 40 gia lúa huê lợi định theo lợi tức, hay định theo giá cho mượn trong văn tự cho mượn hay nếu không có văn tự thì định theo hội đồng khai chung của các đương sự, hay nữa, khi nào nói về huê lợi bằng gia lúa thì định theo giấy chứng-nhận của hương chức làng sở tại chỗ tọa lạc của bất động-sản, mục đích của sự tranh tụng.

Nếu, theo giá trung bình trong tháng trước ngày kỳ hạn hay trước ngày kiện mà giá gia lúa cao hơn 1 phần 3 giá ngạch quyền hạn xử đoán thì có thể kháng cáo lên tòa Phúc-thẩm. Những vụ kiện không định giá cũng đều có thể kháng cáo lên tòa Phúc-Thẩm.

Những án sơ thẩm kiểm chung thẩm này không thể kháng cáo lên tòa Phúc-Thẩm, phải xin thủ tiêu nơi Ban Thủ-Tiêu của tòa Phúc-Thẩm (Chambre d'annulation) mà thôi.

Ngoài ra các việc khác thì những tòa án trên đây được quyền xử đoán sơ thẩm mà thôi, các bên đương sự có phép kháng cáo lên tòa Phúc-Thẩm rồi kể đó lên tòa Thượng-Thẩm.

ĐIỀU THỨ 2.— Khi nào cùng trong một vụ kiện mà bên bị cáo trở kiện ngược lại (demande reconventionnelle) bên nguyên-cáo hay là có kiện ngược lại xin khấu-trừ (compensation) trong giới-hạn chung thẩm thì tòa sẽ xử chung vô làm một án, các bên đương sự không có quyền kháng-cáo lên tòa Phúc-Thẩm.

Nếu trong những khoản kêu nài của các bên đương-sự cao hơn giới hạn đã định ở trên thì tòa chỉ kết án sơ-thẩm về cả các khoản.

Tuy nhiên tòa sẽ chung-thẩm khi xử về sự đòi tiền bồi thường thiệt-hại khi sự đòi ấy dựa vào sự kiện cốt-yếu mà ra.

Cách thưa kiện về việc

HỘ ANNAM

« Từ khi mở ra mục này, tôi lấy làm vui mừng mà thấy số độc-giã hoan-nghinh một ngày một thêm đông. Phở-thông khoa pháp luật, có lẽ kỹ-giã giữ mục này là người đầu tiên ở Nam-

« Từ khi mở ra mục này, tôi lấy làm vui mừng mà thấy số độc-giã hoan-nghinh một ngày một thêm đông. Phở-thông khoa pháp luật, có lẽ kỹ-giã giữ mục này là người đầu tiên ở Nam-

« Từ khi mở ra mục này, tôi lấy làm vui mừng mà thấy số độc-giã hoan-nghinh một ngày một thêm đông. Phở-thông khoa pháp luật, có lẽ kỹ-giã giữ mục này là người đầu tiên ở Nam-

« Từ khi mở ra mục này, tôi lấy làm vui mừng mà thấy số độc-giã hoan-nghinh một ngày một thêm đông. Phở-thông khoa pháp luật, có lẽ kỹ-giã giữ mục này là người đầu tiên ở Nam-

Ví dụ: Giáp kiện Át đờ 300 viên hương chức thôn lý an-gia lúa thiếu. Át có bằng cơ rằng nam của quan tòa cũ ra.

đã trả món nợ ấy cho Giáp rồi. Khoản này, người mình không nay có sao Giáp lại đòi nữa. mấy khi dùng đến, hề có việc thì Bồi vậy. Át mới núp lý đoán đòi thường đến ngay tòa án mà kiện, Giáp phải chịu năm ngàn quan không theo như thủ-tục Pháp, phải bồi thường thiệt hại. Tòa án sẽ đến trước mặt quan tòa tạp-chung-thẩm, mặc dầu khoản đòi bồi thường của Át quá giới-hạn còn khoản đòi nợ của Giáp dưới giới hạn (bởi vì sự đòi tiền bồi thường tổn hại dựa vào sự kiện của nguyên-cáo).

ĐIỀU THỨ 2 bis.— Các bên đương-sự mặc dầu thành-niên và đủ tư cách cũng không thể cho phép tòa án được chung-thẩm ra khỏi quyền hạn xử đoán đã định nếu vấn-đề thưa kiện không can cập đến trật tự công chúng.

ĐIỀU THỨ 3.— Các quan phủ, huyện, cai tổng và phó tổng sở tại trong địa phận thuộc về quyền trông nom của mình cùng với các vị hương-cã trong làng có quyền giải-hòa về vô luận những vụ gì khi nào có đơn xin của các bên đương-sự.

ĐIỀU THỨ 4.— Về quyền hành giải hòa của họ, thì không có đẳng cấp chi giữa các quan phủ, huyện, cai tổng, phó tổng và hương cả. Các bên đương-sự được tự-do muốn thưa đến vị nào đã làm trọng tài phân xử việc mình cũng được.

Đang nguyên-cáo cũng có phép xin quan tòa đòi bên nghịch hầu giải hòa trước mặt viên quan này hay trước mặt viên quan an nam nào cũng được hay nữa trước mặt một

MỤC THỨ 2. THỦ-TỤC TRƯỚC CÁC TÒA ÁN

TIẾT THỨ NHỨT ĐƠN KHỞI-TỐ

ĐIỀU THỨ 5.— Chỉ có người nào có can cập vào một vụ gì mới có quyền thưa kiện về vụ ấy.

ĐIỀU NÀY DO CÁI THUYẾT:
« Không ai được dùng người khác thế cho mình mà đi thưa kiện » (Nul ne plaide par procureur). Tuy vậy, người đồn-bà có chồng phải có chồng cho phép mới đi kiện được hoặc làm nguyên-cáo hoặc làm bị cáo.

Thậm người đồn-bà có ký tên lãnh nghĩa vụ chỉ thì những tờ

giấy ấy cũng kể là vô hiệu nếu không có chồng cho phép.

Sự chồng cho phép vợ thưa kiện có công nhĩ (expresse) hay mặc-nhiên (tacite).

ĐIỀU THỨ 6.— Mỗi khi khởi-tố thì phải nộp một lá đơn. Đơn ấy phải kể những tên, họ và chỗ trụ cư của nguyên-cáo; những tên họ nghề nghiệp và chỗ ở của bị cáo; phải kể đại-lược tình-trạng, mục-dịch và nguyên do vụ kiện hay nếu có nhiều nguyên-do thì cũng phải kể hết tất cả những điều can-cập đến sự kêu-nài của mình xin khi vào đơn.

Trong đơn cũng phải kể các văn tự nội-vụ.

Đơn phải có nguyên-cáo ký tên hay người thay quyền ký tên. Người viết đơn cũng phải ký tên vào khi nào nguyên cáo không biết hay không thể tự tay mình viết đơn ra.

Không buộc chính nguyên cáo phải nộp đơn; người này có thể phải người tha; mặt nộp đơn cho mình được.

Sự người viết đơn không ký tên này khi vào hầu lần đầu, bên nghịch dở ra mà bắt bẻ ngay thì mới làm cho việc khởi-tố đó vô hiệu được.

LỜI GIẢI

Điều này giống như trong luật Pháp câu tục ngữ « Không ai được tranh-tụng bằng người thay mặt ».

Tuy nhiên, cái thuyết này cũng bị hạn-chế: vợ muốn dự vào một vụ kiện làm nguyên-cáo hay bị cáo cũng đều phải có chồng cho phép: Tòa Phúc-Thẩm Saigon Ban thứ nhì ngày 30 Mai 1912 đã xử như vậy.

Tòa Phúc-Thẩm này đã xử (án thẩm-định ngày 24 Avril 1913) rằng: « Chồng có quyền đứng ra với vợ trong một vụ kiện. Án tòa cho phép người chồng vô can phải bị thủ tiêu vì trái với tinh thần của đạo sắc-lịnh 3 Octobre 1883.

Luôn trong cái án thẩm-định nói trên, Tòa Phúc-Thẩm lại xử rằng: « Những nghĩa-vụ (obligations) của vợ gây ra không có chồng cho phép thì kể như là không có. » P. V. T.

(Trong độc-giã có ai cần thì hãy đến Phòng-Văn của ông Phan-van-thiết mà cổ-vấn: mỗi lần về một khoản là 5 đồng, làm đơn, trạng, lý đoán chỉ thì từ 10 tới 100 đồng. Địa chỉ 49 Aviateur Garros Saigon).

AI MUỐN TRÚNG SỐ ?

Trong tám giấy số cần phải có nhiều con số 7 chừng nào càng chắc trúng chừng này, ít hơn hết thì 3 con số chót cũng phải có số 7 mới có hi vọng trúng lớn được. Theo Encyclopédie des Sciences Occultes đã chỉ vẽ, mà riêng ra trong 5 người trúng số như M. Cường ở Dalat trúng 5.000, M. Phan-văn-Ý ở Mytho trúng 10.000, M. Phan ở Saigon trúng 4.000, M. ở Le Havre (France) trúng 12.000, M. Trần-kỳ Diêm một nhà đại thương mại ở Sadec mới trúng 100.000 kỳ Loterie Nationale trong tháng Mai 1938 vừa qua. Những người này do nơi giáo-sư NGUYỄN-THƯỢNG-HIÊN coi tay ở số nhà 251 đường Lagrandière SAIGON chỉ biểu mua giấy số thấy có kết quả giống y như vậy. Những người đã trúng số kể trên đây có đăng cùng các báo khen tài-nội-tiên-tri của M. NGUYỄN-THƯỢNG-HIÊN.

Ai có bàn tay giống như trên đây lại càng chắc trúng số hơn nữa. Riêng phần ai muốn học coi tay dạy thành nghề ăn 100p.00.

NOTA.— Xin trả lời chung vì có nhiều anh em gửi thư hỏi về khoa coi chữ, (Graphologie) có thể coi thời vận suốt đời người được hay không. Theo sự hiểu biết của tôi thì khoa coi chữ và chữ ký, ngoài ra coi tánh tình thì không thể nào coi thời vận được, có lẽ mấy ông ấy là thầy hay là đệ-tử của giáo-sư Scherman bên Pháp chăng nên họ mới dám nói thế; ngoài ra giáo-sư Scherman thì không ai coi được là bởi họ không có mắt tinh thần. Vậy tùy ý anh em liệu lấy. — NGUYỄN-THƯỢNG-HIÊN

KIỆN THUỐC VÀ KIẾN KHOA - HỌC

cửa các nước bên Âu Mỹ, cho con mắt cận thị, viễn thị, sáng và các màu, đều có trữ bán tại tiệm:

TRAN - NGUYEN - CAT
81, Bđ Charner SAIGON - Tél.: 21.289

Có máy điện mài kiển, có thợ sửa,
có đủ đồ thay vào đủ các thứ kiển

Non sông chung đức anh hùng

TÂY - SƠN

Nhớ lại câu sấm « **HOÀNH - SƠN NHƯT ĐÁI** » của ông Trạng **TRÌNH**

DẾN Quinhon, trước khi viếng tháp Cảnh-tiên, thanh Đồ-bàn, miếu-mộ Đào-duy-Từ Võ-Tánh, Ngô-tùng-châu, núi Vọng-Phu, chùa ông Đà, v.v... bà con ta nên nhớ ngay một chỗ — một chỗ keo cư hẻo lánh, nhưng thủy tú sơn kỳ, một chỗ đã làm cho lịch sử nước ta có mấy trang vẻ-vang rực-rỡ; chỗ ấy là Tây-sơn.

Đi, đi Tây-sơn trước. Theo đường Quinhon-Kon-tum, qua khỏi Phú-phong, ta đến chơn hòn Một.

Đây hai dãy núi chạy dài, kia là dãy núi chạy ngang, thế mà hòn Một, một hòn núi nhỏ, lại đột ngột mọc riêng một mình.

Bên kia hòn Một, có mấy trái núi mọc liên tiếp nhau thành hàng dài đó là hòn Dãy. Giữa hòn Dãy và hòn Một này là dãy Tây-sơn hay là Hoành-sơn.

Kêu là Hoành-sơn vì có hai dãy núi chạy dài mà nó là dãy núi chạy ngang.

Kêu là Tây-sơn vì nó ở hướng Tây.

Đến đây vào buổi sớm mai, ta đứng xây lưng, về hướng Đông ta thấy ánh-sáng mặt trời mới mọc chiếu chói-lọi ngay trên ngọn núi cao hơn hết ở giữa.

Dưới chơn ngọn núi này, trên một cái nông cao, ta thấy dấu-vết mờ-mã của tiền-nhân vua Quang-Trung, mờ-mã đã bị vua Gia-long cho đào phá đi rồi!

TRƯỚC kia chỉ có Qui-nhơn sau vua Gia-long đổi Qui-nhơn lại là Bình-dịnh, theo ý vua Tàu nước ta là nước « **An-nam** ».

Còn hòn Một, một hòn núi nhỏ mọc riêng một mình bên Tây-sơn. Hòn Một!.. Cả tỉnh Qui-nhơn mấy dãy núi khác. Đó chẳng ai cũng gọi vậy.

Một người bình-dân dựng nên đế nghiệp, vào hàng anh hùng để nhứt nước ta :
NGUYỄN-HUỆ

Hòn Dãy l. Nhơn tôi chỉ và hỏi, một người thổ-trước lối 19, 20 tuổi, chất phác thật thà, nói với tôi cái tên của nó.

Đứng trước cửa ngõ, con ông Mai-xuân-thường chỉ hòn Vĩm mà nói với tôi :

— « Mã Văn-Lia ở trên chót hòn Vĩm đó, ông coi nó triều (ngã ngon) về dãy Hoành-Sơn ».

Thưa ông, đó là Tây-sơn chứ!

— Phải, nhưng thuở nay ở đây kêu là Hoành-Sơn.

Giữa thì Hoành-Sơn, hai bên có hòn Một và hòn Dãy.

Một: **Nhứt**.

Dãy: **Đái**.

Một Dãy: **Nhứt đái**.

Vậy câu « **Hoành-Sơn nhứt đái** » của ông Nguyễn - bình-Khiêm có chỉ vào đây chăng?

Gặp thì nói, chứ bà con mình phải đâu là người bàn sấm của Trạng Trình.

LÊ-THO-XUÂN

-1- Bà cụ là mẹ ông Mai-xuân-Thường, bà Đông-mẫu (mẹ Đông-kim-Lân) thứ hai, bạn đọc sẽ biết chuyện này rất hay, thuật theo lời một người tướng cũ của ông Mai

-2- Quyển « Văn-Lia » bằng quốc-văn hiện đương bán không giống bản cũ mấy chút. Bản cũ vừa là tướng in tại Trung-quốc Phật-sơn-Trần Tự-Lâm-Cuộc.

TÌNH THƠ' CỦA TRONG-MIÊN

BAUDELAIRE

*Baudelaire est le premier voyant,
Roi des Poètes, UN VRAI DIEU.*

RIMBAUD

TÔI nói đến thơ, tức là Baudelaire là ý nghĩ về cái chết; gọi Baudelaire (1) tư tưởng duy-nhất của Baudelaire, cũng như nói laire là tư tưởng về cái chết. Và đến Edgar Poe thì bởi đây, thi-sĩ đã ra ngoài phải phải nghĩ ngay đến Baudelaire. lảng mạn.

Thời-kỳ phải lảng-mạn tẩn, Thi-sĩ yêu cảm sắc đẹp thẩm sau Victor Hugo, Baudelaire là chín của đàn bà, người thiếu phụ người đã tìm ra nghệ thuật mà bị bầm hiếp và ám sát, mặt trời ngày nay ta gọi là **THƠ**.

Không có một sự phê bình sự khêu gợi đến truy lạc và nào đúng hơn là lời thi-sĩ Arthur Rimbaud đã nói về thi-sĩ « **Les Fleurs du Mal** ».

Baudelaire là người thấy trước nhất, vua thi-sĩ, **MỘT VÌ CHON-CHÚA**.

Baudelaire sống vì thơ và bởi có thơ, đã bày tỏ tư-tưởng của mình :

... Thơ, như ta muốn tự đi cái hoa thần-dị mà sắc, hương, sâu vào, hồi tâm hồn mình, nhắc là chỉ riêng có, và này nở ở lại những kỷ-niệm hứng-thú, những nền văn-minh tuyệt-địch. không có một mục-dịch gì khác. Về riêng lạ thành ra không hại, hơn là Thơ nữa; thơ không thể vì một thần-phẩm như *Les Fleurs* có một mục-dịch khác được, và du mal chỉ để cho những kẻ một bài thơ mà được thần-nhuệ, thanh-nhã đến gần, đã bớt cảm thanh cao thật xứng đáng với hóa trước mùi đắng chát của tên thơ, phải chỉ là bài thơ viết thuốc độc, không như bình thể ra vì thú muốn làm một bài thơ cái chậu đã chịu rót vào.

Baudelaire, nhà thi-sĩ mà ta ... Dẫu phải bị tử-hình hay cho là ở trong chốn tá quỉ, say phải truy lạc, thơ không thể thỏa sưa sắc dục và truy lạc (lẽ tất hợp với khoa-học hay luân lý, nhiên là về văn-chương) có tình thơ không có thật-lẽ để làm đối-ái và cảm-mộ thanh cao nhứt. tượng, thơ chỉ là thơ (3).

Với *Les fleurs du Mal*, thần phẩm làm bằng tim, óc, thịt và máu, cùng những điều thanh cao và tội lỗi, Baudelaire yêu một thể thơ truy lạc, tức là nghệ thuật đi đến chỗ thẩm-chin tuyệt

địch. Thể thơ cao kỳ, phiên phức, thông thái, đầy sự điều luyện và tìm kiếm, mượn tất cả những danh từ riêng, lấy tất cả những màu sắc, những thanh âm, cố bày tả những ý-tưởng ẩn nấp trong sự không thể tả được bằng lời, và những hình

thực ở trong các toàn thể mơ hồ và trốn tránh nhất, nghe đây để đưa ra những lời tâm sự bóng bẩy của linh hồn, những lời thú thật của sự ham muốn

giả giận đã thành hư xấu và nhứt g' con mê ám kỳ dị chăm chú quanh sự cuồng loạn.

Về đặc sắc nhất và đúng nhất của thi-sĩ là ở đây.

Baudelaire chỉ muốn đem vào trong thơ những trạng thái khác thường và đặc biệt của trí

não, thần-phẩm thi-sĩ bày tả sự hãi-hùng trong những cảnh-vật và trong tâm hồn đen xám của người. Ý nghĩ duy-nhất của Bau-

(1) Charles Pierre-Baudelaire 1821-1867 Paris (Pháp).

(2) La Poésie, pour peu qu'on veuille descendre en soi-même, interroger son âme, rappeler ses souvenirs d'enthousiasme, n'a pas d'autre but qu'Elle-même; elle ne peut pas en avoir d'autre, et aucun poème ne sera si grand, si noble, si véritablement digne du nom de poème que celui qui aura été écrit uniquement pour le plaisir d'écrire.

(3) La poésie ne peut pas, sous peine de mort ou de déchéance, s'assimiler à la science ou à la morale; elle n'a pas la Vérité pour objet, elle n'a qu'Elle-même.

NHÀ MÁY CHẾ TẠO

HAI - PHONG
(Tonkin)

Còn cần nhiều
đại-lý ở các tỉnh

Nên dùng thứ dầu sơn

RÉSISTANCO

Vừa láng, vừa bền, vừa rẻ tiền

Bán sỉ và bán lẻ
ở hiệu

NGUYỄN-SƠN-HÀ

97 rue Charner - SAIGON

Téléphone : 21.786

THIÊN-HÒA BAN-DUỐC

Trị tận gốc các bệnh trái và ban như ban của lưỡi trắng. — THIÊN-HÒA-ĐUỐC. — CHOLON

những tiếng nấc đắng cay của tuyệt vọng, lòng ngao nghệ và khinh-bĩ, tất cả trộn lẫn với sức mạnh và nhịp nhàng trong cơn mộng mị u ám lớn lao, mà đây đó vạch ra từng đường sán-lạn cho tâm hồn bay vượt đến chốn yên tĩnh vui vẻ của lý tưởng. Tinh cách quan hệ về thơ của Baudelaire là hòa hợp sự sâu xa kinh dị với vẻ đẹp, sự sôi nổi cảm hứng với ghê tởm.

Trong sự lẫn lộn hải hùng, Baudelaire đung chênh tới lỗi và thanh cao, vật dục và tinh thần, thiên đàng và địa ngục, mà vẻ đặc sắc hơn hết của thi-sĩ là sự thành thật.

Cái bản tính sâu sắc của Baudelaire là cần thiết mô tả một cách mãnh liệt người đời bây giờ, với những cảm giác kích thích khác thường, một tâm hồn đau khổ tinh tế, một não cân đã lằm cá thuốc, và với những mạch huyết đã bị rạn nứt đến đứt.

Thơ Baudelaire đi sâu vào tận đáy hồn ta và ở mãi đấy. Nghệ-thuật mới, đúng với tiếng nghệ-thuật, ở vào thế-giới tinh thần, khắp hết các ngõ, chứa đầy trời đất, chiếm lẫn hồn như một sức mạnh vô cùng, đời đời, đúng đắn nhất trên những sự ham mê. Những hồn khát khao nguồn đẹp tìm thấy ở Baudelaire sự say sưa khoái trá dồi dào lạ thường.

Tiếng thơ của Baudelaire bao giờ cũng vang động trong hồn ta một âm điệu đặc sắc, và những người biết thưởng thức thơ chẳng phải như một loại văn chương mà thơ là không thể cắt nghĩa được và thanh cao, trong lúc đọc sẽ tìm ra những cảm-giác dịu dàng không bắt buộc nổi.

Baudelaire có trong mình một người lựa chọn kỹ càng thể thơ, một người rất tinh-tưởng tiếng pháp, một nghệ-sĩ nhân-tính những tiếng. Thi-sĩ họa với tiếng, tìm góp mùi hương vào trong nhịp và chữ. Với những hương, những sắc và những tiếng hòa nhịp với nhau, thơ Baudelaire có một sức mạnh kêu gọi thần tình, một thể-lực của ý tưởng và sự hoàn toàn về âm-điệu.

Cách lựa chọn và sắp đặt chữ, điệu của toàn thể thơ, tất cả nhịp nhàng với sức ảnh-hưởng của thơ, để lại trong trí ta sự tưởng thấy những điều kinh dị và bí mật, trong tai một sự rung động huy hoàng, và trong mắt những màu sắc rực rỡ.

Âm nhạc và hội họa chiếm hai vai rất quan trọng trong sự tìm kiếm cái vô cùng của thi-sĩ. Baudelaire trở nên một họa sĩ và nhạc sĩ bằng thơ.

Baudelaire là một thiên tài thần linh kỳ đặc khác thường, một thi-sĩ hoàn toàn, một nghệ-sĩ chân chính ham mê sự lạ lùng, muốn mở rộng thế-giới của nghệ thuật và đau khổ. Trong lúc

vạch ra nhiều con đường mới cho văn chương và đau khổ, Baudelaire đã gắng thêm vào chiếc đàn ly-tao sợi tơ rung cảm và đau đớn. Baudelaire đã phát ra một sự rung động mới mẻ (un frisson nouveau) — như lời của Victor Hugo, và là cái ngọn của thơ Pháp trong thế kỷ thứ mười chín. (1) Một nhà văn hào rất danh tiếng ở Pháp ngày nay nói rằng sánh với Baudelaire thơ của ông tổ phải lãng-mạn không có âm-điệu, màu sắc (2).

Với một tác phẩm như *les Fleurs du Mal*, chẳng những Baudelaire đã làm quên những thi-sĩ trước người, mà còn bắt buộc ta không được cứ làm thi-sĩ theo một lối khác (3).

Chẳng những thơ Baudelaire chỉ ảnh hưởng đến một số ít mà là tất cả ai cho rằng mình yêu thơ và làm thơ. Thơ thật chân chính, thơ tuyệt tác có thể truyền một thể lực mạnh mẽ như thể được. Trước mắt các nhà thi sĩ, Baudelaire là thi sĩ và vừa là nguồn thơ.

Ảnh hưởng qua thơ Mallarmé và Rimbaud, thể lực của Baudelaire lẫn chiếm khắp hết nền thơ Pháp. Và cả nguồn tượng-trưng (le mouvement symbolisme) khởi phát từ Baudelaire.

Thi sĩ đã sáng tạo ra một số thầy, như Verlaine, Mallarmé, Rimbaud, Laforgue, Samain... Và nếu không có Baudelaire thì Mallarmé, có lẽ cả đến Verlaine nữa, đã không được như thế (4).

Cũng như trong văn thơ, Baudelaire sống và truyền mạnh trong hội họa, âm nhạc. Lẽm nhà nghệ sĩ trừ danh đã phải công nhận sự ảnh hưởng, xúc cảm vô cùng của thơ Baudelaire.

Gần một thế kỷ nay, Baudelaire là một trong những đại thi sĩ của đời đời. Và Baudelaire ghi dấu vết mãi mãi cho đến bao giờ trong loài người còn có những kẻ đau đớn buồn rầu, băng khuâng đi tìm hư vô.

Thơ của Baudelaire đã cắm chặt rễ trong thời gian.

TRONG-MIỀN

● Kỳ tới

Hồ-xuân-Hương

(1) Henry Bataille.
-2- Marcel Proust estime qu'après Baudelaire la poésie de Victor Hugo est sans accent
-3- Avec un volume comme les *Fleurs du Mal* il a interdit que l'on continuât à être poète sur un autre ton que lui. — *Sanilas Fumet. « Notre Baudelaire »*.
-4- Camille Maclair. « *Le génie de Charles Baudelaire* »

Tin làng văn

❖ « HANOI SOIR » tờ báo Pháp-văn hằng ngày do hai ông Ngô-văn-Phú và Hoàng-hữu-Huy chủ trương.

Một tờ báo tây ra hằng ngày thứ nhất ở Hanoi, toàn người annam làm, viết, sắp đặt theo cách kim thời, tin nhiều in đẹp, ngày ra 8 trương lớn mà chỉ bán có 0p.05.

Báo quán số 94 rue du Chanvre. Chúc mừng đồng nghiệp.

❖ « DICTÉES FRANCAISES SUIVIES DE QUESTIONS » của hai ông Bùi-huy-Huê và Hà-văn-Đức soạn, nhà Mai-linh xuất bản, rất có ích cho học trò lớp ba lớp nhì các trường. Giá bán 0p.25

PHÁP-VIỆT TỪ ĐIỂN

Bã xuất bản quyền Thượng

Hiện nay tập thứ V đã có, thể là đã ra được *Quyển Thượng A*. Vì việc in trải trăm nghìn nỗi gay go, cho nên kỳ xuất bản so với kỳ hạn dự định có chậm mất ít nhiều, xem những bức thư của nhà in Lê-văn-Tân gửi cho chúng tôi đã in ở tờ báo riêng, thì sẽ thấy những nỗi khó khăn ấy là thế nào, và sẽ thấy những lễ gì mà chúng tôi không thể ra sách đúng hạn được.

In xong *Quyển Thượng* giá dự ước đổi lại như sau này:

(Cả tiền cước ở trong).

Lấy sách dần 10 tập 16p.50
Lấy sách làm 2 quyển bìa vải để chữ vàng 17p.00

Trả tiền ngay 10p. hay trả góp được 10p.00 rồi, thì mới lấy 5 tập đầu, hay là quyển *Thượng*. Còn bao nhiêu thì khi lấy các tập sau, hoặc quyển hạ sẽ trả nốt.

Ưu đãi nhất thời. — Trước khi chiếu hành giá mới, chúng tôi định ưu đãi trong hai tháng những người nhận mua trong khoảng từ nay tới 30 Aout 1938, theo giá cũ nhất luật là:

Lấy sách dần 10 tập 15p.
Lấy sách hai quyển bìa vải

Phải trả ngay hoặc trả dần trước 9p.00 thì mới nhận 5 tập đầu hoặc quyển *thượng*.

Xin bà con chờ bỏ qua cơ hội hai tháng ưu đãi ấy.

QUAN-HẢI TÙNG-THƯ

29, Rue Paul Bert — Huế

BOURJOIS
PARFUMEUR
PARIS

Nhà văn với thuyết Giai-cấp đấu-tranh

MỘT nhà danh-sĩ tây phương nói: « Cái nhiệm vụ của nhà văn là phải đánh thức những năng-lực chìm đắm của loài người mà nhà chánh-trị phải tổ-chức lại để tranh-dấu ». Chúng tôi muốn thêm vào câu ấy: « Thời-kỳ này là thời-kỳ của chiến-tranh và cách-mạng ».

Nhà văn không những phải đánh thức năng lực chìm đắm của loài người mà còn phải xông vào vòng chánh-trị để cùng nhà chánh-trị bước lên đường tranh đấu. Nhà văn gián tiếp trở nên chiến sĩ vậy.

Nhà văn phải nhận thuyết giai cấp đấu tranh, vì nhà văn không thể rời con đường tiến hóa của lịch sử. Mỗi một giai đoạn lịch sử kết thúc, là người ta được thấy cái kết thúc của một cuộc giai cấp đấu tranh. Ở thời phong kiến thì nông-nô tranh-dấu với địa chủ, ở thời quân-chủ thì binh dân tranh đấu với quý tộc, mà ở thời ta đây thì vô sản tranh đấu với tư bản.

Luôn luôn có cuộc giai cấp đấu tranh và luôn luôn loài người phải tranh đấu.

Nhà văn lại càng phải tranh đấu để giải thoát cho giai cấp vô sản, vì văn-chương ngày nay đã nghiêm nhiên thành một khí cụ trong giai cấp đấu tranh.

Ở các nước như Đức, Ý, Nhật người ta đã thấy văn chương chỉ là một chi phối của chánh-trị hay là một khí cụ tuyên truyền của bọn tư bản tài chánh và tư bản độc quyền. Văn chương ở ba nước ấy thành ra một thứ văn chương tinh thần và chủ quan cốt đưa người ta vào cái huyền diệu của tâm linh mà bọn nhà văn chỉ là những người phải thờ cái chánh-trị chủ chiến.

Riêng ở Đức, bọn nhà văn lại khờ hơn ở hai nước Ý và Nhật vì họ bị bọn trí thức tiểu tư sản đem cái giảng-đàn xã hội chủ nghĩa (1) ra nhồi sọ nữa. Ở nước Tàu khỏi lẽ ra thì văn-chương là khí cụ hô hào lòng ái-quốc và cổ-vô sự hy-sanh. Ở nước Nga-sô-viết thì văn-chương là khí cụ tuyên truyền xã hội chủ nghĩa.

Thật vậy. Văn - chương bây giờ phải là văn-chương tranh-dấu. Nhà văn nếu không là hạng bảo-thủ, thế nào cũng không dám ra mặt phản-động mà đứng ngoài vòng chủ-nghĩa, ngoài

vòng giai - cấp. Trái lại phải đứng vào một trong hai hàng ngũ hai thế-giới « mỗi nhóm » và « đang tàn » để bước lên đường tranh-dấu.

Đứng vào hàng-ngũ của văn-sĩ ở thế-giới mới nhóm tức là đứng vào hàng-ngũ của bọn văn-sĩ duy-vật, văn-sĩ làm việc cho cái văn-hóa người, cái văn-hóa của vô-sản.

Đứng vào hàng-ngũ của văn-sĩ ở thế-giới đang tàn tức là đứng vào hàng-ngũ của bọn văn-sĩ duy tâm, bọn văn-sĩ làm việc cho cái văn-hóa trái đạo người, cái văn-hóa của tư-bản.

Không đứng vào một trong hai hàng-ngũ ấy tức là trốn cuộc tranh - đấu không biết thuyết giai-cấp đấu-tranh là gì.

Chưa cào bằng được giai-cấp ở xã-hội, ta làm thế nào mà cào bằng được giai-cấp ở văn-giới. Ở văn-giới cũng như ở xã-hội có hai giai-cấp tư-bản và vô-sản thì tự nhiên phải có chia ra hai hàng-ngũ rõ rệt.

Phụng sự vô-sản phải tranh-dấu mà làm tôi mọi tư-bản cũng không thoát được vòng đấu tranh.

NHÀ VĂN PHẢI THAM-DỰ CHÁNH-TRỊ

Nhà văn phải tham-chánh. Đã đành, nhưng tại sao ?

Xin đáp liền: « Vì lúc này là lúc xã-hội đương bước vào một khúc quanh rất hiểm-trở, lúc bọn phát-xít dã-man tìm hết cách để chìm đắm giai-cấp cần-lao vào vũng bùn nô-lệ, lúc các xu-hướng chánh-trị đang kịch-liệt xung-đột tro g phong trào thợ thuyền, lúc tất cả các anh em chị em vô-sản phải bán mồ-hôi nước mắt và xương máu để đổi lấy miếng cơm lạt hàng ngày, lúc tại văn-sĩ trường-giã, tôi mọi của bọn tư-bản tài-chánh và bọn tư-bản độc-quyền, đương phụng-sự cho cái chánh-trị quá-đầu... Nhà văn chân-chính không tham-dự chánh-trị làm sao được ?

Và lại một khi muốn làm việc cho văn-hóa, nhà văn đã không thể không nói tới kinh-tế và chánh-trị rồi. Để ý tới kinh-tế và chánh-trị nhà văn không phải trở nên nhà kinh-tế hay nhà chánh-trị thuần túy được ngay đâu, nhưng ít nhất nhà văn cũng trở nên người biết nhận

cái sứ-mạng của mình đối với xã-hội và đối với thời-cuộc.

Vậy nhà văn làm chánh-trị là một sự thực rất mạnh-mẽ.

CỦA UYEN-DIEM

Xưa vậy, nay cũng vậy. Ở Đông hay ở Tây cũng vậy.

Không-Tử không những chỉ dọn Kinh-Thi mà còn soạn Kinh-Xuân-Thu. Xuân-Thu là một pho sách để ngài ngụ cái ý làm chánh-trị của ngài vậy, mà Lễ-Ai Công và Lễ-Định-Công cũng như dân-chúng nước Lễ phải chú-ý tới. Mạnh-Tử không phải chỉ luận-đam với bọn học trò ngài như Công-Tôn-Sửu, Vạn-Chương... mà còn thuyết về chánh-trị với Lương-Huệ-Vương, Đổng - Văn - Công, Tề-Tuyên-Vương..., Hàn-Phi chủ-ý đến văn-học phụng cũng là người có cái hình-danh-học (2) đã làm chấn-động cả nước Hàn... và những nhà văn-học Tàu ngày nay như Bái-Quý-Đào, Quách-mạt-Nhược, Hồ-minh-Phong... đều tham-gia chánh-trị.

Ở Pháp cũng có nhiều văn-gia tham - chánh. Montesquieu là người đầu tiên đã đem ra ánh sáng cái nguyên-tắc lớn của sự

-2- cũng kêu là danh-học, là cái học chuyên về pháp-luật và chánh-trị. Hàn-Phi-tử thuộc phái danh-giá.

phân quyền, Rousseau là nhà văn có những chánh-kiến rất cao rộng đã đem bộ Xã-ước (Contrat social), sản vật tất nhiên của chế độ phong-kiến làm tiền phong cho cuộc cách mạng nước Pháp. Tocquevilles sau khi nghiên cứu cái chánh thể dân chủ ở nước Mỹ đã hô hào đặt ra những đoàn thể ở ngoài quyền trung ương của chánh-phủ... và những nhà văn học Pháp ngày nay như Francis Jourdain, André Malraux, Andrée Viollis... đều tham-chánh. Tôi đây chắc các bạn đọc cũng đồng ý với chúng tôi mà nhận cái sứ-mạng của nhà văn buộc nhà văn phải biết rằng chánh-trị ngày nay khác hẳn với chánh-trị ngày xưa. Vì xưa là một thời, nay lại là một thời khác.

Ngày nay, làm chánh - trị, người ta không thể không chú ý tới cái sanh-sản tư-bản nó đã đẩy tư-bản vào con đường phát-triển mạnh mẽ, con đường phá-sản của nó.

Ngày nay, làm chánh - trị, người ta không thể bỏ cái quảng-đại quần-chúng được, vì chánh-trị-học đã thành một bộ-phận lớn của khoa triết-học xã-hội hay xã-hội-học rồi.

Nhà văn mà làm chánh-trị lại càng không bỏ được quần-chúng, vì nhà văn là người dễ ném những khẩu-hiệu công-khai trong quần-chúng.

Nhà văn có thể là một nhà chánh-trị quần-chúng rất rõ-rệt, không hề động đến cái chánh-trị đấu-lên, vậy nhà văn vịn vào lẽ gì mà không tham-chánh ?

Bai bẽ chiều hôm

Que tout ce qu'on eutend,
l'on voit et l'on respire
Tout dit : « Ils ont aimé »

LAMARTINE

Nắng vàng lụi lại dưới đôi xanh,
Bãi bẽ chiều hôm, sóng bủa gành.

Mặt nước chân trời như đượm về
Thơ ngây, năm trước, gửi thắm-tình.

Trên đá, em nhìn bóng nhận bay,

Đẽ mề giấc mộng, tình hay say?
Em cười... Sung sướng, anh đưa mây

Thâu cả hình em với nước mây,

Em đuổi phăng-phăng bắt giữ trăng-

Nhưng làn gió tới thổi vào hạc,
Nhưng, em nhĩ ? nước lơi ra bề ..

Gió cợt sóng đùa vẫn nhịp nhàng !

Quay lại nhìn anh, em mỉm cười !

Thuyền ai thấp-thoảng bóng xa khơi,

Đem tình ta đến trời hoa mộng,
Xa chốn phồn hoa gio bụi đời...

NGOC-TUYỀN

Bệnh Phong - ngứa

Các thứ phong độc ở trong máu mà biến ra các chứng bệnh ngoài da như là:

Nổi mụn có giẻ cùng mình, dưới hán hàn tọa, lưng, ngực, cổ, bắp vế, ngứa ngáy, hay là da thịt bông sưng tề, nổi cục đỏ bầm, ngứa theo kê tay, có mụn trong bóng, da lòng bàn tay hơi xù xì, da mặt sần, đau lưng, mỗi xương hảy uống thuốc.

Phong Ngứa Nhon-Hoàng
Thủ tiêu các thứ phong độc, phong ngứa lọc máu trở lại tinh sạch, ngứa được bệnh phong đơn, giải được gốc độc bệnh phong tình, trẻ nhỏ có ghê lở, ghê ngứa, nổi u nổi giẻ dùng rất công hiệu.

Người lớn trẻ nhỏ đều dùng được
giá mỗi gói 0, p60

Nhà thuốc NHON-HOÀNG
15, Amiral Courbet - Saigon
Gửi lãnh hóa giao ngân mau lệ từ 2 hộp sắp lên.

Tôi sẵn lòng cứu tất cả bệnh nhon không ăn tiền (Bất luận giàu hay nghèo)

Tôi là HUYNH-HON, thầy thuốc người Tàu, làm nghề thuốc trên 30 năm, nhờ làm lâu mà tôi được nhiều kinh-nghệm, cứu bệnh dễ dàng, nên được phép Ghánh-phủ cho tôi cấp bằng làm thuốc ở tỉnh Gia-định. Kể từ nay tôi sẵn lòng cứu bệnh cho toa không ăn tiền. Vậy ai có bệnh cứ đến tôi, tôi sẽ kết công trị, bất luận giàu nghèo. Tôi trị đủ bệnh, tôi chuyên môn về máu huyết của đàn bà, bệnh tử cung và bệnh đường kinh. Tôi giỏi về bệnh ho lao, sức huyết và bệnh siêng, bệnh phong tình và bị nháy mắt.

Nhớ đến số nhà 19 đường Eglise ở ngang ga Bà-chiếu, có tấm bảng lớn để chữ HUYNH HON thầy thuốc.

Im-lặng

... Em ngừng trông lên... Cả một trời
Xuân hồng sáng-rực cõi lòng tôi!
Hoa lòng tôi nở, chim lòng tôi...
Quên cả chung quanh có những người !

Em vội nghiêng trên sách nát nhàu...
Mắt nhìn, nhưng tri thần-thơ...
đầu !

Vì em thăm đoán : gần ly-biệt,
Tôi dõi muốn người, để gặp nhau !

... Tôi thấy em rung mái tóc mây,
Tay em run rẩy... Biết sao đây!
Hai hồn chìm đắm trong Im-

Lặng,
Im-lặng mộng-mênh, nước mắt đầy !

Tôi xuống cầu thang như dẫn xuống

Năm mờ đen-tối... — Dưới chơn

tôi,
Tôi nghe hạnh-phúc lan như kính...
— Ngọn gió chia ly hé cửa rồi !

HAI BÀ TRƯNG

Sóng núi gây nên cuộc bất hòa
Mắt còn đâu quên phận quần thoa

Ba năm vùng vẫy em cùng chị
Bốn cõi gợn vui nước với nhà
Hò bạc nay còn ghi dấu cũ
Trạ đồng xưa đã phải tiêu ma
Còn ai nữ kiệt đầu chảnh nữa ?
Gái Lạc-Hồng ta thế mới là

HOÀNG-TIẾNG

Về hàng lượng cũng như về hàng phẩm
LÀNH NAM-KY ẮN DỨT HẾT CÁC THỨ LÀNH KHÁC
Dùng rồi mới biết — Có bán khắp nơi.

TỔNG PHÁT HÀNH
TRẦN-LOI-KÝ
N° 38 Boulevard Bonhoure
CHOLON
Téléphone : 30.913
CÓ BÁN KHẮP NƠI

dầu
ĐỒNG BẢO

VỀ TRÒN
0.20

Thượng hạng hơn hết
các dầu bôi trơn

AU PORTRAIT ARTISTIQUE

48, Rue Do-hu-u-Vi. — SAIGON

VỀ HÌNH BẢNG SAUCE, BẢNG PHÂN MÀU, BẢNG DẪU SƠN

BẢO KIẾT GIỐNG NHƯ TÁC

SỬA ĐỔI THEO Ý MUỐN CỦA QUÝ KHÁCH

GIÁ RẤT RẺ, KHÔNG ĐAU BẢNG

F. MARTIN
peintre portraitiste

Muốn mau tài tuyệt các chứng ho và
bổ thêm sức mạnh nên uống ngay:

Cao Bồ-Phôi lạc-long

Sẽ thấy không thuốc ho nào bằng

Tổng phát hành miền Nam

lac-long: 80, Boulevard de la Somme, Saigon

miễn phí vận chuyển

FORTONIC

RƯỢU BÒ
MÀU BÒ
CỦA BÁC
SĨ VÉCET
— PARIS —

Trừ tuyệt các chứng bệnh đau máu hư huyết làm cho thân thể
con người ốm o xanh, như mỏi đau lưng, tức ngực, ăn uống
không tiên. Đơn ha con gái thường có huyết bạc, máu huyết không
đều nước da vàng mét, con mắt có quầng đen, con nít ốm o da
thịt không dẻo bở nang, trí hóa lừ-mù học hành chậm hiểu.

Y-giới Pháp và các Đại Y-viện rất hoan-nginh và công nhận
rằng thuốc **FORTONIC** trừ tuyệt các chứng bệnh lao lực, đau
máu rét, hạn và lỵ-lao. Hay nhất là dân bà có thai và sau khi
sinh thái nên uống.

Tổng Đại-lý trong cõi Đông-Pháp.

GRANDE PHARMACIE DE SAIGON

Nguyen - van - Cao

Docteur en Pharmacie

122 124, Bd. Bonard (ngang nhà Thương-Thị) SAIGON

- 10 -

Hoa-Nhưt chiến tranh

- 11 -

Sau khi mất Hôn-khâu TƯỚNG-GIỚI THẠCH

CƠN 6 TỈNH TÂY-NAM ĐỀ KHANG NHƯT MẠI

NHƯ một tin trước đã nói, chính là nhờ có mấy ông Thủy thần ở Hoàng-hà và Dương-từ giang đã dâng nước lụt tràn đồng, ngăn trở cuộc tấn binh « sét đánh » của Nhưt, thành ra Hôn-khâu còn có thể cầm cự thêm ít lúc, Tướng-giới-Thạch bèn hoãn việc dời kinh đô và các bộ viện thủy mãi vào trong.

Thiết, binh Tàu thua sút mặt lòng, vẫn hằng hái chống cự binh Nhưt từ khúc sông, từ thước đất, cho tới lúc « thế bất khả địch » nữa mới là chịu lui.

Trên sông Dương-Từ là con đường duy nhất cho binh Nhưt tấn công Hôn-khâu hiện giờ, Tàu có mắc nhiều rào lưới dưới sông và xây nhiều pháo đài trên bờ để cản trở quân địch được chừng nào hay chừng nấy. Mặt An-khánh họ lui về lập trận ở Mã-đương, rồi mất Mã-đương lui về lập trận ở Thanh-sơn-bá, binh Nhưt phải tốn hao một nhọc đánh phá mới đến ai, mỗi hàng rào như thế còn nhiều mới lui được Hôn-khâu.

Song trước sau sớm muộn gì Hôn-khâu cũng phải mất, cho nên Quốc dân chánh-phủ đã sắp đặt công việc thiên do sẵn sàng rồi.

Hôm trước có tin Nhưt nói rằng mất Hôn-khâu thì chánh-phủ chỉ tịch Lâm-Sum chắc hẳn từ chức, còn Tướng-giới-Thạch thì dù bị đi ra ngoại-quốc. Cũng tin Nhưt ấy nói rằng Quốc dân chánh-phủ muốn giảng hòa với Nhưt, nhưng mà Nhưt buộc điều kiện thứ nhất là Tướng-giới-Thạch phải bỏ nước đi mới được.

Theo tin Tàu thì khác hẳn: chính là Nhưt muốn hòa, vì họ thấy mình hao tổn nhọc nhằn đưa chống cự mãi, Nhưt muốn hòa, để an dưỡng những miếng đất họ đã chiếm được cũng no chán. Nhưng Tướng-giới-Thạch nói:

— Hề Nhưt không giao trả hết thủy chủ quyền và lãnh thổ cho Trung-quốc như hồi trước khi chưa đánh nhau thì đúng có nói chuyện giảng-hòa với tôi. Tôi và toàn thể Trung-quốc còn kháng cự mãi, đầu 5 năm, 10 năm nữa cũng không quân ngại.

PHẢI họ Tướng quyết tâm kháng chiến tới cùng, cho nên một mặt cứ chống giữ Hôn-khâu, một mặt đã sắp đặt đầu đó sẵn sàng, hề nay mai Hôn-khâu gần mất, thì Quốc-dân chánh-phủ thiên do lần thứ 2, và tổ chức công-quốc kháng-chiến thời-kỳ thứ 3, lấy 6 tỉnh ở phía Tây nam làm căn cứ.

Nếu không có nước lụt thì cuộc « dọn nhà » của Quốc-dân chánh-phủ sắp đặt như dưới đây đã thực-hiện từ bữa 10 Jun kia rồi.

Ba bộ Kinh-tế, Giáo-dục và Nội-chánh dời đi Trưng-khánh. Hai bộ Giao-thông và Ngoại-giao thì dời đi Côn-minh là tỉnh thành Vân-nam.

Còn Tướng-giới-Thạch và Quân-sự Ủy-viên-hội thì dời đi Hàng-lương ở tỉnh Tứ-xuyên.

Thế là Quốc-dân chánh-phủ lấy đó làm cơ-sở để kháng chiến lâu dài với Nhưt.

Sáu tỉnh miền tây nam là những tỉnh nào?

Là Hồ - nam, Quảng - đông, Quảng-tây, Quý-châu, Tứ-xuyên và Vân-nam.

Đất 6 tỉnh này rộng cả thảy 1 triệu 63 ngàn 8 ngàn cây số vuông vức.

Dân số 144 triệu người.

Nghĩa là Trung-quốc nội địa có 18 tỉnh, thì 6 tỉnh tây nam nói đây chiếm hơn 1 phần 3.

Nhưng về công nghệ, trừ ra Quảng-dông, còn 5 tỉnh kia trình độ còn thấp kém lắm thời lắm.

Gọi là kinh-tế hoạt-dộng chỉ có nghề làm ruộng và những môn công nghệ làm bằng tay mà thôi. Thương nghiệp cũng không phát đạt được như các tỉnh ở Hoa-trung đã lọt vào tay

Cối đồ vàng
ragiúp nước

NGÀY hôm kia, 7 Juillet, người Tàu ở hải ngoại và ở nội địa (những tỉnh còn thuộc về quốc dân chánh-phủ) đều làm lễ kỷ niệm « Thất Thất » nghĩa là ngày mùng 7 tháng 7 tây, phát ra vụ xung đột ở Lạc-câu-khưu rồi Hoa Nhưt đánh nhau, tới nay vừa đúng 1 năm.

Trong ngày hôm đó ở Hôn-khâu, Quảng-dông, Thành-dô Trưng-khánh v.v., người Tàu thì nhau thảo luận về vàng đeo, trong mình ra quyền giúp nhà nước để nuôi binh sĩ đang đánh nhau với quân cường địch ở sa trường.

Số vàng thau được chắc là nhiều lắm.

Kể về địa-thế, 6 tỉnh tây nam mà Tướng-giới-Thạch dùng làm cơ-sở kháng Nhưt thời kỳ thứ 3, thật là được cái lợi hiểm trở lắm phần, binh Tàu sẽ như ở trong một quan ải thiên nhiên, khi tấn lên có thể đánh được giặc, mà khi lui về có thể giữ được nhà, không biết tới bao giờ quân Nhưt mới phá nổi.

Song, kể về nguồn lợi để nuôi quân sấm súng thì 6 tỉnh này nam thiếu sắt nhiều bề, không có tiền để cho Tướng-giới-Thạch « trường kỳ đề-kháng » được mãi. Hai ông anh em rể là Tống tử Văn và Không trưởng họ có thủ đoạn lý tài hay lắm, đã toan tính để phó với sự gian nan ấy ra sao chưa biết. Bởi nay, tiền bạc là mạch máu chiến tranh, có tướng tài quân giỏi mà không tiền thì cũng đành khoanh tay bó gối. Bởi vậy người ta lo cái thời kỳ kháng chiến thứ 3 của Tàu sẽ vì thiếu tiền mà thua.

Hai ông cậu họ Không và họ Tống rần rần!

CHỦ HÒA GIÚP CHO TÒ-QUỐC BAO NHIÊU AI BIẾT?

NGƯỜI Tàu Phước-kiến đi ra ngoài làm ăn, phát nên bá-triệu phú-ông rất nhiều.

Chủ Hòa ở Saigon mình đây tức là một người đó.

Lúc này Tàu đang bị quốc-nạn ngoại-xâm người ta thấy Hoa - kiều Phước-kiến ở các nơi giới tiền về giúp tổ-quốc hàng triệu. Trại-gia-Canh ở Tỉnh-châu, Hồ-vân-Hồ ông vua đầu Cù là ở Nam-dương, và một người họ Hoàng mà chúng tôi quên mất tên, là ông vua trồng rau ở Mỹ-châu v.v. đều giới về tiếp tế Quốc-dân chánh-phủ hết trăm muôn này đến bạc triệu khác; ấy là chưa nói những số tiền họ giúp nạn-dân nơi chiến địa hay dân bị lụt ở Hoàng-hà cũng là bạc triệu nữa.

Tướng-giới-Thạch đã phải ngợi khen cảm động và các báo Tàu đăng tên in hình, ca tụng công đức thiếu đều đưa họ lên ngôi với Ngọc-hoàng.

Đay có nhà Chủ Hòa giới về giúp tổ-quốc bao nhiêu, tuyệt nhiên không thấy báo nào nói đến, cả báo Tàu ở đây cũng vậy.

Người Hoa-kiều muốn biết chỗ này lắm, vì họ nghĩ về nhà Chủ Hòa cũ g quyền giúp tổ quốc bạc triệu chỗ lẽ nào không.

Thiết, trong điều lệ cấm yên đối với những kẻ buôn bán á-phiện, chuyên chở á-phiện và lập tiệm á-phiện, đều bị xử tử-tính. Bắt đầu thời kỳ cấm yên thứ 3 ai đã được nhà nước chữa thuốc cho 3 lần mà vẫn ghiền hút, cũng bị xử tử.

Kể ra chánh sách cấm yên thật là nghiêm nhặt và có thấy thành hiện ít nhiều.

Nhưng chánh sách ấy chỉ nghiêm nhặt với binh dân mà thôi, đến như với những vị quan - chánh trường-quan thì làm lơ cho dân trồng á-phiện và hút á-phiện để lấy thuế dùng vào việc quân. Vì đó mà ở no dĩ phát giặc ra một vụ án Quảng-châu gần đây số dân chớ lậu á-phiện rất lớn, nhưng xét ra người chánh-phạm là được bắt tự do không phải xin một bậc yếu - nhơn chớ không giấy chứng như trước nữa.

Một cuộc biểu-tình « phản-đối chiến tranh » ở Đông-kinh, những miếng vải có chữ Hân-độc-giữ thấy trong hình này là lên những diên-giữ sắp diễn-thuyết trong cuộc biểu-tình ấy.

Nền đề ý

Quí ngài muốn có đồ trang-sức vừa đẹp đẽ, vừa tố tăn, vừa rẻ tiền, chỉ đến tiệm BA-QUAN sẽ có đủ đồ, cho quý ngài lựa chọn. Chỗ đáng tin cậy.

Chuyên môn may và bán hột xoàn mới Đức-Quốc.

BA-QUAN
58 rue Vannier
Ngang hông kho bạc, Chợ-củ Saigon

DOCTEUR

NGUYỄN-TẤN-ĐỎM

Diplômé de l'Institut de Médecine Coloniale de Paris
Ex-Assistant à la Clinique de la Tuberculose de la Faculté de Médecine de Paris

CHUYÊN MÔN VỀ BỊNH PHỔI

Có máy điện rọi phổi (Rayon X.)

CONSULTATIONS:

SỐM MẠI: 9 GIỜ TỚI 12 GIỜ CHIỀU: 3 GIỜ TỚI 7 GIỜ

TELEPHONE: 20.652

63, Rue Mac-Mahon - SAIGON

L'homme chic s'habille toujours chez:

Le Parfait Coupeur

79, Boulevard Charner - SAIGON

Một tiệm may có đủ các thứ hàng về may mặc cho quý ngài lựa chọn. May khéo, giá rẻ.

BỊNH LAO

AI lỡ mắc bệnh lao, mà đã chạy đủ thầy Tây Nam, nhưng tiền hết bệnh vẫn còn.

AI cảm thấy thân hình càng ngày càng ốm, ấy là lúc vi-trùng bacille de Koch « khởi sự hoành hành (trong tạng phổi ta). Tóm lại là bệnh nhơn hoặc phải cơn khức khắc, hoặc ho khẹt đăm trắng, xanh, vàng, đôi khi khẹt ra máu.

Thì hãy tìm thuốc lao của cụ Trĩnh-hải-Long (nội tử của ông đốc-học Trĩnh-văn-Hầu) mà dùng. Tron đời ông đã cứu muôn ngàn người mắc bệnh ấy đều mạnh. Mỗi gói 3p.50 uống đúng 10 ngày.

Có rồi bán nơi ông Trĩnh-văn-Hào directeur école.

Villa n° 110 rue Vasseigne Tân-dịnh - SAIGON

MỘT PHƯƠNG LẬP BỒN

có bản đảm chắc chắn, vững vàng mà lại mỗi tháng, có kỳ vọng tăng một số vốn lớn đây là về một cách thức P mà

Hội Vạn Quốc Tiết Kiệm

Hội từ năm trước tức chỉ dụ ngày 12 April 1928

Vốn đã đóng góp: 1 triệu lượng bạc và 8.000.000 quan tiền Pháp

Hội quán: 7, Đại-lộ Edouard VII ở THƯỢNG-HẢI

Đường chánh ở Đông-pháp: 26 đường Chaigneau - SAIGON

88 đường mai Saigon 20

giúp cho quý ngài định gầy ra số vốn

400 \$	mỗi tháng đóng 1 \$ 00	5.000 \$	mỗi tháng đóng 12 \$ 50
500	1 25	6.000	15 00
1.000	2 50	7.000	17 50
1.500	3 75	8.000	20 00
2.000	5 00	9.000	22 50
3.000	7 50	10.000	25 00
4.000	10 00		

Ve này đóng lãnh vốn mua-địch (từ 400 \$ tới 1.000 \$) hội cuộc số sổ hàng tháng.

5 % là khi đóng góp (25 năm) nếu về không đóng góp hàng tháng ra trong 200 cuộc sẽ sổ hàng tháng.

HỘI BẢO ĐẢM 12 CUỘC XỔ SỐ MỖI NĂM

Ve tiết kiệm cách thức P đóng từ cuộc số sổ hàng tháng để mua một số vốn, mà lại có kỳ vọng tăng một số vốn (từ 400 \$ tới 1.000 \$) hội cuộc số sổ hàng tháng, và ai nấy vi xét ra người chánh-phạm là được bắt tự do không phải xin một bậc yếu - nhơn chớ không giấy chứng như trước nữa.

PHÂN LỢI KHÁC CỦA VÉ TIẾT-KIỆM

của

Hội Vạn Quốc Tiết Kiệm

HỘI CHỦ ĐỀ ĐANG, khai lớn nào nào chỉ hết

CÓ GIÁ CHUỘC LẠI khi đóng góp được lại năm.

ĐANG VAY 99 %, số giá chuộc về.

ĐƯỢC ĐẶT ĐÓNG LẠI, trả số góp về và tiền lời hay là gia kỳ hạn.

ĐƯỢC CHIA HƯỞNG LỢI CỦA HỘI HỮU NHUỘN SỐ PHỤ NAY là tăng thêm số hột kiết ĐƯỢC ĐÓNG GÓP TRỀ MỘT THÁNG

SỐ VỐN NỮA LẠI HỘI CUỘC XỔ SỐ TỚI NGÀY 31 ĐỀ 1937 GẦN.....	455.000 \$
TỔNG LỢI ĐÃ CHIA RA CHO NGƯỜI CẦN VÉ Ở ĐÔNG-PHÁP TỚI NGÀY 31 ĐỀ 1937, GẦN.....	72.000 \$

SỰ BẢO ĐẢM CHO VÉ TIẾT KIỆM

của

Hội Vạn Quốc Tiết Kiệm

Số vốn đã đóng tất cả: 2000.000 \$

Động-sản về bất-động-sản ở Đông-Pháp tới ngày 31 DÉCEMBRE 1937 2.403.548 \$ 30

MUA VÉ HAY RỒI ĐIỀU-LỆ XIN

Hội Vạn Quốc Tiết Kiệm

Chi nhánh: SAIGON, 28, đường Chaigneau;
HANOI, 8 ter Phố Tràng thi;
và nơi Đại-lý khắp cõi Đông-pháp.

TON-KHOA
sang khoc bên Nga
mà không nên việc
NHƯNG CÓ TIN RẰNG
TUỞNG - GIỚI - THẠCH
SẮP CÓ CUỘC HỘI-DIỆN
Ở MÔNG-CỔ VỚI HỒNG-
QUÂN NGUYỄN - SOÀI

MỚI rồi có tin nói Tôn-Khoa đã ở Âu-châu trở về. Nhiều người không hiểu sao Trung-quốc đang có quốc-nạn ngoại-xâm mà người trọng yếu như Tôn-Khoa lại bỏ nước đi đâu vậy?

Thì Tôn đi ra ngoài chính vì việc nước.

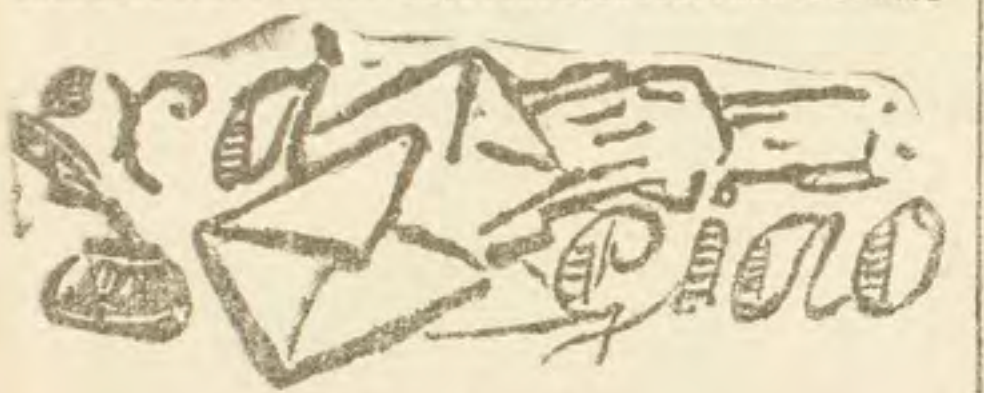
Bên Tàu ngày xưa, trong đời Đông-Châu, nước Sở mất, trung-thần là Thân-bao-Tư đi qua nước Tần xin binh cứu viện, đứng giữa sân rồng vua Tần mà khóc ròng 7 đêm ngày không ăn không uống, cho tới lúc vua Tần phải chịu xuất binh cứu Sở mới thôi.

Tôn-Khoa đi qua châu Âu mới rồi cũng là xin binh cứu viện Trung-quốc như kiểu Thân-bao-Tư đời xưa đó.

Nhứt là cầu viện Nga, cho nên Tôn lưu liên ở Moscou lâu lắm. Nhưng mà các yếu-nhơn chánh-phủ Nga, từ Staline trở đi đều thoái thác cái việc xuất binh cứu viện Trung-quốc, vì thời-cuộc Âu-châu không thể cho Nga rảnh tay yên lòng để gây oán với Nhứt ở Đông-phương.

Trong lúc ở Moscou, Tôn có gặp đại-tướng Blucher (Viện-dòng Hồng-quân tư lịnh) nhiều lần nài nỉ về chuyện cứu viện, song đại-tướng Blucher thấy quân Tàu đại bại ở Từ-châu, vả lại nhờ chuyện mười mấy năm trước Nga giúp họ Tưởng bắc-phạt thành công rồi bị họ Tưởng trở mặt đuổi đi, cho nên bây giờ họ chẳng Trung-quốc phải theo cộng-sản thì Nga mới chịu giúp mà thôi.

Nhưng hôm rồi có một tin làm rung động dư luận, nói Tưởng-giới-Thạch với Hồng-quân tư lịnh sắp hội-diện nhau một chỗ kia ở xứ Ngoại-Mông, chính do Tôn-Khoa làm môi giới. Chắc là bản tính việc Nga cứu Trung-quốc chớ gì.

Tin buồn

Em nhớ Trần - thi - Thiệt, 19 tháng, con của ông Trần-tân-Phú, thơ ký tại sở Y-tế Giám đốc Saigon, đã bất hạnh từ trần hôm 30 Juin 1938.

Chúng tôi trân trọng chia buồn với ông bà Trần-tân-Phú M.

Coi chừng ba má nó kia!..

Dư luận xôn xao về việc Nhứt bỏn sắp chiếm Cù lao Hainam. Nếu Nhứt chưa thực hành việc chiếm cứ này là còn đang vị thế Anh-Pháp một chút và muốn đợi thời cơ thuận tiện đó thôi

GIẢI TRÍ

Một bài toán xưa

MỘT chiếc tàu buồm chạy biển, chở hành khách là 15 người Tuyết Ky và 15 người đạo Thiên-chúa.

Bữa nọ bị gió bão đánh tàu muốn chìm. Cho được cứu vớt chiếc tàu, vị cai-quân ra lịnh cho thủy thủ phải liệng bớt phân nửa hành-khách xuống biển cho tàu nhẹ đi, họa mới khỏi chìm.

Nhưng liệng ai giầu ai bây giờ?

Người ta sắp đặt hành-khách đứng thành vòng tròn. Rồi người ta quyết định dùng cách đánh số 1, 2, 3, 4 v... để vô phước hành-khách nào trúng nhằm những số có con 9 thì đều phải liệng xuống biển cho cả ăn.

Thử hỏi tìm cách đánh số khôn ngoan thế nào để cứu được hết thủy những người có đạo Thiên-chúa khỏi chết bây giờ?

Ngoài vòng súng đạn...

Phu nữ Nhứt đi theo chiến sĩ trận, trong khi rảnh rang phân sự đối với những kẻ bị thương, họ không quên việc trang điểm cho nhau là thiên tánh đàn bà

Không nên nói quá

Tôi xin nói vắn tắt: Thuốc đau lậu hiệu Nhành Mai hay lắm, mới ra đời, nên tuyên bố cho đồng-bào hay, ai rui có bệnh, nhớ kiếm mua thuốc Lậu hiệu Nhành Mai. Thuốc thật hay, dám chắc từ Nam chí Bắc không có thuốc Lậu nào hay hơn một thứ thuốc Lậu Nhành Mai hay lạ lùng lắm, chỉ nội 2 ngày thì biết sự hay của thuốc. Uống thuốc vào, thì nước tiểu trắng trong, vi-trùng bị chết sạch, đi tiểu không còn gât.

Phương thuốc này có thể nói quí vô giá, vì thời buổi này trùng lậu rất nhiều. Có thể nói thuốc này mà lần lần tuyệt bệnh lậu. Khắp nơi có bán giá mỗi hộp 1p.00, Saigon trừ bán nơi tiệm Nguyễn-thị-Kính và tiệm Nhơn-Hoàng số 15, Amiral Courbet. Và các ga xe điện các nhà buôn có bán.

NHỚ HỎI THUỐC LẬU NHÀNH-MAI
Cholon: Bạch-Loan 300 rue Marins.
Phnompenh: Huỳnh-Trí 15 Ohier.
Mytho: Nam-Cường Gallieni.
Cầntho: Kiosque Tân-vân.
Mua sỉ do: Nhành Mai 298 rue Paul Blanche Saigon.

BIỆN - SỰ PHÒNG HUYNH-VAN-NGHE

cựu thông ngôn tòa
100, rue Lagrandière - SAIGON

Lãnh đặt đề cử các đơn thưa kiện đến Tòa-án và yêu cầu với quan trên.

Công việc làm rất thông thạo, rành rẽ và mau lẹ.

Không lãnh những việc không đáng tốt.

Kính cáo đồng-bào

CỤ Nguyễn-An-Cư đối với đồng-bào, công-chúng, bấy lâu thiết đã cảm-tình tri-kỷ; những người được quen biết cụ, xét thấu tâm tính và từng nhờ cụ trị bệnh dùm thì không ai mà không khâm phục tài đức của cụ.

Năm nay, tuổi cụ đã quá lục-tuần, đáng nên hưu dưỡng tinh-thần lâu rồi nhưng vậy mà lúc nào cũng gia-tâm chú-ý với đạo-nghệ, không giờ phút nào chịu an-nhàn rồi-rãnh, thành ra sức kém lực suy, triền-miên lão-bệnh.

Gần đây cụ muốn cho đồng-bào xa gần được hưởng-dụng các phương thuốc thần hiệu của cụ chế ra nên đã cho các thứ thuốc ấy bán xa ra trong nhiều tỉnh.

Đề đầu trong khi thuốc phát-hành, đồng-bào xa gần đều hoan rghinh một cách nhiệt-liệt, nào lớp thân-chủ đến nhà xem mạch lấy thuốc, nào lớp Đại-lý các nơi lấy thuốc, công việc dập-dội mà ngày giờ và sức người thì có hạn, không sao mà bảo-chế cho kịp với sự ừng dụng của đồng-bào.

Vì cơ ấy nên kể từ ngày nay cụ Nguyễn giao hết các việc về sự bảo-chế và mua bán thuốc cho Ông Nguyễn-đức-Nhuận và ông Cao-văn-Trực đảm nhận chủ-trương. Ông Nguyễn-đức-Nhuận nguyên là chủ-nhiệm báo « Phụ-nữ Tân-vân » lại là một nhà thương-mãi có tiếng bấy lâu trong-xứ, lại đã sẵn có hăng-tám, chắc sẽ không phụ lòng cụ Nguyễn tin cậy.

Có vậy cụ Nguyễn mới được chút ít thời giờ nhàn rồi trong lúc tuổi già. Dầu vậy, thoãng lúc nào có những bệnh nguy-cấp, cụ cũng cho toa giúp thuốc để cứu nguy, giờ nào cụ còn ở thế gian thì giờ ấy cụ cũng không quên cứu giúp Đồng-Bào bệnh hoạn.

Vì phải theo sự bố-buộc của luật-pháp, sở bảo-chế từ nay đặt tại Saigon lấy danh-hiệu là: « Tam Kỳ Dược Phòng » và sự bảo-chế ấy thì do ông Ng đức-Nhuận trông-nom bảo-chế theo toa của cụ Nguyễn-An-Cư cho và chịu hoàn toàn trách nhiệm

NAY KÍNH CÁO.

TRƯỜNG XE HƠI

của TRỊNH-HƯNG-NGẦU

95-95 bis rue Lagrandière - SAIGON Tél.: 20.425
66, rue Piquet - PHNOMPENH

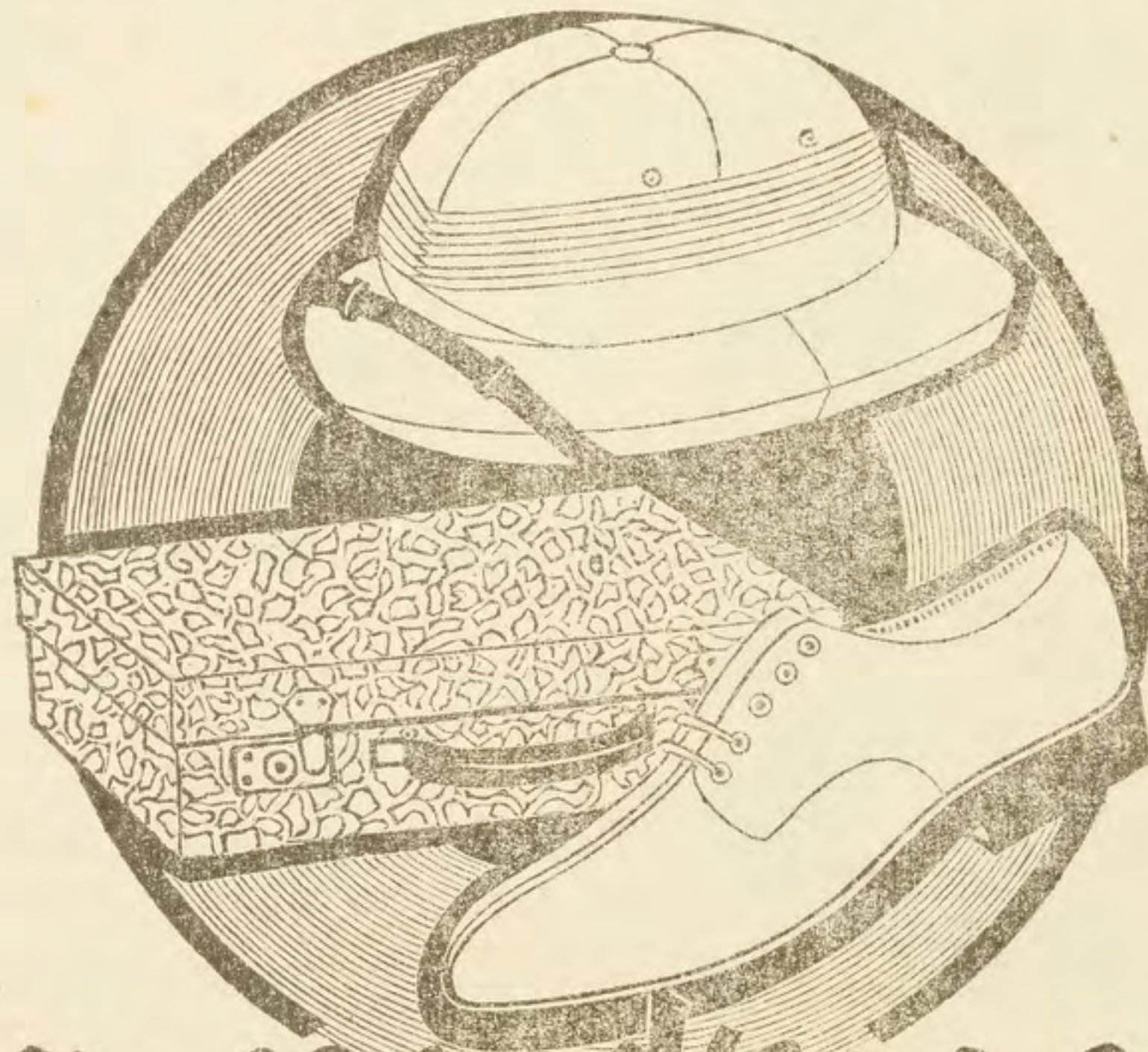
Bảo kiết lấy giấy thi xe nhà, xe đồ v.v.

Giúp xét xe và có đường chạy

Làm mau và chỗ đáng tin cậy

MUA BÁN XE

Muốn được hoàn toàn ba việc: Hàng tốt, vẽ đẹp và dùng bền thì nên mua nón và giày

au 100 d'annam
108 bd Bonard Saigon

NHÀ THUỐC ÔNG TIÊN

Rue Paul Blanche prolongée Phunhuan - SAIGON - Tél.: 20.773

MỖI BUỔI SỚM MAI VÀ CHIỀU

có thầy chuyên nghiệp coi mạch cho toa chỉ thuốc giùm, trị đủ các chứng bệnh đàn ông, đàn bà và trẻ em, chuyên môn bệnh phong tình, bạch đới, tử cung và kinh kỳ trời sụt của đàn bà.

tàu « NORMANDIE » bay trên mây xanh

Có người chứng tỏ ra ở đời này chỉ có mấy
tháng lừng khừng mới nghĩ ra làm sự mới lạ

TRONG khi ở Âu-châu và Á-châu, người ta chỉ lo gấu ó và chém giết nhau, thì ở Mỹ-châu họ chỉ lo tìm tòi chế hóa cho khoa học cơ khí càng thêm mới lạ, kỳ quái.

Thật vậy, ở Mỹ hôm tháng 6 rồi, nếu có ai hỏi cất cơ « thế giới lúc này có sự gì lạ? », thì được nghe người ta không hẹn nhau mà đồng thanh trả lời:

— « Cuộc bay thử nhứt của chiếc phi-cơ D.C.4 »

D.C.4. là một con chim mây nhưng nó là con chim bằng nhôm (aluminium). Cặp cánh nó đo 47 thước. Từ đầu tới đuôi 33 thước bề dài. Nó nặng 33.000 kilô và 15 cái tic-tắc đồng hồ thì nó bay xa 1 dặm đường mây.

Một năm mấy nay, trong phi-hành-giới đầu đầu cũng đời tin ghê mắt vào chiếc D.C.4. Là vì nó không phải một chiếc phi-cơ thường. Nó lớn con nhứt, nó bay mau nhứt, nó bài trí sang trọng nhứt và bên trong có lắm cái lạ lùng, không ai dám ngờ. Người Mỹ đặt tên nó là « Normandie trên mây ». Ai cũng biết danh chiếc tàu biển « Normandie » của nước Pháp hiện thời là một chiếc hải thuyền quân quan trong thế-giới vậy.

Chắc độc-giả muốn biết số tiền chế tạo chiếc D. C. 4. hết bao nhiêu?

Thưa: 57 triệu quan, bay là 5 triệu 70 muôn đồng bạc xứ mình.

Thật là quảng tiền lên... mây! Cái lịch-sử của D. C. 4. rất là lý-thú, độc-giả nên nghe, nên biết.

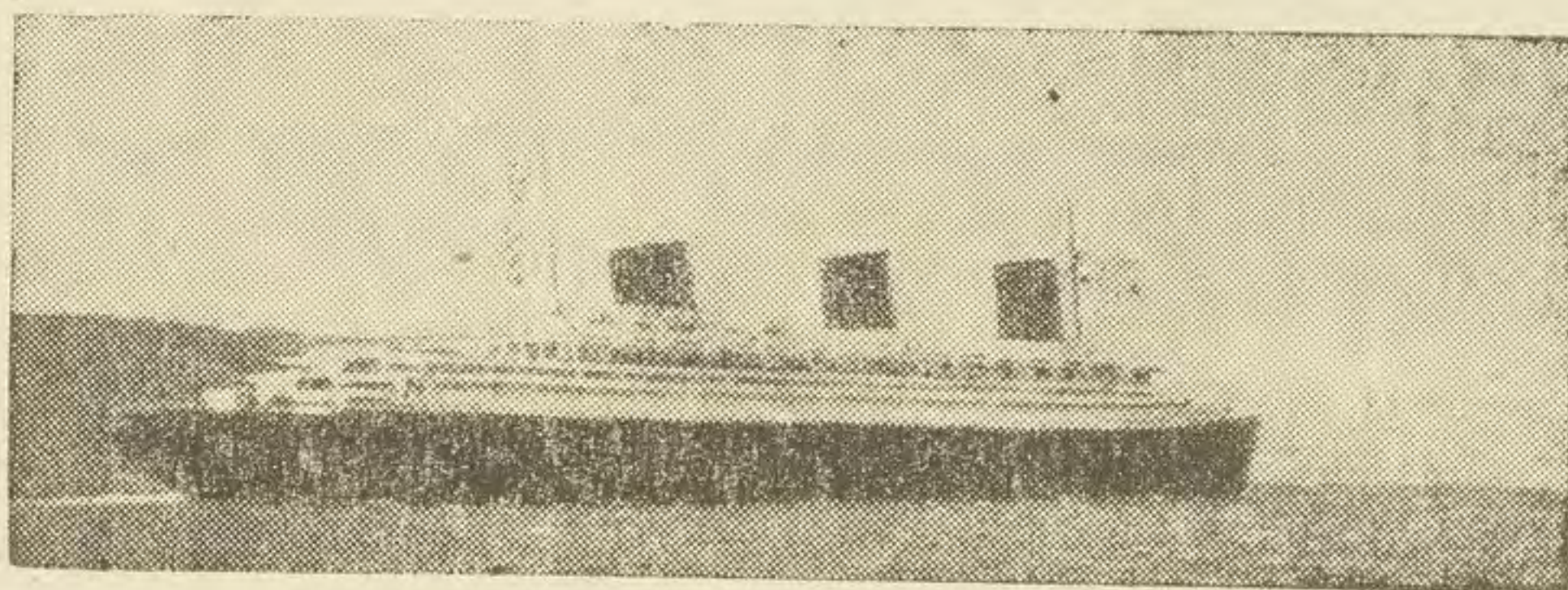

Từ một anh học trò đại
lười-biếng cho tới leo lên
ngôi vua chế-tạo phi-cơ

HỒI năm 1912, trường học Hàng hải ở nước Mỹ, có một cậu học-sanh tên là Đôn-nan Đu-lat (Donald Douglas), lười-biếng thượng-hạng, làm cho các Giáo-sư phải rầu. Vì đáng lý phải học về nghề đi biển ra thế nào, tới ngày cậu Đôn-nan chỉ xé giấy xếp thành chiếc máy bay rồi tung lên trên không, để nó chúm mũi rớt xuống cho cậu xem, cậu lấy thể làm khoái chí.

Bữa nọ, cậu đứng trong cửa sổ nhà cậu tung một chiếc máy bay giấy ra, nó rớt nhảm trên nón của một ông thủy-sư Đê-đốc.

Thế là từ đó cậu bỏ học nghề biển mà đi qua học nghề bay. Bây giờ không phải là học trò lười-biếng nữa, mà lại là học trò thông-minh chăm-chỉ lạ thường. Bởi vậy vài năm sau thi đậu kỹ-sư, vô làm đốc-công một xưởng chế tạo phi-cơ lớn nhứt nước Mỹ. Rồi vài năm

Tàu « Normandie » lớn nhứt thế giới

sau nữa, lên chức kỹ-sư giám-đốc, mới có 25 tuổi đầu.

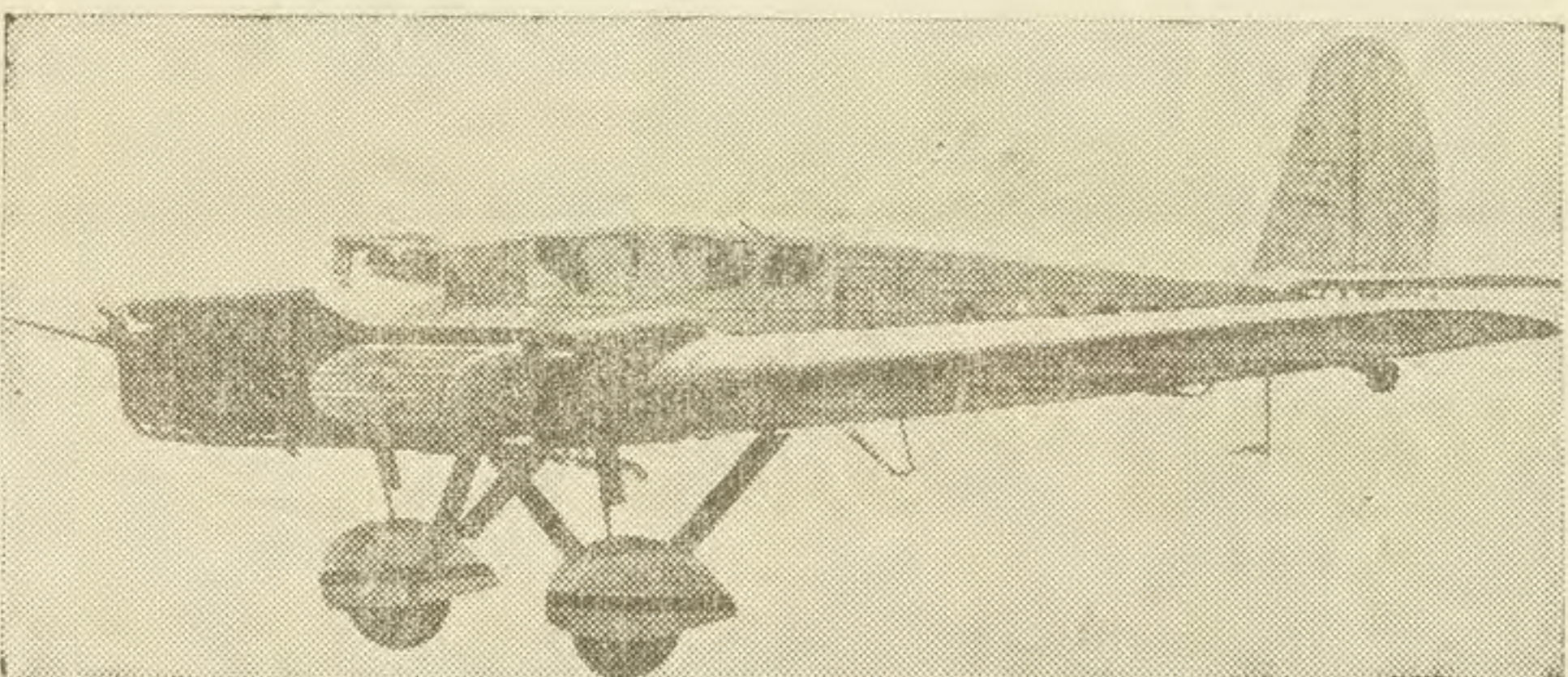
Tới năm 1920, kỹ-sư Đôn-nan bỏ chỗ làm đi ra, quyết kinh-doanh một xưởng chế-tạo riêng. Ban đầu còn mượn chung với người ta một vài phòng nhỏ để làm sở biện-sự, thế mà ngành đi ngành lại không bao nhiêu lâu, thành ra Đại-công-xưởng Douglas.

Xưởng ấy ngày nay châu-vi 420.000 thước vuông và dùng 6000 thầy thợ làm việc đêm ngày không hết.

Sự thành-công của Đôn-nan có nhiều duyên do, nhứt là ông ta biết dùng và thích dùng những người có đầu óc mà thiên-hạ cho là thẳng diện.

bao nhiêu nhà chế tạo phi-cơ chỉ lo đóng những chiếc máy bay thật rẻ tiền, cho đại-chúng đều có thể dùng, thì Đôn-nan hiểu biết rằng nghề bay chưa có thể bước vào sự sống nhứt dụng cho hết thấy mọi người.

Ông ta biết đời còn đang xa xăm cái thời kỳ mà mỗi nhà có chiếc máy bay nhỏ nhỏ, chiều mát bay đi dạo trên mây một vòng rồi cất nó trong ga-ra. Bởi vậy Đôn-nan chỉ chuyên chú gò găm có hai hạng thân chữ vừa cần dùng phi-cơ vừa có nhiều tiền để trả cho mình, ấy là Hải-quân và Lục-quân. Cái khôn ngoan đó giúp cho công-xưởng Đôn-nan càng ngày càng phát đạt ghê gớm.

Một chiếc máy bay chở khách khá lớn, nhưng sánh lại chỉ là con của chiếc D. C. 4.

Mấy tháng lừng khừng hay
nghĩ ra những cái quái lạ

THẬT vậy, với nghề nghiệp gì có thể chế mấy chú đầu óc lừng khừng, người ta bảo là mấy chú « tặc-kê », nhưng Đôn-nan tin chắc như đinh đóng trong óc rằng với nghề phi-cơ, chính mấy chú đó mới thật là nhà tiên-phuông, nhà sáng tạo. Ban đầu họ ngồi tần mẩn cặm cụi mà suy nghĩ về vôi ra nhiều cái thật là điên-khùng, nhưng rồi cái điên-khùng ấy nếu có người biết thực-hành thì nó sẽ thành ra sự thật cả.

Vì lẽ đó mà Đôn-nan lập ra công-xưởng của mình, không dùng mấy ông chuyên môn thực tế, mà chỉ dùng nạp mấy ông chuyên môn « lừng khừng ». Nhờ vậy mà về nghề bay hiện thời, Đôn-nan đã làm được những việc biến-cải quái lạ.

Đôn-nan còn khôn hơn một cấp khác nữa. Trong khi biết

Mãi tới 1935, Đôn-nan mới bắt đầu bỏ vốn ra chế tạo những máy bay thông thương. Rồi cho máy bay của mình ra chỗ hàng chở khách bay từ tung nước Mỹ. Hai chữ D. C. tức là cái hiệu Douglas Commercial viết tắt vậy.

Ông ngồi trên mây đọc thơ từ
cho thầy ký ở nhà đánh máy

NƯỚC Mỹ rộng lớn lắm, hằng ngày có hàng ngàn hàng muôn người dùng máy bay để đi lại từ tỉnh này ở miền Đại-tây qua tỉnh kia miền Thái-bình cho được mau lẹ.

Vì muốn cho những người đó được hưởng thêm nhiều sự sanh hoạt sung sướng trên mây xanh và thêm sự mau lẹ, mà lại bình yên, không sợ rủi ro bề sọ mềm xương cho nên Đôn-nan mới chế tạo ra con chim máy D.C.4.

Nó có 4 bộ máy, mỗi bộ máy

sức mạnh 5.600 mã lực. Máy ái đến đôi lúc nào nó tới nơi, này mạnh đến đôi người ta chỉ ghé xuống đất, như ta ngã mình cần cho chạy có 2 máy là đủ xuống tầm nệm bông gòn thật bay phẳng trên mây rồi, đây, hành khách đang ngủ cũng lúc cất cánh lên khỏi mặt đất không hay và không giật mình thì mỗi 3 máy cũng vừa. Lữ hay bồ ngựa như các máy bay coi thân hình nó to lớn rình khác.

rang và cân nặng như đã nói trên kia mà 3 bộ máy đủ cất mình nó bay bổng lên thì biết sức máy ấy mạnh đến thế nào.

Nghĩa là lúc nào cũng có một bộ máy để phòng hờ, không sợ có sự hư máy thỉnh linh bao giờ. Nó có thể bay luôn một hơi 5000 cây số không cần ghé xuống lấy xăng.

Mỗi giờ nó bay 240 dặm và bay cao trên 8000 thước, tức là thượng tầng không khí; trong khoảng này không có mây mù hay gió bão gì cản trở, thành ra nó bay càng mau lắm.

Vì nó bay cao như thế, cho nên ở trong máy bay người ta phải chế tạo ra một thứ không khí ấm áp như ở dưới đất cho hành khách dễ thở.

Về sự sang trọng, thời lai tuyệt phẩm. Chiếc D. C. 4. chở được 42 hành khách, có 30 chỗ ngủ và 3 toilet hàng-hóa, vì đó là mối lợi cốt yếu của hàng Đôn-nan.

Ngồi trong máy bay này êm

Trên phi-cơ này có lò sưởi bằng hơi, có máy nước nóng nước lạnh, có phòng đọc sách, có phòng hút thuốc nói chuyện.

Người làm việc trong phi-cơ, có hai phi-công để thay phiên cầm lái, có một người bồi hầu hạ, một cô điều dưỡng, một cô dọn phòng và một cô nấu ăn. Vì có máy điện-khí để nấu các món ăn hẳn hoi cho hành khách phi-cơ khác, chỉ ăn có sẵn-huýt mà thôi.

Ngoài ra còn sự sung sướng này thật là đặc-sắc của người Mỹ, là trong phi-cơ có đặt cái máy dictaphone để cho mấy nhà doanh-nghiệp lớn lao, trong khi ngồi máy bay bay tít trên mây xanh 8000 thước, vẫn có thể đọc thơ từ cho mấy cô thợ ký ở nhà họ dưới đất ghi chép được 42 hành khách, có 30 chỗ ngủ và 3 toilet hàng-hóa, vì những tay đại doanh-nghiệp ở Mỹ không chịu để hao phí một phút đồng hồ nào mà không làm việc !...

Con rệp là thuốc tiên

để trừ nọc rắn độc cắn và làm
cho thông đường tiêu tiện

CON rệp phá giấc ngủ mình, không ai không ghê. Nhưng nếu một mặt nó hút máu khác nó cũng hiền thân làm phương thuốc thần hiệu, chỉ tại người ta có biết lợi dụng hay không đó thôi.

Một vị Đổng-dương Y-sĩ ta đã từng trình Đổng-dương Y-học nghiên-cứu-hội về 6 cuộc thực-nghiệm của ông dùng rệp để chữa những người bị nọc rắn độc cắn rất hay. Ông nói dân-gian xứ này từ xưa vẫn dùng phương thuốc trị nọc rắn độc như thế, linh nghiệm lạ lùng.

Nhơn việc sáng kiến này của một người Việt-nam, báo « Sciences et voyages » số 36 ra tháng Juin rồi nói rằng thuở xưa cũng đã có nhiều thầy lang dùng rệp làm thuốc như ở Á-châu vậy.

Sách Dược-tánh (Matière mé-

dicale) của danh-y Hy-lạp Pedacius Dioscoride (thế-kỷ thứ nhứt), nơi cuốn 2, chương 33, đã bày phương thuốc cho người bị rắn độc cắn, trước khi chưa phương thuốc thần hiệu, chỉ tại lên cơn, cứ bắt 7 con rệp sống mà nhai thì nọc độc tiêu mất.

Đầu thế-kỷ 16, nhà danh-y André Matthioli (1500-1577) nước Ý nói rằng đương thời ấy có nhiều người dùng phương thuốc của Dioscoride mà lấy rệp trừ nọc rắn tuyệt hay. Lại dùng rệp để chữa những người bị đái nứa. Họ bắt rệp sống mà dút vào đường tiêu, nó bò quấy nồn nao nhột nhột, tự nhiên nước đái vọt ra và đường tiêu được thông như cũ.

Các cụ lang trong Việt-nam Y-dược-hội, trước khi vô rừng nếm thuốc, hãy thực-nghiệm phương thuốc rệp này coi.

PHÒNG KHÁN BỆNH

N° 8, rue Sabourain (ngang hông chợ Bến-thành) — SAIGON

Docteur TRAN - VAN - CHI

Ancien Assistant de Gastro-Entérologie et de Radiologie de la Faculté de Médecine de Montpellier
Ex-Chargé de Consultation à l'Hôpital Suburbain
Diplôme d'Hygiène Médecin Colonial de l'Université de Paris
Membre Correspondant de la Société de Gastro-Entérologie du Littoral Méditerranéen.

CHUYÊN MÔN TRỊ BỆNH :

Bao tử, Ruột, Gan, Kiết, Nội trĩ, Nước đái đường, Nhức mỏi v.v.

DÙNG QUANG-TUYẾN (Rayons X)

Rọi và chụp hình bao tử, ruột v.v.

GIỜ KHÁM BỆNH :

Sớm mai từ 8 giờ tới 12 giờ. Chiều từ 3 tới 7 giờ.

Savon TRÁI-THO'M

HIỆU THAI-PHONG

72% dầu — 186 Quai de Belgique — Saigon

Dịch đùm cô BICH-LAN

2 bài thi của chí-sĩ CAO-LY

NGUYỄN-PHÚ-NHIÊU
Hương cũ (Châu đốc)

I.—Tim đầu rỗng tiếng khóc
đồng dà,
Ruộng lúa đèn xưa há nở qua.
Còn mất mấy ai tròn phận sự;
Anh hùng không chốn dấy can
qua.
Non sông chi khác triều-đình
cũ.
Người vật dường như thiếp-
phụ mà.
Ta ngủ bấy lâu chờ sẽ thức.
Đại-Phong bằng tưởng lúc
buồn ca.

II.—Nước tan chứa mồi nghĩ
thêm sầu.
Giọt máu sông còn chảy đến
đâu?
Chém giết năm xưa khôn nổi
nhắc.
Tối tăm ngày nọ vẫn chưa thấu
Thương thay xích-tử gây còn
xác
Khóc bấy tài non ném bỏ đầu,
Không biết ngày nào cứu đặng
trả.
Réo hồn chẳng lại nói ai cầu.

TRẦN-V-HANH
Giáo-sư (Tân-châu)

I.—Biết đầu cả tiếng khóc
đồng dà,
Đền ruộng đời đời ngàn trải
qua.
Sống thác mấy ai tròn phận sự;
Anh hùng không thể dấy can
qua.

Giang san dấu củ triều đình
đấy.
Nhơn vật bao nhiêu thiếp phụ
mà.
Trong bốn ngàn năm vừa tỉnh
giác.
Đại-Phong thương lúc ngâm
ngủi ca.

II.—Nước tan chứa mồi nghĩ
càng nao.
Lần sóng còn trôi giọt máu
đào.
Năm trước sát tàn khôn nổi
nhắc;
Ngày nay thăm đăm chữa tan
màu.
Chạnh thương xích-tử xương
da trội;
Thăm khóc tài-nhân óc sọ
nhào.
Cứu oán ngày nào cho đặng trả.
Gọi hồn vàng hồi chẳng về
sao ???

VÂN-THỊNH
Tambinh Vinhlong

I.—Nơi nào cả tiếng khóc
đồng dà,
Lúa mạch xanh dờn chẳng nở
qua.
Sống thác mấy ai tròn trách
nhậm.
Anh hùng không chốn dấy can
qua.
Non sông vẫn hết triều đình
trước.

Nhơn vật dường như thiếp phụ
đá
Ta cũng bốn ngàn năm tỉnh
giác.
Đau lòng hát khúc « đại phong
ca »

II.—Nước mất vua đi, chuyện
hồi ôi!
Còn đeo vết máu nước sông
trôi.
Năm xưa chém giết khôn truy
nhớ.
Ngày ấy mây mù chữa vên lời.
Con đỏ da xương còn chẳng
mấy.
Kẻ tại đầu óc liệng đầu rồi.
Cứu sầu trả lại ngày nào biết.
Kêu gọi hồn về được mới thôi.

Melle NGUYỄN-THI-DZU-TIÊN
đite TU Y-Học Bảo-Sanh Cholon

I—Khóc to nước cũ có còn đầu
Ruộng lúa xanh um thấy lại sầu
Sanh tử mấy ai tròn nghĩa-vụ
Anh hùng không chỗ mửa qua
màu.
Non sông vẫn giống in triều
trước,
Nhơn vật toàn là bọn một sâu
Ngũ bốn ngàn năm ta mới tỉnh
Hát bài « gió lớn » tránh lòng
đau!
II—Đau lòng quân quốc cảnh
điều-tàn,

Dòng nước còn vương giọt
máu chan.
Chém giết năm xưa khôn nhớ
lại

Mây mù ngày nọ vẫn chưa tan
Thương thay trẻ nhỏ cam gây
ốm

PHẠM-KHẮC-LÂM
n° 124 Hamelin (Saigon)

I.—Kêu trời đầu dễ thấy
đồng-dà.
Chỉ thấy đồng hoang lúa mơn
mơ.
Việc lớn sen vai gan dễ mấy,
Tài cao bó gối lệ tuôn sa.
Non sông nguyên vẫn nền xưa
nhỉ...?
Người ngợm đành như gái trẻ
a...?
Ta cũng bốn nghìn năm chột
tĩnh,
Đau lòng ta hát Đại-phong ca.
II.—Thù vua nạn nước giận
chưa người.
Vết máu giòng sông vẫn đỏ
tươi.
Khói-lửa xưa còn nghe phảng-
phất.
Mây mù nào đã thấy thanh thời,
Dân-đen thương kẻ đầu-xương
võ.

Máu-đỏ buồn ai khắc-cổ rơi.
Hẹn trả thù sâu còn dễ dạ,
Hồn-thiêng chả nhẽ chết đây...
thôi.

TRƯỜNG-TÂN (Bachieu)

I.—Đồng-dà bật-tích khóc vang
rân
Bắp lúa xanh tươi nở bước chân
Sanh tử mấy ai gùn tròn đạo
Anh hùng không đất đặng liêu
thân
Non sông bia tạc gương tiền
bối
Tâm tánh để hèn lớp phụ
nhân
Mê ngủ bốn ngàn năm mới
tỉnh,
Đau lòng ca khúc đại phong
rân

II.—Nước mất vua bằng nghĩ
mũi lòng
Giòng sông máu lẫn sắc hồng
hồng
Bình đao nạn trước hơi đầu
nhớ,
Mây khói sầu nay chữa thấy
trong
Đổ giọt mồ hôi dân chịu khổ
Rơi đầu tri thức việc nào xong
Ngày nào trả được thù vô tận
Hồn nước chó lăm gọi ưỡng
công
(Còn nữa)

Không đau làm gì biết máy

CỦU-LONG-HOÀN

Mất ngủ, kém ăn, tâm thần mờ mịt, đều là những nguyên nhân làm cho ngài thất bại trên đường đời.

Nếu ngài muốn tạo lên hạnh phúc, giàu có, phong lưu, thì nhất thiết ngài hãy giữ mình, chớ để thường đau ốm.

Sự thành công thắng lợi chỉ dễ giành cho những người mạnh khỏe mà thôi.

Vậy mỗi tuần ngài hãy bồi dưỡng thân thể bằng một viên

CUA NHÀ THUỐC **VÔ DĨNH DÂN** 323 RUE DES MARINS
CHOLON
118 ESPAGNE SAIGON - 4 OHIER PHNOMPENH

CUỘC ĐỨC NHƯT LIÊN MINH NGÀY NAY

Phan tiên-sanh đã tiên-liệu từ 20 năm trước

Chánh-trị

Dịch bài

« DƯ CỨU NIÊN LAI SỞ TRÌ CHI CHỦ NGHĨA »

bằng Hán-văn của cụ Sào-Nam viết ở bên Tàu gởi về
rồi năm 1921

(TIẾP THEO SỐ BÁO 42, NGÀY 2 JUILLET)

HIỆN nay ngó thấy Việt-nam mình mà thêm nhiều nước miếng, có nước hùng cường Nhứt-bồn đáng nên lo sợ. Cầm tức Pháp-quốc mà quyết tâm phụng thủ, có nước hùng - cường Đức-ý-chí không thể khinh thường.

Nhứt-bồn là nước mới nổi lên phơi phơi, hùng-tâm của họ đang hăng, vua tôi trên dưới thuở giờ lấy cái bá quyền Đông-Á làm chánh-sách đeo đuổi tới cùng, mà mục đích họ nhắm nhắm chuyên chú là muốn một mình chiếm hưởng lợi-quyền ở Á-châu này. (Nhứt-bồn từ lúc Âu-chiến trở lại đây, sức giàu có trong nước hơn xưa trăm phần, đã trở nên một nước có quyền đòi nợ thiên hạ, còn lục quân thì đứng hàng thứ 2, hải-quân đứng hàng thứ 3 trong thế giới).

Họ thấy người da trắng bấy lâu nay thọc ngón tay vào chia sớt miếng ăn cho nên đem lòng ngấm hờn chứa giận đã sẵn, chẳng phải một ngày một bữa chi. (Hiện nay họ đang rêu rao xướng khởi cái chủ nghĩa Á-châu là Á-châu của người Á-châu).

Nhưng hồi nào tới nay họ chưa nổi dậy hành động theo chí muốn là vì thấy phe đảng Pháp còn đang mạnh mà phe đảng Nhứt thì chưa đông. Tuy sự xua đuổi Pháp vẫn là việc để cho họ, nhưng gồm luôn cả Anh Mỹ mà chống chọi bài trừ, thật là họ chưa có thể làm được. Tới nay Âu-châu đại chiến xong rồi, nước Anh mang nợ chồng chất như núi cao, quân lính đều chán nản không còn có chí muốn chiến đấu gì nữa, đã vậy mà ngay ở trong nước, dân Ai-nhĩ-lan (Irlande) chia lìa, ngọn lửa cách mạng đương phát cháy bùng bùng (Ai-nhĩ-lan là một đảo trong ba đảo Anh-quốc, nhưng gần đây dân tộc Ai-nhĩ-lan đã vận động tách riêng nước Anh ra mà lập thành một cộng-hòa quốc). Còn ở bên ngoài thì Ấn-độ cũng vùng dậy chống Anh, làm cái quyền thống-trị của Anh đã sụt mất nhiều (Quốc-dân-đảng Ấn-độ có thể lực rộng lớn, đến đời ông toàn-quyền Anh muốn thi hành một mạng lệnh gì cũng phải dựa theo dân-ý Ấn-độ mới quyết định được. Tháng chạp năm ngoái, Anh đã chịu cho Ấn-độ thực-hành địa-phương tự trị, nhưng mà dân Ấn cứ vận-dộng bài Anh càng ngày càng dữ. Tuy vậy họ quyết định không dùng võ-lực cách-

mạng, chỉ dùng lối văn hóa cách mạng thôi).

Cuộc đồng minh hai nước Anh Nhứt nay đã gần vỡ lở tan tành. Đến như tự-lực của Pháp, thì do nơi chiến-hòa 4 năm đã qua, công nghiệp và thương nghiệp đều phải suy sút đảo đổ. Chín quân ở miền Bắc nước Pháp đã hóa ra một khu đất

Ông già này là lãnh-tự đảng bí-mật « Ròng đen » ở nước Nhứt có mục-đích tuyệt - đối ái-quốc và cốt làm cho nước Nhứt năm được bá-quyền Á-đông

hoang tàn; tiền thuế của mỗi người dân phải gánh vác, tính ra mỗi tháng đến 2800 quan; đàn bà toàn-quốc ở goá hết chín phần mười. Tóm lại tài lực khó khăn đã tới cực điểm, che dấu này hờ dẫu kia, không còn bồi bổ được nữa (1).

Kể từ thù với Pháp là Đức kia trong hồi đánh nhau họ bị cô-lập (xét lại trận đánh này, cả thấy 21 nước lớn nhỏ trong thế-giới xúm lại đánh Đức mà Đức chỉ có phe đảng là 3 nước nhỏ yếu: Thổ-nhĩ-kỳ, Áo và Bảo-gia ly. Còn thì bao nhiêu nước mạnh đều về phe Pháp hỡi), rốt lại không sao khỏi thua. (Chiến cuộc 4 năm, Đức-quân thắng nhiều, hai lần gần tràn tới Paris, nhưng sau vì lương thực trong nước thiếu hụt, quân lính không đánh được nữa, họ mới phải khuất nhục cầu hòa, chờ sự thiệt Đức chưa hề đại-bại bao giờ).

Nhưng thua thì thua, quốc-thổ của họ vẫn còn nguyên lành và số lính có thể chiến trận vẫn còn tới 4 trăm muôn người. Lấy cái dân-số Đức 60 triệu (dân Đức nguyên 70 triệu, hồi chiến tranh bị tử thương lối 5 triệu, cho nên ở đây tính phỏng lối 60 triệu), chơi với dân-số Pháp trên 30 triệu, nhằm không khó khăn gì. Song nếu họ còn bồi hồi do dự,

là để nhóng xem Nhứt với Mỹ có giúp sức họ thế nào đó thôi.

Hiện nay duy có Nhứt Mỹ là hai nước hùng cường đứng ngang nhau ở hai phần nửa trái đất Đông Tây (Mỹ-quốc ở phần nửa địa cầu về phía tây, tức là Nam-Mỹ và Bắc-Mỹ, ta thường gọi Mỹ-quốc là nước Huê-kỳ) mà trong lớp đại-chiến vừa rồi, họ không phải chịu cái họa chiến tranh chút nào (Mỹ tuy có dự vào chiến cuộc và tuyên chiến với Đức, nhưng họ nhờ có chiến cuộc mà vô được nhiều lợi mua bán lớn lao).

Các anh đối-dịch kia đều mòn hơi đuối sức cả rồi, thì chỉ còn hai anh cường-quốc này là có thể lăm-lét tranh lợi thiên hạ với nhau thôi.

Quả nhiên Âu-chiến vừa xong,

chưa đầy 3 năm, thì cái cảm tình không tốt ở giữa Nhứt Mỹ càng ngày càng tăng lên hoài. Không ngày nào mà người Nhứt không động hồi chuông bài Mỹ, cũng như không ngày nào người Mỹ không la rùm tiếng bài Nhứt. Thế là cái mối dằn lặt cho cuộc thế-giới đại chiến thứ hai đã bủa khắp hai bên bờ biển Thái-bình-dương rồi đó.

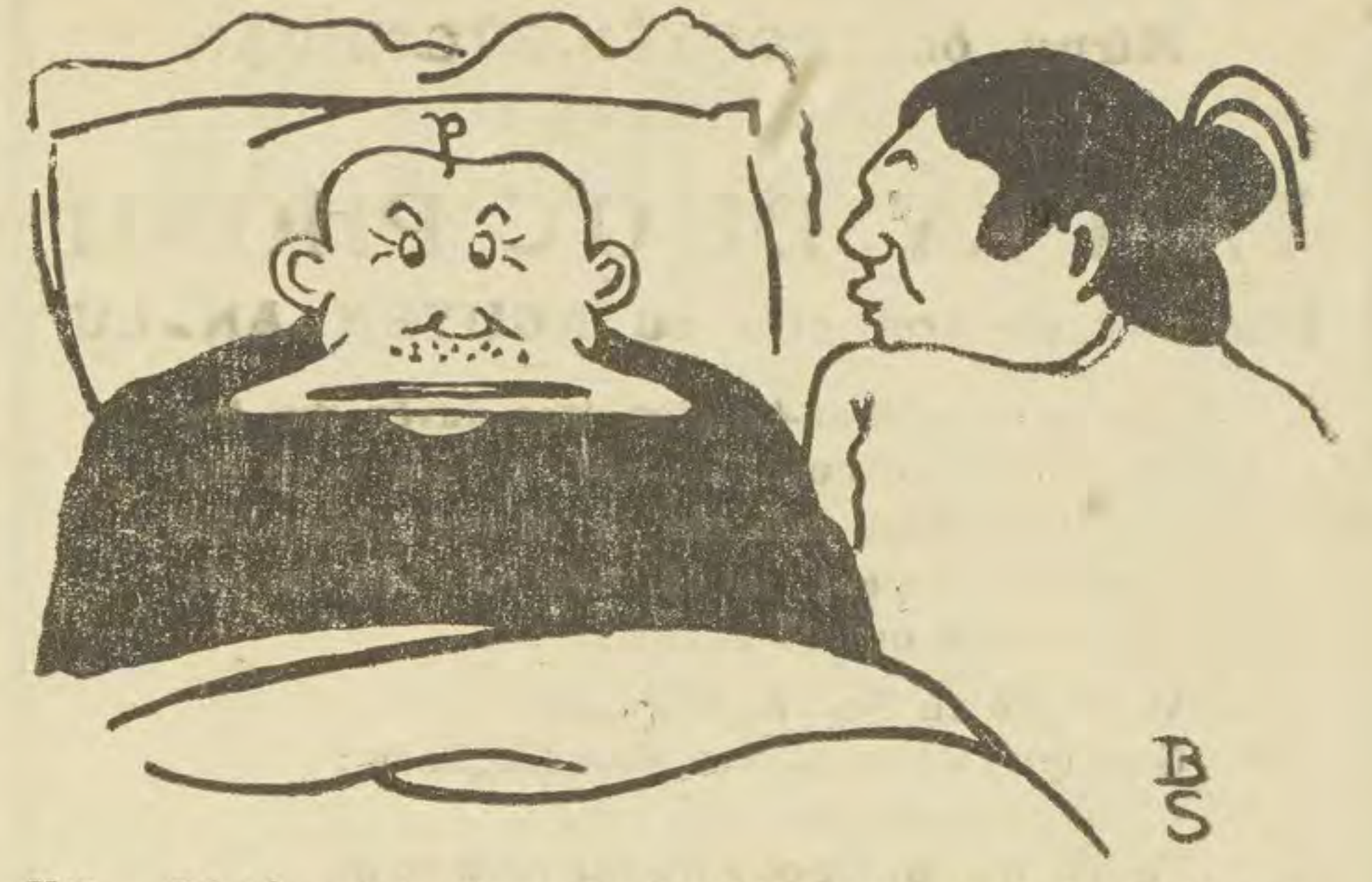
Chiến-cơ một mai phát ra, người ta lại chờ những chuyện thù hềm cũ.

Một mặt kia là Mỹ với Anh Pháp có đoàn-kết như xưa hay không, điều đó chưa dám chắc. Là vì Anh Pháp gần đây đều không rảnh rang việc nhà mà ngó tới việc ở đâu được. Một lần Nghị-viện Pháp đã có ông đề-nghị đem bán thuộc địa an-nam cho người Mỹ để trừ món nợ Mỹ. Nhưng mà họ thuộc-địa phần đối. Việc này chẳng biết lúc đó bà con trong nước có nghe nói hay không?

(Còn tiếp)

(1) Chắc ai cũng biết Phan tiên-sanh tả cái tình trạng này sau hồi Âu-chiến một vài năm, hờ bấy giờ thì nước Pháp đã khôi phục hết thảy những chỗ bị tàn phá và lâu nay lý-tài dồi dào lắm rồi.

Lời người dịch

VỢ.— Đã bảo mình nếu muốn đo nhiệt-độ trong mình thì không cần phải ngậm cả cái ống hàn-thử-biểu như thế mà!

20 NĂM DANH TIẾNG

NAM THẢO ĐƯƠNG

59, Quai de Belgique. — SAIGON

TRUNG-NAM Y-SI NGUYỄN-VĂN-BÁU

Chuyên trị các chứng bệnh của Phụ-nữ và Nhi-đồng

Giờ coi mạch : Sáng từ 8 giờ tới 12 giờ. Chiều từ giờ 3 tới 7 giờ

AI MUỐN HỌC THÊM PHÁP-VĂN?

Xứ mình hiện giờ, mỗi việc gì cũng phải dùng tiếng Pháp và giao thiệp với người Pháp hằng ngày, mà học lực Pháp-văn mình kém, nhiều khi bức tức. Giờ phải học thêm mới được.

Vậy thì cái tin này quý-vị mừng lắm.

Ông NGUYỄN-PHA V-LONG sẵn lòng dạy học Pháp-văn bằng thư (par correspondance), bằng cách rất dễ hiểu và mau lẹ tới.

Tiền học mỗi tháng 10p. Viết thư xin thọ giáo và đóng tiền học tại địa-chỉ : n. 11 rue des Jardins Saigon.

Có đều xin quý-vị hiểu rõ rằng cách học này chỉ để riêng cho những người lớn tuổi, hay đang làm việc và sẵn có học lực khá khá, giờ muốn học thêm cho giỏi, hoặc để đi thi bằng cấp trung học hay thi lên ngạch trên (cadres supérieurs) trong các sở của Nhà-nước. Những người học còn kém, cũng là anh em đang học các trường công trường tư, thì ông Nguyễn-phan-Long không nhận dạy. Xin miễn viết thư.

M.

Trừ ba mối hại người

BÌNH PHONG TÌNH : Đã thuốc chuyên môn nhiều năm kinh nghiệm, dầu cho bệnh nặng thâm căn cố đế không còn hi-vọng chữa khỏi, cũng trị lành tận nọc quả quyết không khi nào phục phát, làm cho nổi danh chấn động là Huê liêu linh đơn số 1, cho đến người ngoại-quốc cũng phải sợng sờng ngạc nhiên, không dè Annam ta có thuốc công hiệu phi thường đến thế. Bệnh mới mắc trị cho thiệt sớm thì trong một hai tuần là tuyệt nọc.

BỎ GHIỀN Á-PHIÊN : Đông-pháp giới gần hoàn số 19. Một bác sĩ Lang-sa đã thí nghiệm công nhận là phương thuốc phối hiệp rất hoàn toàn đúng phép, ngài cả quyết rằng dầu cho ghiền nặng lâu năm thế nào cũng đều bỏ được dễ dàng không lo sanh bệnh khác.

BÌNH TRẦU, BỎ, HEO : Cứu sống vô số súc vật nhờ. **LỤC SỨC HỒI SANH HOÀN** số 13 là thuốc mà cha Ignatio Bùi-công-Thích ở Chi-hòa thường mua giúp đỡ cho nông gia và có viết thư chứng nhận là môn linh dược ở Lục-tỉnh cũng hoan nghinh nhiệt liệt.

NHÀ THUỐC ĐÌNH-THÀNH-SONG

112, rue d'Espagne - SAIGON

Bồn đường dăm dăm cả danh giá ra mà bảo kiết bài quảng cáo này là đúng sự thật, không thêu thùa chuốt uýt. Có bán các chỗ sau này : PHOMPENH : Trương long Báo dít Xiêu-Bao 47 rue Oh Nha Oum (đường lò heo). Kim-Seng 120 rue Armand Rousseau. MY-THO : Tổ-Tám 43 route Gocony. TAVAN : Nguyễn-hử-Dur. CAI-MON : Nguyễn-văn Ba. TRAVINH : Lưu-tấn-Hòa và Tô-Vĩnh-Trương. CHƠ-LACH : Nguyễn-văn-Ba. VINHLONG : Nguyễn-thành-Liêu. MOCAV : Đoàn-tho Như. TIEUCAN : Phan-tân-Triệu. BENTRE : Tân-Thanh. SOC-TRANG : Hồng-Điền. CHO-LON : Lai-văn-Thường. BẠC LIÊU : Nguyễn-tấn-Biện. HUE : Phò ninh gare, Hiền sĩ Nguyễn-hữu-Song.

Tiệm may tân thời

LIÊN-HOA

đẹp và khéo nhất

110, LAGRANDE. — SAIGON

Mừng ông NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN
chủ trương :

TAM KỲ ĐƯỢC PHÒNG

Bào chế do toa của cụ NGUYỄN-AN-CƯ

Nghe cụ Nguyễn-an-Cư giao trọn quyền cho ông
bạn Nguyễn-Đức-Nhuận bào-chế và lưu hành các
phương thuốc thần diệu của cụ đã cứu chẳng biết
bao nhiêu sanh mạng, lật đặt thảo mấy vần thơ «tự
do» gọi là món quà để khánh hạ :

Vừa nghe cụ Nguyễn Hốc-môn
Giao quyền bào chế cao, đơn, tán, hoàn :
« Tam-kỳ được cuộc » rõ ràng !
Từ đây trở lại thương trường cạnh tranh.

Quốc-thủ,
dân-sanh ;
nhờ tay quốc-thủ,
chuyên mắt dân-sanh ;
Thuốc thần mầu nhiệm,
Chỉ cả kinh doanh.

Thầy trò trao chịu đánh rành,
Người đạo đức, kẻ tài danh nổi truyên.
Nghề hay giao lại bạn hiền,
Mấy phương ích-thoại diên-niên giúp đời.

Vàng là tiếng,
Ngọc là lời,
Hằng tâm xưa sẵn có
Thành sự dễ như chơi !
Nghĩa lợi đồng một mối
Thanh danh khắp mọi nơi.

Muôn nhà phật sống rước mời,
Rủi cơn tật bệnh ai ơi đồng-bào !
Muốn cho sanh hoạt dồi dào,
Muốn cho thảo, tác, cần, lao như thường.

Gái, trai, già, trẻ,
Đến Tam-kỳ-Đường

Có thứ bổ thận, thứ nhuận-trường,
Thương hàn, mạo cảm thiếu chi phương ?
Đạo y (1) dành để cứu thiên hạ,
Nào phải như ai dối phổ phường !
Mừng nhau lão thảo một chương

DIỆP-VĂN-KỲ

(1) Cụ Nguyễn-an-Cư thường hay chia sự làm thuốc ra 2 lối :
« y đạo » và « y nghiệp » để chỉ người làm thuốc cốt cứu nhơn,
độc thể, kẻ lại chỉ biết đối chúng, thủ lợi.

Sáng lập đã 10 năm và đã làm đàn cho những thầy đàn có tiếng
như : Giảo Tiên, Ba Phở, Chơn, Ba Nén, Kéo, Cây, Kỳ, Chắt v.v.

Vụ kiện buồn cười

CHỊ LÀ ĐÀN BÀ HAY ĐÀN ÔNG ?

TRƯỚC quan tòa Le Fau-
cheur, chủ tịch tòa Tiểu
hình, anh Nguyễn-văn-Tranh trả
lời về tội chém người.

Bên ghế tiên-cáo, hai người
đàn-bà bị Tranh chém đêm no
trước chùa Ngã-Năm (Gia-Định).

Quan tòa đòi bị-cáo lên bồi
trước :

— Anh bị cáo về tội chém
người... Anh có chịu tội không ?

Tranh.— Bẩm quan tòa, tôi
có chém...

Quan tòa.— Tại sao anh chém
người quá nặng, thiếu chút nữa
phải chết vì con dao của anh ?

Tranh.— Bẩm quan tòa, tại
vợ tôi...

Quan tòa.— Vợ anh tội-tình
mà anh phải chém ? Dầu sao đi
nữa, cũng còn có nhà đương-
cuộc, linh tráng, có hót, lạng
xóm... ?

Tranh.— Vợ tôi đi lấy trai
nhiều lần tôi bắt được. Tôi rầy
la vợ tôi, song nó không chịu
nghe lời tôi, nên tôi phải trị nó...

Quan tòa.— Anh nói rõ lại,
lúc anh chém vợ anh và tình
nhân của vợ anh cho tòa nghe
thế nào ?

Tranh.— Bẩm Ngài, đêm đó...
tôi gặp vợ tôi ngồi gần bên một
người đàn ông, trước chùa Ngã
Năm. Tôi tức giận rút dao đâm
vợ tôi, và đâm người tình nhân
nó. Xong rồi tôi xách dao lại
trước mặt làng mà chịu tội.

Quan tòa.— Giấy chứng quan
thầy thuốc đã xét ra rằng anh
chém nhiều vết dao lắm...

Tranh.— Bẩm... tôi không
nhớ là mấy dao.

Tranh chịu tội, Tòa không
phải mất ngày giờ hỏi nhiều, nên
đòi hai người chứng lên hỏi.

Chị Lê-thị-Dư đứng ra khai
rằng đêm đó ngồi gần bên chị...
Ba này đây (vừa nói vừa ngó
người đàn bà ngồi một bên chị)
trước chùa nói chuyện chơi.
tình tình bị anh chồng đâm...
chớ chị không có lấy trai !

Quan tòa.— Chị bị mấy dao ?

Thị Dư.— Bẩm, hai dao.
Người chứng thứ nhì.

Thầy Xuân, thông ngôn bất
thiết giỏi dăng có tiếng ở Tòa,
kêu lớn tiếng :

Lý-văn-Cây... Lý-văn-Cây...

Một người đàn bà độ chừng
18 xuân xanh, áo dài quần lãnh,
bồng tai dầm, dây chuyền vàng,
tay trái đeo cãm-thạch, tay phải
chiếc đồng, yếu điệu bước tới
trước mặt quan tòa.

Thầy Xuân nhìn cô nọ trong
cặp kiển mắt cận thị của thầy,
dường như lầm lộn tên.. song
khi coi lại cái «rôle», thầy ngạc
nhiên hỏi :

— Tôi kêu Lý-văn-Cây mà ?

Chị đàn bà trả lời nho nhỏ :

— Bẩm... tôi... tôi là Lý-văn-
Cây.

Thầy Xuân.— Chị là đàn ông
hay đàn bà ?

Cô nọ cúi mặt xuống đất,
sửng sùng không dám trả lời.

Quan tòa cũng hỏi gắt tới :

— Chị đàn ông hay đàn bà ?

Cô nọ trả lời rất nhỏ :

— Bẩm... tôi... đàn... ông !

Thầy Xuân lộ mặt hỏi :

— Đàn ông ! Bây giờ tôi kêu
chị bằng chị hay bằng anh ?

Cô ta mắc cỡ làm thinh.

Quan Tòa.— Chị đàn ông, có
sao chỉ đeo đồ nữ trang ?

Lý-văn-Cây.— Bẩm, từ nhỏ
chị lớn, tôi đeo đồ quen rồi.

Quan tòa.— «Chị» làm nghề
gì ?

Lý-văn-Cây.— Bẩm, tôi làm
«bóng».

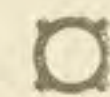
Quan tòa.— «Anh» bị chém
mấy dao ?

Lý-văn-Cây.— Bẩm, một dao.

Thầy Xuân đứng trước mặt
một cô thiếu-nữ áo quần trang
sức đang hoảng không làm sao
kêu anh cho đành, nên khi thấy
kêu chị, lúc thầy gọi anh...

Thầy cũng đã thừa nhận trước
mặt thiếu-nữ khi này :

— Tôi không biết phải kêu
anh hay là chị đây ?

Quan biện lý Legay buộc tội.
Trạng-sự Lê-văn-Kim đem cái
tài hùng biện của ông để phụng

sự cho nghề-nghiep, đứng ra
bình vực Nguyễn-văn-Tranh,
hiện cho quan tòa, quan biện-lý
một câu chuyện khôi-hài, mà
cử tọa cũng như các quan tòa
hay là những bạn đồng-nghiep
của ông, cười muốn vỡ bụng !

Quan tòa nghe ông Lê-văn-
Kim chào phụng mà quên hẳn
cái tội nặng nề của Tranh, rồi
kêu Tranh chỉ có ba tháng tù.

Ba tháng tù với một phạm-
nhơn gần phải ra trước tòa áo-
đỏ, bởi vì phòng Luận tội đã
cho «correctionnaliser» vụ này.

Hai người đàn bà ra về. Anh
Tranh trở lại chỗ cũ, chờ giờ
về khám lớn.

Nghe xử xong vụ này, tôi
cũng vẫn còn lấy làm lạ, tự hỏi
«Tranh ghen, chém vợ, đâm
tình nhân của vợ, cớ sao chỉ
«Lý-văn-Cây», một người bóng
tức nhiên không ua đàn bà,
thích đàn ông, ngồi gần bên vợ
anh, anh lại đổ chính tương ra ?
Tôi không hiểu...

Chừng đọc lại hồ-sơ, coi cái
phục bầm của làng, tôi chứng
hững :Sở là Tranh ghen vợ tư
tình với anh Lý-văn-Nhờ. Mà
Nhờ là anh ruột của chị «bóng»
Đêm đó rủ cho chị «bóng», mà
may cho Nhờ; Tranh tức giận
không kịp suy nghĩ, xuống
tay lỡ rồi, chừng mới biết
minh lầm...

Anh Tranh lầm, chớ mấy đời
người lại cái lấy vợ người ?

Phải không các bạn ?

NAM-ĐÌNH

QUINAFORCE

RƯỢU MÁU BÒ

Bệnh mới đỡ, xanh xao,
yếu đuối, ban rét, yếu phổi,
kinh nguyệt không đều, đang
kỳ thai nghén, và sau khi
sanh, kém ăn, ít ngủ.

Rượu bò huyết, thơm
khai vị, tiêu thực, được
nhiều vị lương y trọng dụng.

1 LITRE 2\$00

DỰ TRỮ TẠI :

Pharmacie Vương-hữu Lê

144, rue d'Espagne - SAIGON (sau Chợ-mới)

Ở xa gởi theo cách lãnh hóa giao ngân

Hãng làm gạch bông của người Annam

Chuyên môn làm các thứ gạch bông (carreaux en ciment)
và granito thiết tốt lại giá rất rẻ,

Cũng có lãnh làm má và mặt bằng đá cãm thạch nhơn tạo
(marbre artificiel) và bằng Granites.

Chúng tôi đã được ban thưởng Médaille vàng, Long Bội
tinh của Đức Đại-Nam Hoàng-Đế Bảo-Đại và nhiều cấp bằng
ngoại hạng, hạng nhất của các hội-chợ Hué, Hanoi và Hai-
phong. Qui ngài ở xa muốn mua hoặc xin catalogue thì gởi
thơ thương lượng với chúng tôi rất cảm ơn.

COMPTOIR DES INDUSTRIES RÉUNIES
« CARREAUX IMPERIAL »

BẢO-TRÁC et NGUYỄN-VĂN-HUỘT
68, Quai de Belgique - SAIGON - Téléphone 21.088

DAINAN KOOSI

XUẤT CẢNG VÀ NHẬP CẢNG
7 et 9, Rue G. Guynemer - SAIGON
M. MATSUITA PROPRIÉTAIRE

CÁC CỬA HIỆU "AU JAPON"

SAIGON HANOI PNOMPENH
46, Rue Viénot 83, Rue des Paniers 2, Rue Ohier
BÁN ĐỦ CÁC THỨ HÀNG HÓA NHỰT - BÓN

NGHỀ COI TAY COI TƯỞNG O' XU' MINH HUEN NAY

Xu' minh mấy năm về cũng ra làm đũa một lúc nói lão trước, khoa coi tay, ăn tiền; chỉ ít ngày là phải lộ coi số, đầu có thanh-chơn tướng ra rồi, tối ngày chỉ hành như bây giờ, ngồi « ngáp gió » không ai thêm càng ít hơn hết là khoa coi tay đến. Bây giờ mấy thầy mới lo coi tướng số theo tây. Hồi ấy trồn liền đăng lời rao, lo đời ngoài thầy tư Nền ra thì không chỗ ở, thấy mà thương tâm. còn ai là người được nổi tiếng về nghề này. Than ôi! chính việc mình còn không tự biết mà làm cho trúng, Đền nay, từ đầu đường chỉ thì việc của thiên-hạ làm thể ngõ hẻm thành phố Saigon, đầu nào đoán cho trúng đặng... đầu cũng treo băng coi tay coi số. Theo sự hiểu biết của tôi hiện

Thật, trong các các nghề hình như chỉ có nghề coi tay là dễ hơn hết, khỏi học tập và kinh-nghiệm chỉ cả cũng làm thầy đại đi, mà lại là một nghề không có đều chi bắt buộc khó khăn, (không có trường học và bằng-cấp). Miền là đọc qua loa ba cuốn sách nói về coi tay, hiểu biết được 5, 3 đường chỉ trong bàn tay, rồi lấy Patente treo băng làm nghề. Những người thật thà không biết, thôi thì mặc tính cho mấy thầy nói thánh nói thần; trong hai đều không trúng thì thật, chớ nào ai có biết về khoa ấy mà cãi với mấy thầy.

Một điều tội nghiệp hơn hết là mấy thầy tướng số « nửa mùa » ấy làm tướng rằng hề treo băng mới mọc ra, nào coi theo cách coi tay lên là rước được nhiều thần chủ, và sẽ thâu có lợi khá lắm. Thật ra chính họ không tự biết trước được số mạng và việc làm của họ thành hay bại, rằng xứ mình không có mấy

người biết tiếng mường mán, Xiêm-Lào, thành ra họ được thể rao can làm bướng. Ví dụ họ bày đặt bảo người ta đâm phủng 3 lần vào lá cây, hay là lấy mực rãi vào giấy gói đến, họ cốt làm những cách lạ kỳ, dặng dưng cho ai hiểu biết việc làm của họ. Kỳ thật, họ khôn ngoan với cái lối đoán chừng nói dựa, bao giờ mấy thầy cũng phải dò người lá cây hay miếng giấy rãi mực kia cho biết mình mấy tuổi, và một vài khoản hỏi dò khác, kín đáo, rồi mấy thầy dựa vào đó mà đoán chớ có chi lạ; không phải coi kăng lá cây hay chữ ký gì hết.

Luôn đây, tôi xin thuật một việc đáng buồn cười; tôi có 2 người bạn, năm nay đồng 27 tuổi, làm chung một sở, có gởi đến cho một thầy đã nói trên đây, nhờ thầy coi giùm số mạng. Độc-giã có biết thầy đoán và trả lời ra sao không? Tình cờ hai người bàn luận về sự coi bói, rồi mỗi người đưa ra cho nhau xem một tờ qui-kỳ, thì ra 2 tờ ấy, từ một cái chấm, cho tới mỗi chữ, mỗi câu, đều giống in nhau. Nghĩa là những tờ qui-kỳ ấy đã đánh máy, hay in sẵn (Polycopie) từ hồi nào rồi; hề có ai gởi đến coi mà nhăm tuổi nào thì cứ lấy quy-kỳ tuổi ấy đã in sẵn cho vào bì thơ mà gởi trả lời. Có phải như thế là mấy thầy làm bướng không? sự thiệt đầu cho coi tuổi, coi tay, coi chữ ký hay cách gì đi nữa, mỗi người đều có số mạng riêng, không bao giờ giống nhau được! Phải biết

CUỘC XỔ SỐ ĐÔNG-PHÁP BỘ NHÌ - KỲ NHỨT

Số 121.974 trúng... 4.000\$
Số sau này trúng mỗi số 1.000\$

087.182 189.286 129.079 024.113 171.076 030.457 162.277 141.165
80 số sau này trúng mỗi số 100\$:

133.346	056.599	133.376	114.727	151.107	106.019	026.058
084.964	064.945	198.663	120.098	069.430	004.937	171.718
129.464	101.484	164.509	131.778	125.378	150.495	168.040
050.155	084.620	092.287	131.162	112.139	068.734	100.051
058.268	153.677	001.945	094.620	105.759	183.706	116.779
033.209	079.777	109.723	088.768	125.573	060.491	041.849
079.728	160.003	132.792	173.377	004.679	163.245	154.152
056.090	021.214	043.116	145.709	063.171	014.964	060.770
174.374	080.278	056.915	137.380	105.771	109.425	139.089
083.228	021.222	097.088	117.399	175.893	009.885	156.283
006.318	191.286	176.369	060.473	067.640	104.423	123.986
008.823	171.418	002.316				

Những số sau cùng có ba con số 887 và 262 được trúng 50 đồng
Những số sau cùng có hai con số 34 và 17 được trúng 10 đồng

con người ta « sống » mỗi người một nét, chết mỗi người một « tạt » mà!
Tôi đã từng đọc nhiều sách dạy về khoa coi coi-chữ (Graphologie) và tên ký của mỗi người (signature) thì 2 khoa này chỉ đoán được tánh tình người ta thôi, hay là đoán những việc nhỏ nhen, chớ không bao giờ biết nổi các việc quan hệ như sự giàu sang chết sống của đời người.
Khoa coi chữ hay là chữ ký ngay bên Âu-Mỹ kia, hiện nay ngoài ra giáo sư Scherman không còn ai là người có tài dùng khoa coi chữ mà đoán công việc của đời người ta được. Giáo sư Scherman được nổi tiếng về nghề ấy, là nhờ ông ta có giác-quan thứ sáu hay là cặp mắt thần, chớ người tầm thường thiếu học như hạng mới nói kia, làm sao họ coi chữ mà đoán ra số-mạng người ta được không biết. H.

Tốt hơn các thứ savon ất
Fabricant : F. VAN-VO-VAN
164, rue Colonel Boudonnet (ngang ga xe lửa Saigon)
Téléphone : 21.475

Thuốc dán trị bướu hiệu Linh Dược

Dùng thuốc dán này thì bướu sẽ tiêu lặn mất. Ai mang tạt này hãy mua dùng thử Rất thần hiệu.
Ngoài ra, thuốc dán này cũng trị các chứng ghê độc như: ghê ngứa, ghê hờm, ung thư, bác bối mạch lương, yết hầu, đứt tay, chơn, đập gay, đập xương cá, rã, bị cá dâm, xức thuốc này hết nhưc cấp kỳ, nội một ngày thì híp miệng. Rít, bỏ cap cần dùng cũng thật công hiệu.
Đã có nhiều bằng cứ chắc chắn. Không hết trả tiền lại.
Mỗi hũ 0p.30
Muốn mua hoặc làm đại-lý xin biên thơ cho Lâm-văn-Bửu 40 Boulevard Paul Bert Saigon.

Savon Marseille LE SOLEIL

Là thứ savon thứ nhất, ít có savon nào tốt bằng, giặt đồ vải mau trắng sạch, giặt hàng lụa nhuyển sợi tơ, không nò, không mục đỏ, khỏi hồ dươg, không có chút mùi tanh, bọt nhiều, không hao, dùng tắm gội lại càng tốt, trừ được các thứ ghê, giá rẽ lời nhiều.
Cần mỗi tỉnh một nhà đại-lý độc-quyền. Cần nhiều người lanh lệ đứng bán lẻ trong mỗi chợ Saigon, Cholon, Giadinh và chợ Lục-tĩnh, lương tháng 15p. phải đóng vài chục bạc thế chưng để lãnh savon.
Muốn mua dầu dừa Lục-tĩnh, ít nhiều mua hết do nơi :
Savonnerie LE SOLEIL
n° 49, Alsace Lorraine :- SAIGON

ĐÃ CÓ BÁN Ở KHẮP HÀNG SÁCH

Vui hè

Một tập sách chơi hè của học-sinh, giáo-chức và các hạng tri-thức, có đủ các mục : truyện ngắn, hài kịch, thi ca, thê dục, khảo cứu... Một công trình hợp tác của các ngọn bút hữu danh. Sách in rất đẹp. Bìa hai màu. Giá 0p.30. Editions QUÉ-LAN 5 et 7 rue de Reims Saigon phát hành.

BIẾT BAO NHIÊU NGƯỜI VÌ KHÔNG THẠO PHÁP-LUẬT MÀ BỊ TÁN GIA BẠI SẢN?

Từ nay, sẽ không còn có những điều đáng tiếc ấy nếu mỗi lần có việc gì có dính dấp đến pháp-luật, mỗi người không thạo đều đến cố-vấn nơi :

Cabinet d'affaires PHAN-VAN-THIET 43, rue Aviateur Garros :- SAIGON PHÒNG-VĂN BIỆN-SỰ PHAN-VAN-THIET CHUYÊN LO :

Chỉ về về pháp-luật, hình, hộ, thương mại và lao-động. Chỉ về về luật cai trị (làng, tổng). Làm đơn, trạng đủ thứ để kêu nại về mọi việc. Làm lý-doán biện hộ trong những việc thừa kiện không có mướn trạng-sư. Làm văn-tự về các thứ khế ước, giao kèo. Chỉ về về việc gia-đình : cha con, vợ chồng, anh em, gia tài, tương phần, di sản v.v. Muốn trạng-sư dùm khi cần mà không lấy huê hồng.

Lo lắng tận tình — Giữ sự kín nhiệm cách tuyệt đối
Chữ-nhiệm : PHAN-VAN-THIET
CỦ-NHON-LUẬT
Tốt nghiệp Cao Đẳng Thương Mãi Pháp Quốc
Tác-giả sách : Luật Hộ Nam-kỳ, « Án Tòa Hộ »
« Việc Làng Tổng », « Luật Lao-Động » v.v. đã được vô số lời khen tặng của thượng lưu Pháp Nam.

N.B. — Mỗi lần hỏi về pháp-luật một việc chỉ tốn 5 đồng. Nếu có làm đơn, trạng, lý doán, văn tự thì tính công riêng từ 15 đồng tới 100 đồng. Có làm việc mới tính tiền, không làm dùm mà cũng không hề gạt gẫm thân chủ. Ở xa xin viết thơ nói rành rẽ và gởi số tiền bằng mandat.

TUYỆT VỌNG

TÁC-GIẢ: **PUCHO**

(Tiếp theo số 42)

Mãng cũng tự biết mình cần phải đi cho sớm, nên anh nói câu ấy rồi bước xuống ván, lấy nón đội lên đầu. Cô thiếu nữ đứng ngó anh từ cái cửa chỉ, đến chừng anh muốn khởi đi, cô nói:

— Anh đợi một chút, anh quên rằng tôi đã hứa với anh, tôi sẽ chờ anh cho anh...

— Tôi...

— Anh nghèo lắm! anh phải cần có tiền bạc mới được, để tôi lấy cho anh chút ít anh sắm quần áo mặc rồi lúc nào anh muốn cần dùng tiền thêm nữa thì anh cứ trở lại đây.

Mãng muốn nói, nhưng cô lại tiếp:

— Tôi cảm ơn anh vô cùng, anh giúp tôi, hết lòng với tôi không sợ sự nguy hiểm, cái ơn đó không phải dùng đồng tiền mà hồi được. Nếu như anh kiếm không được số làm thì hãy trở lại đây ở với tôi cho có bạn bạn...

Lời nói thành thật, nhưng người nói, kẻ nghe, có thể hiểu lẽ khác được, nên cô nói đến đó cô ngập ngừng với cái then của gái thường tình, cô nói tiếp:

— Mà đầu anh có sờ làm đi nữa, anh cũng năng tới lui với tôi. Trên đời này tôi không còn ai là ruột thịt cả và trừ ra anh, tôi không còn biết tin ai.

Mãng nghe nói cảm động lắm mà trong bụng lại vui sướng lạ lùng. Mới biết nhau có mấy giờ đồng hồ, thế mà cả hai tưởng như quen biết nhau lâu rồi vậy. Trước kia, anh thấy cô yếu đuối, anh giúp đỡ, thấy cô có nạn thì anh ra tay nghĩa hiệp. Giờ lại được nghe lời ân nghĩa, tiếng nói dịu dàng êm ái, mà lâu nay anh chưa hề nghe, làm cho quá tim anh rung động, anh không biết lấy lời gì đáp lại cho xứng. Cô thiếu nữ biểu anh theo cô lên trên lầu đặt có lấy tiền cho anh.

Cô đi trước. Mãng theo sau.

Cô đi ngay lên căn phòng mà đêm hôm cô nhút nhát không dám vào. Cô xô cửa bước vào, lần này, cô không có chút gì ngần ngại sợ sệt. Mãng cũng bước theo.

Nhưng cửa vừa xô ra, hai người không hứa hẹn nhau mà cùng hoảng hồn vĩa cùng cất tiếng la, ăn nhau một nhịp:

— Hủy! trời ơi!

Cô thiếu nữ la hoảng hai tiếng ấy rồi cô không còn làm chủ thân hình cô được nữa. Cô siêng niêng gần té nhào. Nhờ anh Mãng phía sau đỡ cô khỏi té. Cô vẫn chưa tỉnh hồn, Mãng phải ôm cô trên tay. Mặt anh cũng tái ngắt, hồn vía anh cũng lên mây xanh, nhưng anh cố làm tỉnh và ngó rõ ràng nơi cái bàn kia trên cái ghế kia cái thấy-mà mà đêm hôm anh phải vác, phải khiêng, phải chở trên xe kéo, dùng hết tâm tư và sức lực để đem về ngồi trong sân ga Paul Blanchy hẳn hoi đầu đó rồi anh mới trở về, thế mà bây giờ thấy ma ấy lại về ngồi nguyên chỗ cũ, mặt cũng úp xuống bàn, tay cũng thông dưới đất y như hồi hôm. Kỳ thay! Quái thay! Cái thấy-mà này biết đi chẳng? Thật là một việc kỳ kỳ bí mật. Cô thiếu nữ chết giấc, Mãng cũng hết hồn là phải,

IV. CÁI CHÌA KHÓA VỚI HAI CHI Ồ

Không lẽ!

Không lẽ là sự thương có của cái có lẽ.

Mãng ngó cái thấy-mà thờ ra. Cô thiếu nữ tỉnh lại, ngồi thừ trên ghế, nước mắt ra đầm đề. Thấy cô như vậy, Mãng lấy làm thương xót lắm, càng thương cô bao nhiêu anh càng bức tức lấy nhiều. Anh cho rằng những sự thấy của anh là chiêm bao, nên anh vô đầu bứt tóc, rồi cái "thấy" của anh cũng còn hiện nhiên. Đềm tỉnh, ngồi yên, úp mặt vô lòng hai bàn tay Mãng cố ôn lại từ cách đi đứng và chuyện làm đêm hôm. Anh nhớ cả. Anh ngừng đầu lên thấy cô thiếu nữ đang ngó anh một cách lạ lùng, anh nhột nhột quá, anh đánh tiếng:

— Tôi thế với cô rằng hồi hôm tôi có đem đi xa.

— Đầu sao tôi cũng vẫn tin anh.

MỚI PHÁT MINH DỐI HÌNH NGƯỜI

HÓA-THÂN-CHÍ-BỮU-TOÀN Là một phương thuốc mới phát minh, trị tuyệt bịnh phong đơn cùi.

HÔI-HOÀ-TẾ Có thí-nghiệm mấy chục người đều lành mạnh cả. Tôi có đăng hình bịnh nhơn ở nơi báo Điện-Tin rồi Quý vị không tin xin mời đến nhà sẽ thấy sự kết-quả của chúng tôi. Thuốc này tôi dám cam đoan, hề uống từ 1 tháng tới 4 tháng thấy đổi hình không sai. Từ 4 tới 10 tháng thì lành mạnh như xưa, uống lâu mau tùy theo bịnh nặng nhẹ.

SUU-PHONG BỒ-HUYẾT Trị tuyệt bịnh: đau gân, đau xương, đau lưng, Tê, Bại, Nhức mỏi. Đêm nằm tay chơn để đầu tê đó, mặt mày tay chơn nó làm như kiến bò. Dùng đến thuốc này thì hết tuyệt.

VẠN-LINH ĐẠI-BỔ Chuyên trị đàn ông đàn bà ảo uổng không đặng. Tinh thần suy kém hay đau lưng, mệt nhọc, ái tình, da xanh vàng mề, đầu hay chân vàng, ngồi làm việc thậ hư, hề uống vô thì thấy khoẻ và công hiệu liền.

BỒI S C NGƯỜI Thuốc NGUYỄN-ĐỨC bỏ á-phiện có thí nghiệm tại Laboratoire Identité Saigon. Là một phương thuốc đại bổ, không phá không hành, không đi tỉnh, không nhột, không nhức mỏi, không thêm á-phiện, dám cam đoan. Uống vô từ 15 ngày thấy cân nặng thêm một hai kilos. Lục-châu và Saigon qui ông đều có dùng nhiều rồi. Ai ai cũng đều khen tặng là một phương thuốc thần.

Hóa Thân Chí Bửu hoàn: mỗi hộp giá 1p.20 Vạn Linh Đại Bổ: mỗi hộp giá 0p.40
Suu Phong Bồ Huyết: mỗi hộp giá 0p.80 Thuốc bỏ Á-phiện: mỗi hộp giá 1p.00

hà thuốc NGUYỄN-ĐỨC-ĐƯỜNG

số 17 đường HUỖNH-QUANG-TIỀN (Cầu Rạch Bần) Saigon.

NGUYỄN-VĂN-VÀNG BẢO-CHẾ

Cô thiếu nữ trả lời bằng một cái động nói yếu đuối thất vọng rồi gượng dậy đi ra khỏi phòng. Bước cô đi không vững, Mãng phải đỡ một bên. Xuống khỏi thang lầu, cô không còn gượng được nữa, mặt mày lại tối tăm, hơi thở muốn bứt. Mãng phải ôm cô để nằm trên bộ ván rồi lấy khăn nhúng nước, lau mặt cho cô. Cô vẫn cảm thim thiếp với cái hơi thở quá 1 học. Anh phải lấy nước lạnh đổ vào miệng cô mới tỉnh lại. Cô muốn ngồi dậy, nhưng anh bảo cô nằm nghỉ một chút cho khoẻ để anh trở lên lầu xét lại cho thật kỹ xem sao.

Mãng nghĩ rằng cái thấy nằm trên ghế không phải là cái thấy của người hồi hôm mà anh đã vác trên vai rồi chở trên xe kéo, bỏ tại ga Paul Blanchy. Nhưng lúc trở lên phòng coi lại kỷ lưỡng té ra sự nghĩ của anh không đúng vào đâu.

Trở xuống, Mãng hỏi cô thiếu nữ:

— Sự này thiệt là quái lạ. Tôi không hiểu chút nào. Vậy cô cho phép tôi hỏi có một vài điều.

— Được, anh muốn hỏi gì, cứ hỏi đi.

— Trước hết, cô hãy nói thiệt. Có có giết người đó hay không?

Sức cô yếu thật, nhưng nghe câu hỏi, cô lo cặp mắt ngó anh một cách sống sốt, dõm ngời dấy dường như cô muốn gây lại, rồi cô nằm trở xuống, lấy lại vẻ mặt bình tĩnh, cô gượng nói chậm rãi từ câu.

— Tôi đã nói với anh rằng không phải tôi. Tôi tưởng anh cũng tin lời tôi nói là thật lắm nên anh mới giúp tôi.

— Phải, cô là người vô tội. Tôi liệu rồi cô biết kẻ sát nhơn dùng vật gì để giết người chẳng?

Cô lắc đầu. Mãng ngần ngừ rồi nói:

— Cái giờ mà tôi đem thấy ma đi, trừ ra cô, không có ai thấy hết. Sao lại có kẻ nào theo dõi tôi mà đem trở về đây. Rồi tại nào ai đem vô đây mà cô ở trong nhà lại không nghe, không thấy.

— Sự ấy cũng không khó gì, tôi phải đi lấy xe hơi của tôi tôi lấy làm lạ sao anh không rời sẽ toan tính.

Anh nghĩ lại coi, anh về nhận chuông lâu lắm, tôi mới ra mở cửa thì tức nhiên anh biết lúc ấy tôi ngủ quên và ngủ say lắm.

— Phòng ngủ có ở chỗ nào?

— Cũng ở trên lầu, khách vách với cái phòng của đi tôi.

Giờ Mãng lại nghĩ cô thiếu nữ giết mẹ ghê cô để vu oan cho một người nào khác, nên chỉ anh mới hỏi kẻ mấy câu đó. Nhưng anh lại nghĩ kịp, một người con gái ẻo lả như cô thì không thể nào làm được, huống gì cô đã phủ thác cho anh đem đi thì lẽ nào cô lại theo dõi để đem trở về.

Anh lấy làm tiếc, nếu giờ ấy mà cô thiếu nữ không ngủ quên thì cái màn bí mật đã vén.

Anh thở ra, tỏ vẻ thất vọng:

— Chuyện xảy ra thế này, trong ý cô, có có nghi cho ai không?

Cô lắc đầu.

— Có tỉnh trí lại để mà lo, chờ bây giờ cô bó tay chịu hãm oan hay sao?

—!

— Thấy cô cũng thất vọng và thối chí, Mãng càng ỏi gan nạo ruột. Bỗng dưng cô thiếu nữ đứng dậy rất gọn gàng và nói:

— Thôi những chuyện này không phải là chuyện của anh. Anh đã hết lòng giúp tôi đến đây tưởng cũng đã quá tận tình rồi. Bây giờ anh cứ lo phận anh, anh đi đi. Để tôi lo phận tôi...

Cái nạn của cô đang hiểm nghèo, nỗi oan của cô đang khó giải, lẽ nào Mãng tách ra đi cho đành. Con đường lưu lạc, cái bước gian truân của anh, anh đã chán nhiều; lại nữa, đối với cô, anh có sẵn cảm-tình hy-sanh. Bởi vậy anh nói:

— Tôi giúp cô mà việc không thành, tôi đi không đành. Nếu cô còn tính phương thế nào nữa, cô cho phép tôi tự-tiện giúp cô.

— Nếu anh sẵn lòng được vậy thì càng hay. Bây giờ chúng ta hãy kiếm đồ ăn lót lòng, rồi

Nghệ cô nói đến xe hơi, Mãng lấy làm tức, phải chi đêm hôm cô cho anh biết trước thì công chuyện anh làm đâu có dễ dàng.

Bởi vậy anh hỏi lại một cách săn-dồn:

— Có có một cái xe hơi?...

— Phải. Nhưng tôi đã đem sửa trong hầm, người ta hứa bảy giờ ruỗi hôm nay thì lấy ra mới được. Anh ở đây chờ tôi...

Nói rồi cô lật đặt bước ra. (Còn nữa)

Hiệu đồng-hồ

NGUYỄN - CHÁNH - TRƯC

Kinh nghiệm nhiều năm ở Pháp
7 Amiral Courbet - Saigon

Lãnh sửa đủ hiệu đồng hồ.
Chuyên môn sửa compteur xe hơi, máy chụp hình và máy đánh chữ v. v.

MỚI RA

Cô Tư BẾ (Saigon) ca
Nhân bạn tình chung

Đàn Guitare và Violon

M. Ba GIÁO (Bac Liêu) ca
Ái tình là gì?

Guitare Espagnole

M. KHUÊ (Bac Liêu) ca
Mỗi tơ lòng

Đàn Guitare

M. THÀNH dit XÍA (Bac Liêu) ca
Cánh trạng êm đềm

Đàn Guitare và Violon

M. Sáu VỊ (Saigon) ca
Cũng vì nghèo

(Đàn tranh, kìm, cò)

M. Bảy BỬU ca
Mơ tìm kỷ Càng

(Đàn violon, kìm)

MỖI BỘ HAI DĨA

asia

NÊN CHỮ Ý

SỰ THẬT NÓI NGAY

• **SÂM-NHUNG-TINH, CÓ NHIỀU THỨ**

Người tinh-thần suy, sức lực kém, hay đau gân, đau oẹ ngan lưng, đi-tĩnh, mộng-tĩnh, buột-tĩnh, ăn ngủ thất hường, bởi sự chơi bời quá độ.

Mời quý ngài nên uống ngay thuốc Sâm-Nhung-Tinh BỔ Tinh hiệu HAI THẮNG NHỎ của nhà thuốc HÔI-XUÂN-CÁC, đã dùng qua rồi thấy công hiệu cấp kỳ, ăn ngon, ngủ khoẻ bởi bổ sức lực rất mau chóng. Biết uống rượu pha rượu, để dành uống, bằng không thì pha với nước sôi để nguội. Mùi nó thơm ngon.

Ái mắc phải bịnh ho ?? đã dùng đủ thứ thuốc mà không hết, khuyên dùng ngay thuốc Hóa-Đàm-Chí-Khái-Tán hiệu HAI THẮNG NHỎ gói thuốc hình ba góc.

• Hai thứ thuốc trên đây danh tiếng hơn hết. Có bán ở các tiệm thuốc Bắc.

Nhà thuốc HÔI-XUÂN-CÁC 12 Bd Bonhoure CHOLON

Dĩa
BeKa

Dĩa BEKA hát êm ru rõ ràng

Không kêu rờ rờ như thứ khác

Dĩa BEKA hát cả năm còn tốt

Không phải đồ xài hai ba háng bõ

Tròng đỏ	Phước.Cường Cô ba Xuân Van.thành.Ban (Hát bộ) Hát điệu Bắc
Tròng xanh	Trần.Đất Phước.Cường Hát điệu Bắc Ca điệu Huế
Tròng đen	Huỳnh.Kỳ (Có Phụng - Há)
Tròng tím	Trần.Đất Múa bông Kính Phật Hát Thơ Hát Bộ
Tròng vàng	Đại Phước.Cường Phụng.Hảo Tài Tử kim thời Hát Bộ Ca điệu Bắc Ca điệu Huế

HÃY ĐÓN MUA DĨA BEKA ĐẶC BIỆT TÀI TỬ XUẤT SẮC

CLINIQUE PELLERIN

93, RUE PELLERIN

DOCTEUR TRẦN-VĂN-ĐỒ Tél. : 20.912

Có nhiều phòng rộng rãi, mát mẻ sẵn chỗ tắm và rửa mặt riêng, mỗi phòng cho người đẻ và bệnh nằm.

Có nhà mổ và nhà đẻ đủ đồ khi cụ đẻ mổ và đẻ khó.

Coi mạch và trị bệnh : tim, gan, phổi, thận, và bao tử, ruột, trĩ, ban, kiết.

Trị bệnh đàn bà : tử cung, bạch đới.

Trị bệnh bằng điện khí : Diathermie.

Phòng rọi kiếu (Rayon X) (chụp hình, vẽ hình không hại người, coi phổi, bao tử, ruột).

COI MẠCH : Sáng 8 giờ tới 11 giờ. — Chiều 3 giờ tới 5 giờ.

Son thoa môi THO RADIA

Cấp môi lại còn dịu dàng hơn da mặt.

Bởi vậy phòng thí-nghiệm THO RADIA theo phương-pháp khoa-học chế ra son thoa môi đã đẹp lại đúng phép vệ-sanh.

Son thoa môi THO RADIA bôi rất dễ, không làm khô và dày môi, giữ cho cặp môi dặng luôn luôn dịu dàng và đẹp đẽ. Son thoa môi THO RADIA để trong một thứ bao đẹp và tiện, có thể dùng mãi dặng.

Có năm màu khác nhau dặng quý bà quý cô dùng theo ý muốn :

Màu cam, màu hơi đậm, màu đậm, màu hơi thắm, và màu thắm

CÓ BÁN Ở TẤT CẢ CÁC NHÀ THUỐC TÂY

Madame

Tiương van-Huân

200, rue d'Espagne. — SAIGON

BÁN ĐỦ ĐỒ THÊU

REN, CHỈ LAINE (Gói contre remboursement)

Cách trị bệnh HO, lâu mau nặng nhẹ thề nào cũng tuyệt

bởi tại phổi yếu, nóng, ho phong, ho cảm, ho ban đều uống dặng. Nên uống :

BỔ PHẾ CHỈ KHÁI TẤN

MỖI GÓI : 0\$10

Trẻ em nhỏ ho :

NHI KHOA CHỈ KHÁI TẤN

MỖI GÓI : 0\$10

Đàn ông ho, tỳ phê khí suy, phổi yếu mà ho, hoặc đàm nhiều ít mà ho, hãy uống :

NAM KHOA BỔ KHÍ CHỈ KHÁI HOÀN

MỖI HỘP 5 HOÀN : 0\$80

Đàn bà bởi sản hậu mà ho, ho

đàm xanh hay vàng, hãy uống :

PHỤ KHOA BỔ HUYẾT CHỈ KHÁI HOÀN

MỖI HỘP 5 HOÀN : 0\$80

Ho rang tức ngực, ho không đàm, hãy uống :

LỤC LONG THANH PHẾ HOÀN

MỖI HỘP 5 HOÀN : 0\$80

Ho ra máu như : thổ huyết, lặc huyết, ho máu vướng theo đàm, hãy uống :

ĐÔNG GIAO BÁC BƯU HOÀN

MỖI HỘP 3 HOÀN : 1\$00

của nhà thuốc danh tiếng **YO-YAN-YAN THUDAUMOI**

TIẾNG GOI PHƯƠNG TÂY...

truyện ngắn

CỦA ĐÔNG-CHI

LĂNG xuống ca-binh sắp đặt những món tùy-thân lật-vật rồi chàng sung sướng thở ra một tiếng rỏ dài, như đã trút bớt gánh gì đè nặng trên vai, và đã xóa tan nỗi buồn u ám ẩn nấp trong lòng bấy lâu.

Phải, Lăng xuống tàu để qua tây.

Lăng sung sướng quá đến nỗi quên rằng cha mẹ và em gái mình còn đương đứng đợi dưới bến để tiễn biệt. Chàng sung sướng lại vội chạy lên «bồng» thì lúc ấy cầu tàu đã từ từ rút lên, sau tiếng hiệu còi thứ ba, báo hiệu cho hành khách biết là tàu đã rút cầu lia bến.

Đứng dựa mé tàu, Lăng dòm xuống bến, tìm mãi mới nhận thấy mẹ và Minh, em gái còn cầm mu-soa vẫy chàng. Lăng cảm động, vì trước mấy hôm chàng sắp sửa ra đi, thì người mẹ hiền lành của chàng đã lo lắng cho chàng quá châu đáo. Như là vì cảm cảnh chia phôi mà mẹ chàng đã bỏ ăn, bỏ ngủ, đến khi đưa con xuống tàu, chàng thấy rõ trên khoé mắt của bà mẹ thâm quầng, ướt đầm những lệ. Bất giác bởi hồi cảm động trong lòng, chàng cũng ứa lệ. Lăng còn nhớ rõ lời mẹ chàng tha thiết căn dặn mấy lần:

— Con sang Pháp, đừng đua đòi với lũ bạn hư mà đắm ra chơi bời. Con phải chăm lo học hành cho chóng thành đạt, để ngày về cho rạng rỡ tổ tông, về vang nói giống. Mẹ chỉ trông con có chừng ấy.

Chiếc «Aramis» từ từ rời bến. Lăng nhìn theo, dơ khăn lên vẫy mãi cho đến lúc tàu chạy quá kho số 9 rồi mới trở vào ca-binh.

Bóng chiều lặn dần mờ nhạt, thành phố Saigon lặn dần xa hẳn với chàng và biển hẳn vào trong đêm tối.

Lăng đáp tàu sang Pháp chuyến này lại gặp bạn cũ là

Dương, Thuyền và Phương cũng một mục đích đi du học như mình. Bốn người chiếm hết hai ca-binh. Bốn người du-học-sanh kết bạn đồng chí và đồng hành trên một con tàu mặt biển từ Đông sang Tây.

Paris ngày 16 Décembre 193...

PARIS đẹp quá! Đẹp như một bà quận-chúa. Đẹp như Suzanne của tôi. Không hiểu Suzanne có phép gì màu nhiệm đã làm cho lòng tôi say đắm, hôn tôi mê muội. Trong một tháng đầu tôi chưa muốn tự trường vội, để ngày giờ đi chơi cho khắp Paris; cho thỏa tâm lòng khao khát hoài-vọng bấy lâu. Rồi, hôm ấy, tôi đương lững thững trong công-viên trước điện Versailles, thì gặp Suzanne. Tôi không biết rõ Suzanne là người thế nào, tôi chỉ nhớ mường tượng là hôm ấy vì tôi đi mãi lạc đường, đến quên lối về phòng trọ, tôi hỏi, nặng trĩu cho tôi. Nhưng tôi biết đâu mà nhớ cho hết. Thấy sự lúng túng hiện trên vẻ mặt, nàng thành-thực tỏ ý muốn dẫn tôi về xóm La-tinh. Thế rồi dọc đường, trong những câu chuyện trao đổi, nàng đã là người bạn gái thứ nhất của tôi ở Paris.

Suzanne đẹp lắm! Một vẻ đẹp nhu mì, hiền hậu, đã làm cho lòng tôi rung động. Ô! Mà sao tánh tình của nàng lại dễ thương đến thế. Nàng đã sốt sắng thân hành chỉ dẫn đường lối cho tôi về, lại cất nghĩa rõ ràng cho tôi biết những cách sanh-hoạt tiết-kiệm ở kinh-đô ánh sáng và cách tìm kiếm đường lối Paris ở trong địa đồ và đi xe métro ra thế nào, tài vừa ít tốn tiền, vừa không thể lạc. Lúc còn ở nước nhà, tôi vẫn nghe người ta ca tụng đàn bà, con gái Paris rất đẹp, và hiểu phép lịch sự, nhứt là đối với người ngoại quốc mới đến. Quả thật như thế, đàn Paris vui vẻ, trẻ trung, hoạt-bát lạ lùng. Họ yêu đời và ham mến hoạt động lắm. Họ ăn bận rất lịch-sự; trong việc xử thế tiếp vật lúc nào họ cũng tỏ ra một người lễ phép, nhã nhặn, và khéo xã-

giao bực nhứt. Họ rất đáng làm kiểu mẫu cho thanh niên trong hoàn cầu. Và họ đáng làm một người hoàn toàn.

Paris ngày 20 Décembre 193...

NGƯỜI ta vẫn khen ngợi Paris là kinh-đô ánh-sáng, là một vườn ươm rộng rãi xinh đẹp nhứt thế-giới. Thật có như thế. Một vườn hoa có đủ trăm thức quý, một Thành-phố đã tích-tụ bao nhiêu tinh túy của kho tàng văn minh phương tây mà không đi đến Paris, đây chưa phải là một người hiểu thấu văn minh phương tây. Thành Paris đẹp, không phải do nhiều con đường rộng rãi, thành thang, không phải đầy những phố xá, lầu đài nguy nga tráng lệ. Văn minh Tây phương tích tụ ở Paris cũng không phải là có nhiều nhà nghệ-sĩ trứ danh, đã để lại cho hậu thế những tác-phẩm tuyệt mỹ. Cũng không phải một trường học lớn của thế-giới có nhiều nhà nhạc-sĩ, thi-sĩ, văn-sĩ, điêu khắc-gia, họa-sĩ, tiếng tăm lừng lẫy khắp cả năm châu. Cũng không phải là chỗ cho các chánh khách đại-gia có tài ngoại giao hùng biện, thông thái, đứng lên diễn-đàn hô hào một học thuyết, cổ võ một chủ nghĩa suốt buổi vẫn chưa hết. Bao nhiêu những cái đặc sắc linh hoạt, tươi sáng ấy, tóm lại, đã làm cho thành-phố Paris hùng tráng diễm lệ bội phần. Nhưng tôi nói thiệt Paris đẹp là vì có Suzanne của tôi, và lại Paris có những vẻ đẹp gì, tôi nhận thấy cũng không bằng Suzanne yêu dấu của tôi. Tôi nói thiệt đó, ai có cho tôi là điện-đôi xin chịu, vì Suzanne là một vị nữ-thần đã làm biểu hiện cho vẻ đẹp của Paris. Tự ngày biết nàng, lòng tôi rung động, tôi yêu Paris trăm phần, nhưng yêu Suzanne đến muôn phần. (Còn một kỳ nữa)

Kể từ 1er Juillet 1938

Vì muốn cho dễ bề mở mang hơn lên nhà đồng đồ bàn ghế kim thời có danh tiếng

Atelier d'art "LUTETIA"

319, rue Lagrandière - Saigon
đã dời về 478 rue Paul Blanchy
(khu vực Cầu-kiệu TÂN-ĐÌNH)

Đã từng chứng đơn cho quý chức như cụ Võ Hiền Hoàng-Trọng-Phu và quan Chánh tòa Trần Văn-Tỷ; sẽ để cho quý vị được vừa lòng.

Phòng khám bệnh Đường +
đường và Nhà bảo sanh +

Docteur HỒ-VĂN-NHỰT

Nguyên lương-y phụ-tá về binh dân bà ở Đại đường đường
BAUDELOCQUE (Paris) (từ năm 1934 tới năm 1937)

CHUYÊN - MÔN CÁC BỆNH ĐÀN BÀ VÀ KHOA SANH - SẢN

Trị các chứng bệnh: huyết bạch, đường kinh trời sụt, mất đường kinh, băng huyết, đau tử cung, tử cung trễ, đau trước, hư thai, ngoại thai, các chứng bệnh sanh ra trong khi mang thai và sau khi sanh sản v.v...

Rối kiến và chụp hình tử-cung.

Có các thứ máy điện trị bệnh đàn bà: DIATHERMIE, ELECTROCOAGULATION, INFRA-ROUGES, ULTRA-VIOLETS...

Phòng khám bệnh tại đường Tabert n° 9 C et 9 D

Giấy phép nói N° 20.316

Sớm mai: từ 8 giờ đến 11 giờ rưỡi. Chiều: từ 3 giờ đến 6 giờ rưỡi.
DUỐNG ĐƯỜNG và NHÀ-BẢO-SANH (clinique et maternité) TẠI PHÚ-NHUẬN góc đường Paul Blanchy prolongée và TOUR DE L'INSPECTION N° 123. Giấy phép nói N° 20.424.

Đường đường ở giữa ba màu vườn, đẹp dễ, thanh-tĩnh, và có không khí tốt. Phòng bệnh nằm ở trên hai tầng lầu đều tinh sạch và thoáng mát. Có nhiều phòng tắm riêng. Cách nuôi bệnh và sự ăn uống rất cẩn mẫn và hợp vệ-sanh.

NGÓN TAY ÁP ÚT
của ông có chiếc cà-rá chưa?

Tuần lễ bán cà-rá kiểu chevalière nhận hột xoàn mới cỡ 5 ly rưỡi 6 — 7 ly tùy theo kiểu

S. 702

S. 703

S. 704

S. 705

S. 708

S. 707

S. 708

mỗi chiếc
giá 10 \$ 00

Những kiểu trên đây kiểu 1938
có cầu chứng

QUẬN - CHÙA

21, Amiral Courbet, 21 — SAIGON
Gởi hành hóa giao ngay nhớ đó ni ngón tay

Thái Bình

Hoàn

(Trị ho lâu)

Đảm lạnh
tích-tụ trong
Phổi sanh
trùng-độc, ăn
phá chất Phổi

đi. Bệnh như ho nhiều, nhứt là về đêm, khạc ra có chỉ máu trong đàm, chỉ ấy thiệt là mãnh. Phổi lặn vụn bị vi-trùng ăn lỗ ra đó. Con người lặn lặn ốm gần như bộ xương, bản thân đã dưới, biếng ăn biếng ngủ.

Thuốc THÁI-BÌNH-HOÀN của nhà thuốc Đại-Đồng làm mát trái tim bổ Phổi, trừ đàm, chữa lạnh các vết tích ở Phổi, dứt chứng ho lâu ngày, ngừa được bệnh lao.

Mỗi hộp ... 1 p. 50

Sở bảo chế ĐẠI-ĐỒNG

96, rue Pellerin - Saigon.

DOCTEUR NGUYỄN-VĂN-TIỀN
CÓ CẤP BẰNG VỆ SANH VÀ VI TRÙNG HỌC

Khi trước ở 68 đường Chasseloup Laubat

hiện giờ dời tại số 16 đường Lareynière

Téléphone n° 21.163 — SAIGON

(Sau vườn Bờ-rô, gần góc đường Chasseloup Laubat

và Lareynière chừng 20 thước) — SAIGON

CHUYÊN TRỊ CÁC CHỨNG BỆNH:

Chuyên môn BỆNH NGOÀI DA: lốt, ghẻ, lở, lồi, phong, đơn, ung độc, thẹo, mụn, bết, mục cóc v.v., BỆNH MÁU: PHONG TÌNH, huyết kém, tê bại, nhức mỏi; lao, mạch máu sưng nơi cẳng, trĩ, mạch lưng, hạch, rét, kiết v.v.. BỆNH VỀ ĐƯỜNG TIỂU của đàn ông: CÁC THỦ LẬU, ống đái teo, bông đái, thận, tinh khí yếu, di tinh v.v.. của đàn bà: huyết bạch, tử cung, giây chằng, chườm trứng, kinh kỳ bất thường, đau đơn v.v..

Ngày thường có coi mạch và trị bệnh. Ngày chưa nhứt và lễ buổi sớm mai.

Có dùng điện trị bệnh rất hay và không đau.

Có vài cái phòng rộng rãi, mát mẻ, thanh tịnh, vệ sanh, phòng tắm phòng tiêu riêng, để cho bệnh như ở xa muốn ở tại nhà quan thầy cho dễ bề săn sóc.